

Ferskvandsfiskeribladet.

Dansk Ferskvandsfiskeriforenings Medlemsblad.

1903.

---

1. Aargang.

Indholdsfortegnelse:

	Spalte		Spalte
Til Medlemmerne	1	Vore offentlige Vande	4
Til Lystfiskere	16	Fra Sverrig	108
Anvisning for Fiskeavlere 3, 17, 33, 107.	137	Lidt om Ørredfiskeriet i Kolding Aa før og nu	145
Krebs, særlig deres Forsendelse . . .	14	Laksesagen	154
Rene Damme	41	Hobro Fjord	177
Fodring af Ørred. Legefisk og Spise- fisk	49	En ødelagt Næringsvej	182
Et noget forkortet Aarsregnskab . .	54		
Udfiskning af Damme	57	Forslag til Ændringer i Ferskvands- fiskeriloven af $26/3$ 1898	6
Fjender af Ørred-Yngel	59	Fiskerilovens Revision	21
Størke og Hejrer ved Fiskedamme .	60	Dansk Fiskeriforenings Generalfor- samling	34
Midler for Fiskeavlere til Forebyg- gelse af Fiske sygdomme	65	Henvendelse til Kommissionen for Saltvandsfiskeriet	37
Fabriker og Fiskeri	75	Er det utidigt at forelægge et Lov- forslag for Saltvandsfiskeri? . . .	159
Damkultur	79	Om Revision af Ferskvandsfiskeri- loven	187
Laks og Havørred	83		
Indavl og Blodfornyelse	88	Medlemsfortegnelse	163, 190
Sættefisk og Portønsfisk	97	Fiskerisag	121, 150
Gedden som Agriber	101	Mindre Meddelelser 29, 43, 62, 93, 110, 140, 172, 180	
Svømmende Fælde	104	En god Fangst (med Billede)	180
Fer kvandsdamme	105		
Ørredudklækning	113		
Fremvisning af Fiskerianlæg (med Bil- lete)	139		
Ved Dammene	158		
Føfoder	161		
gsmal og Sva:	25, 90		

Rettelse:

Maj-Nummerets Spalter gives Numrene 17-32

FERSKVANDSFISKERIBLADET.

Dansk Ferskvandsfiskeriforenings Medlemsblad.

Nr. 1

April

1903

Medlemmerne erholde Bladet gratis. Kontingentet er 4 Kr. aarlig. Begæring om Indmeldelse tilsendes et Bestyrelsesmedlem.

Prisen for Annoncer er 10 Øre pr. Petitolinie af $\frac{1}{3}$ Sides Bredde. For Annoncer over et længere Tidsrum indrømmes betydelig Rabat.

Indhold. Til Medlemmerne. — Anvisning for Fiskeavlere. April Maaned. — Vore offentlige Vande. — Forslag til Ændringer i Lov af 26. Marts 1898 om Fiskeriet i ferske Vande. — Kræbs, særlig deres Forsendelse. — Til Lystfiskerne.

Til Medlemmerne!

Efter Afslutningen af de med »Dansk Fiskeriforening« førte Underhandlinger om hver Maaned at faa »Dansk Fiskeritidende« medgivet et Tillæg om Ferskvandsfiskeri, har det desværre vist sig, at »Dansk Fiskeriforening«s Betingelser herfor vare saaledes i pekuniær Henseende, at vor Forening ikke kunde magte Sagen, og i Foreningens Interesse har Foretningsudvalget derfor foreløbig besluttet selv at forsøge Bladet udgivet i et saadant Omfang, som Midlerne tillader, og forhaabentlig en Gang maanedlig. — Foreløbig besørges det redaktionelle Arbejde

af Smidt-Nissen, Hvilestedgaard, Ejstrup, og N. Petersen, Vamdrup, og uden nogen Udgift for Foreningen. — For imidlertid at faa en mere betryggende Ordning, opfordres Medlemmerne, der have Interesse for Sagen, til at indsende til Kassereren, Hr. Sagfører Jul. Nors, Ribe, ekstraordinære Bidrag til Fremme af Bladsagen.

Medlemmerne opfordres til at hjælpe os i vort Arbejde ved Indsendelse af Artikler; ligeledes maa der virkes ihærdigt for Tilgang af nye Medlemmer, saa at Bestyrelsen kan optræde med det fornødne Rygstød, naar den fremsætter sine Krav i den for Landet saare vigtige Sag. — Indsendelse af Annoncer vil ogsaa støtte Bladet.

Bladet vil indeholde en Afdeling for Spørgsmaal og Svar vedrørende Ferskvandsfiskeri, og ligeledes vil der blive givet Anvisning for Fiskeavlere.

Foruden Arbejdet med Hensyn til Ændringer i den gældende Lov om Fiskeriet i ferske Vande og i Forbindelse hermed Henvendelsen til den nedsatte Kommission til Revision af Saltvandsfiskeriloven, beskæftiger Bestyrelsen sig med flere vigtige Spørgsmaal, og her skal nævnes:

Oprettelsen af en Forsøgsstation.

Bygning af en Forsøgs-Frysningsanstalt til Opbevaring af Fiske-Foder.

Bestyrelsen er derhos betænkt paa at lade afholde oplysende Foredrag om Damkultur, Udklækning etc., og imødeser Begæring fra Medlemmerne, hvor man kunde ønske saadanne Foredrag afholdte.

Endvidere meddeles, at der staar en kyndig Mand til Foreningens Disposition som Medhjælper ved indledende Forarbejder til og Affattelse af Regulativer, hvor en saadan Medhjælp ønskes mod en nærmere bestemt Betaling.

Paa Forretningsudvalgets Vegue:

N. Petersen.

Anvisning for Fiskeavlere.

April Maaned.

En stor Del Ørred-Yngel vil nu være tjenlig til Udsættelse, og saafremt der ikke fodres i Udklækningsanstalten, bør Udsættelsen ske inden Fosterblæren er helt forsvunden. Der maa derhos sørges for, at de Damme, hvori den spæde Yngel indsættes, ere ganske rene for skadelige Insekter, og dette naas bedst ved at holde Dammene tørlagte til ca. 8 Dage forinden Udsættelsen sker. — Opstemning af Dammene nogle Dage forud sker for at skaffe Næring til de smaa Ørreder, og det anbefales at tilføre Dammen nyttige Vanddyr, navnlig de saakaldte Krebsdyr, og de smaa lyse, hoppende Insekter, der ved Foraarstid i Massevis ved Solskin ses oven paa Vandet i vore Aaløb. — Kunstig Fodring i den

allerførste Tid er en vanskelig Sag, og skal udføres med stor Omhu og Forsigtighed. Lidt findelt Okse-Milt eller godt Fiskemel turde være det bedste Foder. Krebsdyr fanges bedst ved at lægge et Stykke gammelt Sækkelærred, godt gennemtrængt af Guano eller Blod, ud i et Aaløb, og derefter ryste Indholdet ud i Dammen, men det maa efterses, at der ikke er fulgt skadelige Insekter med.

Naturligvis maa Tilløbs- og Afløbs-Indretninger omhyggeligt efterses inden Dammen stømmes fuld af Vand, og det anvendte Afspærringsgitter maa være af en passende Størrelse, thi gennem en lille Revne eller lignende kan hele Besætningen i Løbet af kort Tid desertere ud af Dammen.

Vore offentlige Vande.

Naar man har oplevet den Tid, da vore offentlige Vande vrimlede af Lax- og Ørredfiske, Aal med flere Arter til Smaapriser 6 Sk. pr. Pd., og man dermed sammenligner Nutidens Fiskebestand og dens Priser, da ømmer man sig ved Erindringen derom. — Hvilken Indtægtskilde kunde det ikke være for Landet nu, om Fiskebestanden endda havde udgjort det Halve af, hvad den har været.

Vi have nu snart i en Evighed høstet og høstet af vore Vande, men aldrig tænkt paa at saa. — Tiden er kommen, da der fra Ferskvandskulturens Udklæknings- og Opdrætningsanstalter kan skaffes god og rigelig Sæd, men før denne

Sæd kan kastes ud, skulde Jordbunden tilberedes. Som det nu er, vil en Udsæd i al Almindelighed ikke give den forønskede Høst for Fiskerne ved Hav, Fjorde og de ferske Vande.

I det Øjemed at berede Sæden gode Kaar, har Bestyrelsen for Ferskvandsfiskeriforeningen udarbejdet et Udkast til Ændringer i Loven for de ferske Vande; dette Udkast er aftrykt i dette Nr. Til lige har Bestyrelsen indsendt et Andragende, anbefalet af Dansk Fiskeriforeningskonsulent, Hr. Professor Feddersen, til den nedsatte Fiskerikommission for de salte Vande; dette Andragende vil blive aftrykt i næste Nr.

Vi haabe, at Ferskvandsloven vil blive revideret sammen med Saltvandsloven, og det Haab grunder vi paa intelligent Forstaaelse hos Kommissionens Mænd og Vurdering af den Forbindelse, som er mellem de salte og ferske Vande, hvad navnlig angaar Laks og Ørreders Formering. — Kommissionen vil forhaabentlig gribe den gunstige Lejlighed som er nu til at fremme en Udsæd og en Høst med lige Vilkaar for alle ved de salte og de ferske Vande, og maa det haabes, at Kommissionen yderligere vil interessere sig for Sagen, naar den gør sig bekendt med Ferskvandsfiskeriforeningens Ændringsforslag til Lov for de ferske Vande.

Forslag til Ændringer i Ferskvandsfiskeriloven af 1898

Bestyrelsen for Ferskvandsfiskeriforeningen har udarbejdet nedenstaaende Forslag til Ændringer i Lov af 26. Marts 1898 om Fiskeriet i ferske Vande, og overgiver herved dette til offentlig Kritik, og saafremt det derefter viser sig ønskeligt, er det Hensigten at afholde et offentligt Møde til endelig Vedtagelse af Forslagets Redaktion, forinden det indsendes til Regering og Rigsdag.

§ 1 tilføjes:

Uden for alle Aaers og Bækkes Udløb i Stranden skal der anbringes Fredningsmærker, inden for hvis Grænser der skal være fredet Vand, saaledes at intet Fiskeri af hvad Art nævnes kan maa finde Sted her, saa Fiskene uhindret kan vænne sig til Overgangen fra det ene Vand til det andet. Nævnte Fredningsbælte skal være saa stort og rummeligt, at Afspærring eller væsentlig Hindring for Fiskenes Ind- og Udgang i og fra dette Bælte umuliggøres.

Til at bestemme Fredningsbæltets Størrelse nedsættes en Kommission paa Stedet, bestaaende af den stedlige Politimester, Statens Fiskerikonsulent for de ferske Vande og Statens Fiskerikontrollør for de salte Vande, en af Kontrollørerne for Jylland og en for Øerne. Denne Kommission skal tillige uden Vederlag fra de fiskeriberettigedes Side sørge for Fredningsmærkernes Anbringelse. Den almindelige Adgang til Fiskeri i

saadanne Fjorde og Vige, der hidtil have været undergivne Reglerne for Saltvandsfiskeri, berøres ikke af nærværende Lov med Undtagelse af ovenstaaende Bestemmelse om et Fredningsbælte ud for Aaers og Bækkes Udløb i Stranden.

I § 1 3die Stykke tilføjes: og alle Vande i Enkeltmands Eje, »saasom Søer uden Gennemløb« af Aa eller Bæk og andre Vande uden Afløb til Sø, Aa eller Strand, eller hvis Afløb o. s. v., o. s. v.

Til § 2 tilføjes:

1) Fiskeredskaber, saasom Ruser, Sættegarn o. a., der kunne hindre Fiskenes frie Gang, skulle optages og deres Anbringelse være forbudt fra Solnedgang Lørdag Aften til Solopgang Mandag Morgen.

2) Ruser med Fangearme maa kun have en Bredde, der naar fra Bred til Midtstrøm, og intet Møderedskab maa sættes i Forbindelse med Ruser eller dens Arme.

3) Engvandingskanaler og Vandløftningsapparater skal forsynes med Tremmeværk eller Gitterværk fra 15. Juli til 1. April, saaledes at den farende Yngel hindres i at trænge ind ad Engvandingskanaler og Vandløftningsapparater. Tremmevidden bør være $\frac{1}{4}$ Tomme; men skal dog rette sig noget efter den Vandmængde, som benyttes til Engvandingsbrug, og bliver i Tvivlstilfælde at bestemme af den i § 3 nævnte Kommission.

4) Til § 2 2det Stykke tilføjes: skal han være pligtig til at optage »alle løse Fange- og Møderedskaber, saa der er fuldstændig aabent« for Fiskenes Gang fra Solnedgang o. s. v.

5) Til § 2 4de Stykke 4de Linie

tilføjes: og efter »skriftlig« Forlangende »til Statens Konsulent« af en eller flere o. s. v. indtil Ordet »anlægge«: alt efter Statens Fiskerikonsulents Anvisning og Kontrol.

6) Til § 2 tilføjes: Regler for Afstandene for Fiskeredskabers Anbringelse ved Laksetrapper, for Vandmængde over disse, for Tiden, da de skulle træde i Virksomhed, Byrdernes Fordeling ved Anlægget, Vurdering af den eventuelle Skade, som derved bliver paaført Ejeren m. m. fastsættes af den i § 3 nævnte Kommission.

7) Til § 2 sidste Stykke forandres $\frac{3}{4}$ Tomme til $\frac{1}{4}$ Tomme.

§ 3 omændret:

Afgørelse vedrørende de i § 2 ommeldte Forhold træffes, hvad enten det paagældende Vandløb er et Hovedvandløb, et mindre offentligt eller et privat Vandløb, af en Kommission udnævnt af det eller de Amtsraad, i hvis Kreds de paagældende Vande findes, dog saaledes at Statens Konsulent for de ferske Vande er født Formand for hver af disse Kommissioner.

Har det paagældende Vand sit Løb i et Amt alene, vælger Amtsraadet 2 Lodsejere ved Vandløbet, hvoraf den ene skal være fiskerikyndig, den anden landbrugskyndig. Løber det i flere Amter, vælger Amtsraadene hver to Mænd blandt Lodsejerne ved Vandløbet, som foran nævnt. I Tilfælde af Stømmelighed i Kommissionen er Formandens Stemme afgørende. Naar nævnte Formand har modtaget Begæring fra en eller flere fiskeriberettigede Lodsejere, foranlediger han Kommissionen og dens

Sagen vedrørende Ejers eller Ejeres Indkaldelse og Sammentrædelse.

Anke over Kommissionens Kendelse eller Formandens Bestemmelser kan forebringes Landbrugsministeren indtil 4 Uger efter Kendelsens eller Bestemmelsens Afgørelse. Oprejsningsbevilling kan meddeles af Landbrugsministeren inden 3 Maaneder efter Afsigelsen af Kendelsen. Kendelse og Bevilling gives uden Betaling.

§ 4 (a) omændres:

Fiskeriet bør vige for Vandets Afledning mod fuld Erstatning, dog skal Aaregulatorers Bestemmelser ved et Vandløb eller Dele deraf om aarlig Oprensning og Vedligeholdelse af dets Bund og Bred kunne ophæves, saafremt et Antal Lodsejere ved et Vandløb paa mindst $\frac{3}{5}$ Parten og med en Aastrækning paa mindst $\frac{3}{5}$ Dele tiltræder med Navns [Underskrift en Begæring, som tilstilles Vandsynskommissionens eller Vandsynsmændenes Formand (§ 3), der da har at tilføre Synsprotokollen den ønskede Begæring. Den bevislige Skade, som derved maatte tilføjes industridrivende eller oven- og nedenfor tilgrænsende Lodsejere, bliver at erstatte af de navngivne Lodsejere med fuld Erstatning, naar vedkommende Klagere ikke selv udøver eller i nogen Maade gør Brug af Fiskeriet i Vandløbet. Kendelse i disse Sager afsiges af de i Vandsynsloven bestemte Mynligheder.

§ 4 (b).

Vandets Brug til Fiskeri er ligeberettiget med Agerbrug og industrielle Anlæg, saaledes at den ene

o. s. v. Fiskere have samme Krav paa Erstatning som andre Erhverv, naar Jærnbaneanlæg, Udtøringsforetagender og lignende skader og ødelægger deres Erhverv.

§ 5.

At udlede skadelige Stoffer i offentlige Vande skal ogsaa omfatte: »Mejerier, Sygehuse og Kloakanlæg i Byerne.«

§ 6 (forandres):

Fra de i § 1 ommeldte Vande skal det fremtidig være forbudt at bemægtige sig, ilandbringe eller forhandle: Laks, Ørred eller Forel i Tiden fra 15. Oktober til 15. December, endvidere være forbudt, forsaavidt Fangsten ikke bevislig sker alene for at forsyne Udklækningsforetagender med befrugtede Rogn:

Helt og Snæbel fra 15. December til 15. Januar.

Gedde og Stalling fra 1. April til 1. Maj.

Aborre fra 15. April til 15. Maj. Krebs i Juni Maaned.

Forandringer i disse Fredningstider kunne for Laks og Ørreds Vedkommende ikke foretages i de i § 9 nævnte Regulatorer.

Ingen Fisk maa fanges eller forulempes under Gangen over Fiske-trapper eller umiddelbart ved deres Indgang dertil eller Udgang derfra.

§ 7.

Geddens Mindstemaal sættes til »16 Tom.«. Til eller efter Slutningen af denne § sættes et Komma og tilføjes: „dog Laks og Ørred undtaget.“

I § 8 forandres Punkt a, c og d til:

a) tilføjes: Fiskeri ved Dragning af Vaad, Næt, Fletværk eller lignende fra Solnedgang Lørdag Aften til Solopgang Mandag Morgen

c) Glib og Toggergarn eller forøvrigt ethvert Redskab, hvori Fiskene jages ved Pulsning, er forbudt. Dette Forbud gælder ikke for Søerne. Brugen af disse Redskaber for Aaer og Bække kan kun tillades ved Regulativbestemmelser.

d) Piglyster og Aaleriver eller Aalekam og Skydevaaben til Fiskeribrug er til enhver Tid forbudt.

§ 9 (a) en ny §.

For offentlige Vande, som ikke ere under Regulativ, bliver der midlertidig at udnævne og ansætte én eller flere Opsynsmænd eller saa mange, som forsvarlig Orden kræver. Disse udnævnes blandt Lodsejerne eller blandt de, som ere Udøvere af Fiskeriretten ved de paagældende Vande, af Politimesteren i den Jurisdiktion, hvor det offentlige Vand forefindes. Enhver Lodsejer eller Fiskeriberettiget er pligtig at tage mod Udnævnelse og Ansættelse paa 3 Aar, efter hvilken Tid han kan fordr sig fritagen i lige saa lang Tid. Det skal være den udpegede Lodsejer tilladt at stille anden Mand i sit Sted som Opsynsmand, der da ikke behøver at være Lodsejer, naar Politimesteren godkender anden Mand. Disse Opsynsmænd oppebærer ingen anden Løn end den, § 11 og 13 hjemler disse.

Enhver Forhandler af Ferskvandsfisk skal føre en Protokol over modtagne Fisk, og han skal anføre, hvormange Pund han modtager af hver Fiskeart, og Dato for Modtagelse samt anføre Sælge-

rens Navn og Bosted. Denne Protokol skal vedkommende Forhandler paa Forlangende forevise og fremlægge for enhver Opsynsmand eller Myndighed, Ferskvandsfiskeriet vedrørende.

§ 9 (b) ændres og tilføjes:

Saafrømt en Trediedel af samtlige Fiskeriberettigede ved det paagældende Vand ikke er til Stede ved Mødet, skal der atter med samme Varsel afholdes et nyt Møde; dettes Flertalsbestemmelse er da afgørende, naar det omfatter saa mange Fiskeriberettigede, at de repræsentere mindst Halvdelen af det paagældende Fiskevand. Naar der fra de stedlige Sognefogder skaffes Attest for, at de paa Regulativ-Udkastet paategnede Navnes Antal omfatter mindst Halvdelen af det paagældende Fiskevand, er dette fyldestgørende for at kunne søge om Stadfæstelse.

Ved et Regulativs Ophævelse skal et Antal Lodsejere, der repræsentere mindst $\frac{3}{5}$ Delen af det paagældende Fiskevand, tiltræde Andragendet derom. Regulativet bortfalder da 6 Maaneder efter, at Andragendet er indsendt til vedkommende Øvrighed og godkendt.

Af § 9 (b) bør udgaa 1ste Stk.: »I Stedet for et Flertal kan der ogsaa o. s. v.« indtil Slutningen af 1ste Stk. — Tillige bør udgaa af 2det Stk.: »og kan der i samme bestemmes o. s. v.« indtil Slutningen af 2det Stk.

§ 11 (noget ændret):

Overtrædelser af de i denne Lov givne Forskrifter samt af Bestemmelserne i de i Henhold til samme udfærdigede Regulativer straffes,

for saa vidt ikke Gerningen efter sin Beskaffenhed medfører højere Straf, med Bøder fra 10—400 Kr. for hver af Udøverne i det paa-klagede ulovlige Fiskeri. Med lige Straf, dog ikke under Bøder paa 20 Kr., anses under samme Forudsætning den, som uberegtiget fisker i anden Mands Fiskevand eller paa et Sted, hvor anden Mand er eneberettiget enten til Fiskeri i det hele taget eller til den paa-gældende Art af Fiskeri. Er det ulovlige Fiskeri udøvet efter Solens Nedgang og før dens Opgang, eller paa Søn- og Helligdage, eller har den paagældende i Følge Forlig eller Dom paadraget sig Straf for ulovligt Fiskeri i de sidste 3 Aar, forinden den Overtrædelse, for hvilken han tiltales, har fundet Sted, kan Bøden ikke sættes ringere end til 50 Kr. Er den begaaede Overtrædelse et Led i et erhvervsmæssigt drevet Fiskeri, kan Bøden i intet Tilfælde sættes under 50 Kr., og kan endog stige til 800 Kr.

Iøvrigt skal der ved Bødens Bestemmelse som skærpene Moment særligt tages Hensyn til, om det ulovlige Fiskeri er udøvet af flere i Forening, om de paagældende ved Antræffelsen har udvist Trods eller Opsætsighed o. s. v., o. s. v. — Efter Ordet konfiskere tilføjes: »med den ene Halvdel til Fordel for den Kommunes Kasse, hvor Forseelsen er begaaet, og med den anden Halvdel til den Opsynsmand eller de Opsynsmænd, som har foranlediget Anholdelsen o. s. v.

§ 13 tilføjes:

»Overtrædelser af Bestemmelserne i denne Lovs §§ 2, 4b, 6, 7,

8, 9a og de i Henhold til § 9b o. s. v., o. s. v.

Sidste Stykke tilføjes:

»Bøderne efter denne Lov tilfalder Kommunens Kasse og Opsynsmændene for den Kommune, hvor Forseelsen er begaaet, hver med Halvdelen.«

§ 14.

Særlige Love, Regulativer, som alt bestaa, skulle for at være gældende paany godkendes og skulle senest være indsendt til vedkommende Øvrighed 6 Maaneder efter denne Lovs Ikrafttræden.

De Forandringer i Regulativer, som saaledes blive at foretage, sker paa den Maade, at vedkommende fiskeriberettigede Lodsejere vælger iblandt sig et Udvalg paa mindst 3 Mand, som da søge ændret de Bestemmelser, som maatte være i Strid med gældende Lov. Naar dette er bragt i Orden, skal vedkommende Øvrighed paany stadfæste Regulativet.

KREBS,

særlig deres Forsendelse.

At faa ethvert Vand udnyttet til Fiskeavl kan have sine Vanskeligheder, og navnlig mindre Vande. Vore mange Mærgelgrave turde i Almindelighed egne sig for Kребseavl, og vi skulle henlede Opmærksomheden paa et af Hr. Professor Arthur Feddersen udgivet lille Skrift om Krebsen, dens Røgt og Pleje. — Da Krebsen iøvrigt er ret udbredt her hjemme, og har en forholdsvis stor Handelsværdi,

gengives her Forholdsregler ved Pakning og Forsendelse.

Naar Krebs skulle forsendes paa længere Afstand, maa der anvendes megen Omhu med Pakningen.

De maa ikke pakkes straks, naar de komme ud af Vandet, men de maa først staa en halv Dags Tid i Skyggen og tørres. Herved udstødes Vandet af Gjællerne og disse fyldes med Luft. Der bliver dog Vand nok tilbage til, at det yderste af Gjællerne holdes fugtig, og det maa paases, at denne Fugtighed altid er til Stede. — Krebs, der nylig have taget Foder til sig, og derved fyldt Tarmene, egne sig ikke til Pakning for længere Afstande. Naar de derimod have fastet en Tid, saa Tarmene ere tomme, uden dog derved at være svækkede af Sult, egne de sig bedst for en længere Forsendelse. Pakningen maa ske i ikke altfor store Beholdere; den maa dog ikke være for løs. Luftige Vidje- og Spaankurve med fladt Laag ere at foretrække. Pakningsmaterialet maa være tørt, ligesom Krebsene selv, da Fugtighed ved den snævre Pakning let udvikler en saa stærk Selvvarme, at Krebsene dø. Man anvender bedst tørt Mos, Straa, Siv, Papirsspaaner, Brændenælder

eller lignende. — Is maa ikke benyttes. — I Frostvejr maa Krebsene omhyggeligt beskyttes ved Anvendelse af rigeligt Pakningsmateriale. — For at holde Krebs levende i kortere Tid, maa man opbevare dem tørt i en Træbalje paa et køligt Sted, fremfor at lade dem staa i en Beholder med stillestaaende Vand.

Til Lystfiskerne!

Som en af Foreningens vigtigste Opgaver anses det at faa vore offentlige Vande rigt befolkede med Fisk, og da disse Bestræbelser i høj Grad vil virke til Gavn for det underholdende Sportsfiskeri, opfordres d'Herrer Lystfiskere til at indmelde sig i Foreningen. Saafremt Forholdene senere skulde gøre det muligt, og navnlig hvis Tilslutningen bliver stor, er Foreningen betænkt paa at erhverve passende Arealer til Lystfiskeri for Foreningens Medlemmer. Navnlig turde man vel gøre sig Haab om, at nogle af de Staten tilhørende store Vandarealer kunde overlades Foreningen i dette Øjemed.

Ferskvandsfiskeribladet.

Dansk Ferskvandsfiskeriforenings Medlemsblad.

Redigeret af Smidt Nissen pr. Ejstrup St. og N. Petersen, Vamdrup.

Nr. 2

Maj

1903

*Eftertryk af Bladets Artikler til-
lades, naar Kilden angives. I Und-
tagelsestilfælde vil det være udtrykke-
lig angivet ved den paagældende Ar-
tikel.*

*Medlemmerne erholde Bladet gratis.
Kontingentet er 4 Kr. aarlig. Be-
gæring om Indmeldelse tilsendes et
Bestyrelsesmedlem.*

*Prisen for Annoncer er 10 Øre pr.
Petitlinje af $\frac{1}{3}$ Sides Bredde. For
Annoncer over et længere Tidsrum
indrømmes betydelig Rabat.*

Indhold: Anvisning for Fiskeavlere.
Maj Maaned. — Fiskerilovens Revision. —
Spørgsmaal og Svar. — Dansk Fiskeri-
forenings Generalforsamling. — Henven-
delse til Kommissionen for Saltvands-
fiskeriet. — Rene Damme. — Mindre Med-
delelser. — Annoncer.

Anvisning for Fiskeavlere. Maj Maaned.

Naar Luften er varm, og Vandet har en Temperatur af ca. 16 Grader R., og det kan ventes, at Vejret vil holde sig nogenlunde stadigt helst med megen Solskin, som Regel i Slutningen af Maj, er det Tiden at forberede Karpernes Leg.

Denne foregaar sikrest i smaa særligt dertil beregnede lave varme

Græs-Damme med stillestaaende Vand, og de skal helst holdes tør-
lagt hele Aaret rundt, til de skal
benyttes. Dammen gives en Stør-
relse af 1000—2000 □-Alen med
en Vanddybde af ca. $\frac{1}{4}$ Alen ved
Bredderne og indtil $1\frac{1}{4}$ Alen i Midten.
Bunden maa være anlagt med et
omhyggeligt Næt af Grøfter, der
hurtigt kan aflede alt Vand, saa at
ingen Pytter bliver staaende, selv
efter Regnvejr, og være forsynet med
et helst højtliggende Indløb og en
Afløbs-Munk, der lukkes tæt under
Yngle-Tiden. Det er heldigt at
fæstne større Trægrene med Løv
omkring en lille Jordhøj i Dammen.
Naar Vejret altsaa er passende,
spændes Dammen med Vand, og den
af Solen gennemvarmede Jord for-
højer Vandtemperaturen. Det anbe-
fales at lade Vandet, der skal bruges,
løbe gennem et Filter eller en Lærred-
sæk for at holde skadelige Insekter
og Yngel af Rovfisk tilbage. Naar
Vandet kan tages fra en god Karpe-
dam, er det mere opvarmet og der-
for bedre, end hvis det skal tages
fra et Vandløb.

Naar Dammen er færdigfyldt, ind-
sættes Lege-Fiskene 1, 2 højst 3
Sæt efter Dammens Størrelse; et
Sæt bestaar af en Hun og to Hanner;
disse udvælges om Efteraaret blandt
de bedste 4-aarige Eksemplarer og
bør kun benyttes i 2 a 3 Aar. Om

Vinteren og indtil Udsættelsen i Yngledammen holdes Kønnene adskilte i gode Vinterdamme med koldt gennemstrømmende Vand. Kønnene er let at erkende; ved Hunnerne er Kønsaabningen vorteagtig fremstaaende, ved Hannerne derimod omvendt spalteagtig indtrukken.

Efter Udsættelsen skrider Fiskene som Regel straks til Leg, senest næste Dag i den tidlige Morgenstund, og skulde de da ikke have leget, maa man anvende andre Ynglefisk og derfor altid have flere i Beredskab, end man tænker at anvende. Ved Transport og Overflytning af Ynglefisk maa der gaaes meget omhyggeligt til Værks, saa at Fiskene ingen Beskadigelse skal faa eller Skæl løsnes, thi saadanne Fisk lege som Regel ikke.

Efter Vejrets Beskaffenhed slipper Ynglen af Ægget efter 5—7 Dages Forløb, og et Par Dage efter vrimler den lille Dam af Yngel. De store Fisk maa fjærnes med Næt, straks efter at de har leget, dels for ikke at berøve Dammen Næring og dels for ikke at fortære den spæde Yngel.

Snarest muligt maa nu den spæde Yngel bringes i større, flade, varme Græs-Vækstdamme, der opstemmes 8—10 Dage, før de skal bruges, og under samme Forsigtighedsregel som ovenfor sagt om Yngledammen. Det anbefales noget før Opstemningen at gøde Bunden, t. Eks. med Blodmel, derved udvikler der sig rigelig Næring for Ynglen.

Udfiskning af Yngel maa foregaa yderst omhyggelig ved Hjælp af Gaze-Kætschere, fra hvilke man straks lader dem afsvømme i et i Vandet værende Sold, og uden at hæve dette ud af Vandet skydes en Ballie under, og det hele hæves da op og trans-

porteres til Vækstdammen. Hvis Dammen har et højtliggende Tilløb, kan man bekvemmest udfiske Yngel ved at lade Vandet falde stærkt ind i Dammen, idet Ynglen saa samler sig ved Indløbet og lader sig øse op i Massevis med Spande eller lignende.

Overflytning en anden og tredje Gang i Sommerens Løb giver et sikrere Resultat baade hvad Størrelse og Tal angaar. I dette Tilfælde besættes i første Omgang rund ca. 16,000 Stkr. spæd Yngel pr. Tønde Land. Efter 3—6 Ugers Forløb har Ynglen naaet en Størrelse af ca. 3 Centimeter, og der udsættes da i ny Damme ca. 1,500 Stkr. pr. Tønde Land, hvis man endnu en Gang kan overflytte, og ellers kun ca. 600 Stkr. pr. Tønde Land, og man vil da have meget kraftige ca. $\frac{1}{10}$ pundige Fisk om Efteraaret. Der kan besættes noget stærkere, men Fisken bliver da forholdsviis mindre.

Saafernt man vil besætte en Dam direkte med spæd Yngel uden senere Overflytning, vil et Antal af ca. 5,000 Stkr. pr. Tønde Land være passende, idet der maa regnes med stort Tab under Opvæksten, ja man maa endda ikke føle sig alt for skuffet, hvis der om Efteraaret slet ingen Fisk findes.

Den Fremgangsmaade, at udsætte et Antal Lege-Fisk i en Dam, og derefter lade det hele passe sig selv, vil som Regel give et daarligt Resultat saavel hvad Størrelse som Antal angaar, thi det er jo ganske i det uvisse, om Dammen har en passende Besætning. Ved saadanne Damme maa der sikkert fodres. I Damme, der er for stærkt besatte efter deres naturlige Ydeevne, kan der tilfodres, og følgende Arter Kunstfoder anbefales:

1. Kogt Hvede- eller Byggryn.
2. Rogn af Havfisk.
3. Kød- eller Blodmel.

Det bemærkes dog, at der ved Fodring ikke opdrættes saa kraftige Fisk som ved den naturlige Ernæring.

Om Efteraaret udfiskes de 1-somrige Karper og flyttes til gode Vinterdamme. Samtlige Vækst-Damme holdes da tørlagte Vinteren over, og hvor det lader sig gøre, vil det være heldigt at gøde og pløje Dambunden, og derefter saa Græs eller Korn.

* * *

Da Sommeren her hjemme kun er kort og meget ofte fugtig og kold, har Karpeavl en ikke de Betingelser for at lykkes som i de mere sydlige Lande, og vi maa ikke vente os altfor store Resultater af denne Fiskeart. Nede i Nord-Italien opnaar Karperne paa 2 Sommere den samme Vægt som her hjemme paa 4 Sommere.

Fiskerilovens Revision.

A.

Fra Bestyrelsesmedlem Hr. Gros-serer N. D. Jensen, der er Medlem af Udvalget til Revision af Loven, har Bestyrelsen modtaget Anmodning om at bekendtgøre, at det formentlig maa bero paa en Misforstaaelse, naar der er foreslaaet en ny Fredningstid for Gedder. Hr. Jensen har foreslaaet og mener som det rigtigste at bibeholde den hidtidige Fredningstid 15. Marts—15. April.

B.

Ændringsforslagene til en Ferskvandsfiskerilov frembyder sig, sammenlignet med Loven af 1898, særlig i disse Hovedpunkter:

1) Totalfredning af Laks og Ørred i 2 Maaneder af Aaret. Den Begunstigelse, som Loven af 1898 yder Klækkerne i Landet, bortfalder. Fra Arilds Tid har Laks og Ørred og flere Arter været fredløse. Dansk Lov freder nu Pattedyr og Fugle i Parrings- og Formeringstiden, Landmanden beskytter sin Sæd, Gartneren sine Planter o. s. v. Med Fiskene forholder det sig anderledes. At indfange Laks og andre Fisk i ynglemoden Tilstand og se deres Rogn og Mælk spildes paa Fiske- og Handelspladser i massevis chikanerer ikke det ringeste nogen Modersjæls Samvittighed, er ingen grov Forseelse, og bliver ikke for Lands Lov og Ret en strafværdig Handling. Dette er slemt nok, men værre er det dog, at man i Almindelighed ikke véd eller er sig klar Følgerne af at overtræde Naturens Lov.

2) Maa der gøres noget for Fredning af Yngelen, som ved vore Engvandings-Kanaler ødelægges i millionvis, idet de føres ud over Engene til Føde for Fugle. Den Rest, som mulig undgaar disse Fjender, vil være sikker paa at gaa til Grunde, naar Engene tørlægges.

3) Maa Smaafiskene fredes. Loven af 1898 tillader Fangst af Smaafisk i Aaer og Bække. Hvor Damkulturen finder Indpas, og det vil den ret snart over hele Landet, drives der stærkt paa Fangst af disse Smaafisk. Ogsaa i Fjordene begynder man at indfange den tilfarende unge Fisk, som saa sælges til Sættefisk til Damme. Heller ikke den Yngel, som for offentlige Penge udsættes i vore Vande, vil gaa Ram forbi.

4) Maa der skaffes Kontrol med alle offentlige ferske Vande, idet der bliver at ansætte Opsynsmænd for

Søer, Aær og Bække, og saa mange for hvert Vand, som tilbørlig Orden kræver. Den nuværende Lov er paa sine Steder i Landet ganske ukendt; saa man kan sagtens vide, hvorledes det staar til slige Steder; det er saamænd tarveligt nok med Lovens Haandhævelse, hvor man véd af Loven at sige.

5) Maa der afsættes et Fredningsbælte ud for alle Aærs og Bækkes Udløb i Stranden og i Forbindelse dermed Bestemmelsen om, at intet Fiskeredskab, som kan hindre Fiskenes fri Gang, maa anbringes i Aær og Bække fra Lørdag Aften til Mandag Morgen. Dette vil bevirke, at Laks og Ørred vil kunne trække op og spredes over alle Landets talrige Vandløb, hvad ogsaa er deres Bestemmelse og Betingelse for deres Formering. Endvidere viser Forslaget for at lette Opgang og Spredning hen til lettere Adgang til Anlæg af Fisketrapper, Ørredgange, ved Møller og Fabriker.

Nævnte 5 Punkter er de væsentligste i Forslaget, og det turde være indlysende for enhver, der har Kendskab til disse Ting, at de er absolut nødvendige, om der skal komme Gang i Sagerne. Hvorledes Forslageue skulle formuleres, kan der muligvis være delte Meninger om, men i Realiteten kan intet tages fra, men muligt noget lægges til.

Bestemmelserne i Forslaget om lettere Adkomst til Regulativets Dannelsen, skærpede Straffebestemmelser m. m. vil ogsaa have sin Betydning. Lodsejere ved Aær og Bække og Fiskeavlere maa efter Forslaget give Afkald paa den Ret, som Loven af 1898 hjemler dem, nemlig Ret til Fangst i Fredningstiden og til Fangst af Smaafisk.

For det Æble, som saaledes gives bort, maa Hav- og Fjordfiskerne give en Pære igen, nemlig give Afkald paa Fangst af Laks og Ørred i Fredningstiden paa dansk Søterritorium og afstaa et Fredningsbælte.

C.

(Indsendt.)

„Ferskvandsfiskeribladet“ Nr. 1 omtaler vore offentlige Vande samt Forslag til Ændringer i Ferskvandsfiskeriloven af 26. Marts 1898.

Ja, naar man har oplevet den Tid, da vore Aær vrimlede af Laks og Ørredfisk, saa vilde enhver Ferskvandsfisker jo ønske, at det var saadan endnu, og hvad jeg tror, der er mest Skyld i Fiskeribestandens Aftagen, skal jeg i det paafølgende søge at paavise.

Aaen her, som løber gennem Holsted, Gjørding og Bramminge, var for 30 á 40 Aar siden meget rig paa Laks og Ørredfisk; her ved Gjørding Mølle kunde der til sine Tider i et Døgn fiskes hele Læs af disse Fisk; derimod fiskes der nu kun en ganske enkelt, og Grunden til denne stærke Aftagen tror jeg bestemt er den, at Yngelen ved Faringen gaar ind i Engvandingskanalerne og bliver ødelagte.

Aaen her mellem Gjørding og Bramminge er optaget til Engvanding, og naar Vandet ikke længere benyttes i denne Engvandingsskanal, kan der fiskes store Mængder op af farende Ørredyngel fra 4 til 8 Tommer lange og en hel Del gaar med Vandet ud i Engene, hvor de saa bliver taget af Rovfuglene.

Denne Faring finder mest Sted i April og Maj Maaned; det maa derfor være af største Betydning, hvis der kunde blive paabudt ved Lov, at der skulde sættes Gitterværk for saadanne Engvandingskanaler og Vand-

løftningsapparater; dog tror jeg bestemt, at Forslag til Lov Paragraf 2, Punkt 3, skulde ændres saadan, at disse Engvandingskanaler skulde være afspærret med Gitterværk fra 1. April og til 1. September — da det er bevisligt, at Faringen finder Sted i Foraarstiden, særlig fra 15. April til hen i Juni.

En gammel Mand, der i sin Tid har været Møllersvend i Gjørding Vandmølle, fortæller, at de den Gang sidst i April og Maj Maaned kunde fange store Masser af farende Ørredyngel i Aaletene ved Stemmeværket.

Gjørding. i April 1903.

Kl. Sørensen.

Spørgsmaal.

Maa jeg udbede mig nogle Oplysninger angaaende Damfiskeriet.

Med Hensyn til Ørredens Fodring:

1. Kan det gaa at koge Lungerne til Fiskene; vi faar nemlig disse af Slagtere, som kun slagter en Gang om Ugen; og den Grund kan vi ikke skaffe friske Lunger til enhver Tid?

2. Kan det gaa an at salte Lungerne?

3. Hvor ofte bør man fodre, naar man gaar ud fra, at Fiskene skal have deres væsentligste Føde af Haanden?

4. Hvor meget bør vel aarsgamle Ørreder have pr. 1,000 Stkr.?

5. Hvilken Kød hakkemaskine skal man bruge, og hvad er Prisen paa denne? Jeg har brugt en almindelig Husholdningsmaskine, men kan næsten ikke faa de svampede Lunger igennem den.

6. Hvorledes opbevarer man bedst Lungerne friske i en hel Uge?

7. Det er vel ikke absolut nød-

vendigt at fodre med Lunge, andet Affald er vel ogsaa godt?

8. Mener De, at Konsulent Arthur Feddersens Bog, „Ferskvandsfiskeriet“, eller den om „Udklækning af Ørredyngel og dennes første Pleje“, giver alle nødvendige Oplysninger om Damkultur, Fodring, Anlæg, kort sagt, hvad der hører til daglig Drift og Brug?

J. Toft.

* * *

Til 1. Jeg kan tænke mig, at De just ikke bor lige tæt ved Købstad eller nær Station, da De er henvist til Landsbyslagtere. Kogte Lunger kan bruges til Foder. Hellere kogte end stærkt ildelugtende, fordærvede Lunger. Lunger og Milt i raa, frisk Tilstand er aabenbart bedst. De taber i Næringsværdi ved at koges.

Til 2. Lunger er ikke heldige at nedsalte, dels fordi de er saa porøse og dels fordi Bloddelen frigør sig under Saltningen.

Til 3. Aarsfisk og ældre Fisk fodres som Regel 2 Gange daglig. Tidlig paa Morgenstunden, især efter Nattefrost, og efter Solnedgang æder Fiskene som oftest ikke bedst.

Spæd Yngel skal have lidt og tidt, helst hveranden Time.

Den Regel, at der ikke maa gives mere for, end der ædes op, gælder ogsaa og ikke mindst for den spæde Fisk, naar man vil fodre Fisk i Damme.

Til 4. Nogen bestemt Regel kan ikke gives.

Regnbueørreden og Kildeørreden er graadigere til at æde end dansk Bækørred. Til Gengæld vokser de ogsaa hurtigere til. Enhver Ørredbesætning af samme Art æder ikke lige godt Kunstfoder, grundet paa, at Dammes Rigdom paa Naturfoder

kan være meget forskellig. Der kan ogsaa være Forskel paa Fiskebesætninger af samme Art. De Fisk, som det første Aar har levet mest eller udelukkende af Naturfoder, tager sparsomt til sig af Retterne. Men ogsaa de Fisk, som første Aar er vænnede til at leve af Haanden, kan der være Forskel paa at fodre. Saaledes vil de Fisk, som er sultede op, ikke være saa graadige Ædere, som de, der har faaet god Pleje og rigelig Næring. Det gør ogsaa en Forskel, om Dambesætningen bestaar af 1,000 Stkr. 8—10 Cntm. eller over 12 Cntm. Fisk.

Til velnærede og velplejede Aarsfisk af Bækørred bruger jeg til mindre udviklede ca. 2—3 Pund daglig pr. 1,000 Stkr., til kraftigere udviklede (over 12 Cntm. lange Fisk) 4—5 Pund daglig. Dertil maa saa bemærkes, at der findes en ikke ringe Del Naturfoder i mine Damme.

Til 5. Her bruges en almindelig Kødhakkemaskine. Der er Variationer paa Størrelsen. Form og Godhed er meget forskellige. De Maskiner, hvori Sneglen er langstrakt og rundkantet, arbejder daarlig. Sneglen skal være kort i Omdrejningen og skarp i Kanten for at kunne føre Kødet for Kniven. Min Nabo har købt hos en Isenkramhandler i Kolding (Abelstedt) en Maskine, hvor Kniven sidder udvendig. Han roser den meget. Saa vidt jeg husker var Prisen ca. 6 Kr. Til at skære et mindre Parti Fiskefoder daglig vil en Maskine af denne Størrelse kunde klare det. Naar De bestiller eller køber en Maskine, køb da ikke Katten i Sækken.

Til 6. Bedst i et Ishus med Kølerum. For et mindre Parti vil en saadan Indretning blive for kostbart.

At grave en Spand med Laag i Jorden paa et køligt Sted, saa kun en lille Rand af denne og Laaget rager over; eller ogsaa sænke Spanden i et Vandhul med koldt Vand, Vældvand; er Spanden tæt, saa ingen Luft eller Vand kan trænge ind, vil Lungerne paa den Maade holde sig noget bedre. Naar saa Lungerne lugter alt for slem, giver man dem et lille Kog.

I Solskinsvejr er det heldigt at trække Lungerne paa en Snor og lade disse hænge for Vejr, Vind og Sol. De overtrækkes da med en Skorpe, der beskytter Lungerne for hurtig Forraadnelse.

Til 7. Nej ikke absolut. Bedre end Lunger er Affaldsfisk fra Hav eller Sø eller Karudser fra en eller anden Mærgelgrav eller Mosehul. Grød, kogt i Mælk, kan bruges. Cand. Bie fra Hobro har benyttet Hønsegrever, som købes i haard, fast Kage og kan opbevares friske i lange Tider. Han lod disse save eller hugge i Stykker og derefter passere Kødhakkemaskinen. Fiskene befandt sig ligesaa vel efter dette Foder som efter Lunge og Milt. Sydjysk Damkultur vil i Sommer forsøge Blodfodermelet fra Vejle. Dette faas i tør, grynet Tilstand, og kan, antager jeg, staa sig et helt Aar, om saa skulde være.

Min Nabo nedsaltede forrige Aar Kødet af en Hest; nu i Aar Kødet af en Ko; med dette salte Kød har han fodret til megen Tilfredshed. Han vander det selvfølgelig ud paa samme Maade, som naar salt Kød benyttes til Menneskeføde.

Men hvad man end fodrer med, vil det være tilraadeligt den sidste Maanedstid, forinden Fisken skal paa Bordet, at fodre med Affalds-

fisk. Af hvilken Grund skal senere blive meddelt her i Bladet.

Til 8. Smaaskrifter kan selvfølgelig ikke give udtømmende Oplysninger om alt, Fiskeavlskulturen vedrørende; men de giver et godt og sikkert Grundlag for Begyndere. I næste Nr. af Medlemsbladet haaber vi, at en Fortegnelse over alle Konsulentens Skrifter vedrørende Ferskvandsfiskeri og Ferskvandskultur skal blive meddelt.

Mindre Meddelelser.

Ved Bestyrelsesmedlem, Fisker Niels Pedersen, Brahetrolleborg, er indmeldt som livsvarigt Medlem og med et Bidrag af 100 Kroner Hr. Stamhusbesidder Sehestedt Juul til „Ravnholt“ pr. Ellested.

En Iagttagelse vedrørende Aalen. Fra Hr. Fisker Chr. Eriksen, Vordingborg, har vi modtaget følgende:

I Tidsrummet fra den 5. til den 22. Avgust har jeg flere Gange set, at der ud fra Aalens Bug er kommen en tynd Traad, som, naar man

ser nøjere efter, ligner en Ankerkæde, samlet Led for Led. Men Traaden er levende, naar den tages i en varm Haand. Jeg har lagt Traaden i Vand, men et Par Timer senere var alt borte, kun at det saa ud, som om Vandet rørte sig. Jeg vil bede enhver Fisker, dersom han træffer Aal, som der kommer saadan Traad ud af, da at sende den til Undersøgelse hos Medlemsbladets Redaktør. De Aal, som jeg har set Traadene hos, var lyse, og de blev fiskede paa 4 Favne Vand eller ogsaa paa kun 2 Fod Vand. Saa snart man naar den 24. April, kan man træffe smaa Aal paa 3 Tommer ved smaa Indløb i Stranden, især hjemme hos os paa Fjorden. Hovedet er temmeligt tykt og man kan se Ryghvirvlerne helt igennem Kroppen. Jeg formoder, at det maa være Yngel fra Avgust, som er bleven saa stor i Løbet af Efteraaret og Vinteren.

Red. skal gerne modtage Aal som de nævnte, og tillige Meddelelse om enhver Iagttagelse, som Fiskere maatte have gjort eller senere gør, der muligvis kan oplyse om Fiskes Levevaner. (Efter „Dansk Fiskerit.“)

K u p o n .

Undertegnede indmelder sig herved som Medlem i „Dansk Ferskvandsfiskeriforening“, eller tegner sig herved for et aarligt Bidrag af ..... Kr. til Fremme af „Dansk Ferskvandsfiskeriforening“s Virksomhed, eller for et Bidrag af ..... Kr. én Gang for alle. Beløbet følger pr. Postanvisning eller maa hæves ved Postoprævning.

....., den ..... 190 .

Navn: ..... Stilling: .....

Postadresse: .....

NB. Kuponen bedes i udfyldt Stand tilsendt et af Bestyrelsens Medlemmer. Pengeforsendelser bedes dog adresserede til Hr. Sagfører Jul. Nors, Ribe.

Annoncer.

Damkultur.

Projektering, Overslag og Udførelse af Damanlæg.

Sagkyndig, praktisk, billig.

A. Christiansen, Arkitekt.

„**Dansk Fiskerianstalt**“, **Brabrand.**

Sætte- Gedder.

2 à 3 Tommer lange
Sættegedder til Pris 4
Kr. pr. 100, 35 Kr. pr.
1,000 Stk., leveret paa
Korinth St., kan erholdes
ved Brahetrolleborgs
Fiskeri pr. Korinth
St., Fyn, at levere sidst
i Maj eller først i Juni
Maaned.

Zinksolde

i alle Hulstørrelser fra
 $\frac{1}{2}$ til 38 Mm., saavel
runde som aflange.

Prisliste gratis og
franko.

N. Christensen & Co.,
Skanderborg.

Fiskerianlæg.

En for et Fiskerianlæg
(Damkultur og Udklækning)
vel egnet Plads med meget
betydelige Vandmængder, og
hvor der forefindes et Stem-
meværk, der har en ved

Landvæsenkommission
godkendt Rettighed. Der
er Fangst af al Slags Fersk-
vandsfisk, særlig Aal, og et
til Valkning og Benstamperi
for anvendt Hus ved Stem-
meværket kan meget let ind-
rettes til Klækninganstalt.

Eventuelle Lysthavende
bedes henvende sig til
Fiskerifoged **Jens Chr.
Sørensen**, Fiskeriet
Bramminge, fra hvem Kort,
Beskrivelse og øvrige Oplys-
ninger kan erholdes tilsendt
paa Forlangende.

Telegr.-Adr.: Fiskeriet.

Telefon Nr. 26.

Interessentskabet

Vamdrup Fiskeri-Selskab.

Fiske-Anstalt og Eksportforretning.

I Sommerens Løb leveres spæd og opfostret Yngel af **Karper**, op-
fostret Yngel af alle **Ørred-Arter**, **Besætningskrebs**.

Prisliste gratis og franco.

Sagkyndig Bistand ved Anlæg og Drift af Fiskerier.

For Kapitalister anvises Ejendomme til større Anlæg, og Medvirkning
ydes ved Dannelsen af Fiskeriselskaber og disses sagkyndige Ledelse.

Ferskvandsfiskeribladet.

Dansk Ferskvandsfiskeriforenings Medlemsblad.

Redigeret af Smidt Nissen pr. Ejstrup St. og N. Petersen, Vamdrup.

Nr. 3

Juni

1903

*Eftertryk af Bladets Artikler til-
lades, naar Kilden angives. I Und-
tagelsestilfælde vil det være udtrykke-
lig angivet ved den paagældende Ar-
tikel.*

*Medlemmerne erholde Bladet gratis.
Kontingentet er 4 Kr. aarlig. Be-
gæring om Indmeldelse tilsendes et
Bestyrelsesmedlem.*

*Prisen for Annoncer er 10 Øre pr.
Petitlinje af $\frac{1}{3}$ Sides Bredde. For
Annoncer over et længere Tidsrum
indrømmes betydelig Rabat.*

Indhold: Anvisning for Fiskeavlere
i denne varme Tid. — Dansk Fiskeri-
forenings Generalforsamling. — Henven-
delse til Kommissionen for Saltvands-
fiskeriet. — Rene Damme. — Mindre Med-
delelser. — Annoncer.

Anvisning for Fiskeavlere i denne varme Tid.

For de Fiskeavlere, som raader
over mindre Tilløbsvand til Fodrings-
damme af Ørredfiske, skal der i den
varme Tid, navnlig i de Dage da
der er vindstille og brændende Sol-
varme, fodres sparsomt. Foderet er
som Regel mindre godt under stærk
Varme, Vandet mindre iltholdigt og
er daarligt udluftet for Fiskeekske-

menternes Uddunstninger, hvilket,
naar Fiskene gaar med overfyldt
Mave af daarligt Foder, alt i alt
let bevirker Sygelighed og Dødelighed
blandt Bestanden. Det er tilstrække-
ligt at fodre i slige Damme en Gang
daglig og endda raadeligt ikke at
proppe Fiskene alt for haardt denne
ene Gang. Hellere paa halv Kost,
indtil Varmen tager af, og til det
begynder at lufte op i Vandet.

Med dybe Damme og rigelig Strøm
eller meget stærkt Vældbund forholder
det sig noget anderledes. Tempera-
turen er i disse Damme betydelig
lavere og Vandet mere friskt, fordi
Vandskiftet er hurtigere. Saa her
behøves ikke paa nært den Forsigtig-
hed med Fodringen.

Dog kan det ogsaa vise sig her,
at Fiskene i den varme Tid taber
Ædelysten, og saa bør man ikke
nøde dem. Det er ogsaa noksom
bekendt fra Medefiskeriet i Aaer og
Søer, at man efter Regn eller under
ustadigt og uroligt Vejr lettest faar
Bid og Fangst.

Dansk Fiskeriforenings General- forsamling.

Efter den med „Dansk Fiskeri-
tidende“ fulgte Beretning om Gene-
ralforsamlingen i København den 4.
April meddeles følgende, der har
Interesse for Ferskvandsfiskeriet.

Hr. Professor *Arthur Feddersen*: Vil man vide, med hvilken Kraft Ferskvandsfiskeriet er gaaet frem, ikke det almindelige, men det, der gaar ud paa at anlægge Damme og at dyrke Fisk i disse Vande, henviser jeg til den stærke Udvikling i Sydjylland og paa Sjælland. Jeg har Lov til at sige, at de Bestræbelser, der er udfoldet af „Dansk Fiskeriforening“ for Ferskvandsfiskeriet gennem en Række Aar, har sat deres Frugt i den Fremvækst, der er overalt, og som paa mange Steder giver et Udbytte, som man forgæves har søgt at faa ud af det Stykke Land, som nu anvendes til Damme. Naar $1\frac{1}{2}$ Td. Land, lagt ud i Damme, kan give et Par Tusind Kroner om Aaret i ren Indtægt — og det ved jeg et bestemt Eksempel paa —, er det et Vidnesbyrd om, hvad der kan bringes ud ved Hjælp af en rigtig Anvendelse og fornuftig Udførelse af Damkultur.

Sekretæren, Hr. Redaktør *Videbæk*, der forelagde Virksomhedsplanen for 1903, meddelte, at Udgiften til Ferskvandskultur er sat til 2,500 Kr. Der er her en Nedgang i Udgiften, idet man, som Kassereren nævnte ved Regnskabs-Aflæggelsen, har opsagt Kontrakten med „Andebo“, idet man har anset det for uforvarsligt at give 1,200 Kr. om Aaret til en enkelt Kultur.

Hr. Fisker *J. P. Larsen*, Skive: I Tilslutning til Prof. Feddersens Udtalelser angaaende Ørredbestanden, ønsker jeg at sige et Par Ord. Det store Gode, som Udklækningsanstalterne gør ved at udplante Ørredyngel i Aaerne, og den Fordel, der er ved Anlæggelse af de saakaldte Ørredamme, hvor den spæde Yngel kan gaa og blive modstandsdygtig,

vil jeg anbefale paa det varmeste. Det er min Overbevisning, at kun en ringe Procentdel af den spæde Yngel bliver til noget, idet den har mange Fjender, som Gedden og den saa meget omtalte Hundestejle; naar Ynglen derimod kan gaa i Ørredamme i 1—2 Aar, inden de udplantes i Aaerne, er Forholdet et ganske andet.

Fiskeriforeningen for Skive og Omegn er delt i to Afdelinger. Vi har i forskellige Aar indgivet Ansøgning til Regeringen om Understøttelse til Udplantning baade af Rødspætter og 1-Aars Ørreder. Afdelingen i Skive er misundelig paa Kollegerne, idet disse har faaet 600 Kr. og i Aar 800 Kr. til Udplantning af Ørreder, hvorimod vi ikke har faaet noget skriftligt Svar paa vort Andragende. Vi vil til næste Aar forsøge at indsende et Andragende til Ministeriet gennem „Dansk Fiskeriforening“, og hvis den ærede Bestyrelse vil anbefale dette Andragende, kan vi muligvis faa lidt Hjælp til Udplantning af Yngel.

Smidt Nissen, Ejstrup: Jeg skal som Repræsentant for Ferskvandsfiskeriet udtale, at jeg tror, at det er bagvendt at støtte Udklækningsanstalter, saa længe vi ikke har en Kontrol med de ferske Vande. Det kan ikke nytte at sætte spæd Yngel og 1—2 Aars Fisk ud i de ferske Vande, naar vi ikke har Bestemmelser i Loven, der kan skærme dem. Den nugældende Lov tillader jo, at jeg tager disse smaa Fisk, saa længe de ikke er større end som saa, og sætter dem ud i mine Vande. Vi trænger derfor ganske overordentlig til en Ferskvandsfiskerilov, og hvis vi faar en saadan, er vi villige til at foretage Udsæd, men

saa vil vi ogsaa nok være med til at høste.

Bestyrelsen har indsendt følgende Henvendelse til Kommissionen, der er nedsat om Revision af Saltvandsfiskeriloven:

Til

**Fiskerikommissionen
for Saltvandsfiskeriet.**

Bestyrelsen for „Dansk Ferskvandsfiskeriforening“ er herved saa fri at andrage den ærede Kommission om, at den vil virke for:

1) at Lakse- og Ørredfiske maa blive fredede i Havet eller paa dansk Søterritorium i samme Tidsrum som i de offentlige ferske Vande, og

2) at der ud for Aaers og Bækkes Udlob i Stranden maa blive anbragt Fredningsmærker, inden for hvilke der skal være fredet Vand, saaledes at intet Fiskeri, af hvad Art nævnes kan, maa finde Sted, for at Fiskene uhindrede kunne vænne sig til Overgangen fra det ene Vand til det andet. Nævnte Fredningsbælte skal være saa stort og rummeligt, at Afspærring eller væsentlig Hindring for Fiskenes Ind- og Udgang i og fra dette Bælte umuliggøres, og

3) at en Kommission udnævnes til uden Vederlag for de fiskeriberettigede at sørge for Fredningsmærkenes Anbringelse. Til Medlemmer af nævnte Kommission er vi saa fri at foreslaa følgende: Den stedlige Politimester, Statens Konsulent for de ferske Vande og Statens Kontrolør for de salte Vande (den ene af Kontroll. for Jylland, den anden for Øerne).

Vi tillade os at begrunde disse Punkter i vort Andragende.

Naar Laks og Ørred i Eftersommeren og om Efteraaret begynder deres Ynglevandring fra Havet til de ferske Vande i Aaer og Bække, saa gaa de ikke straks fra det salte Vand og op i det ferske, men de opholde sig en Tid i det Brakvand, der findes ud for de ferske Vandets Udlob i Stranden. De vænne sig saaledes lidt efter lidt til at taale Opholdet i det ferske Vand, hvor de agte at lege. Men saadan som det nu er, opnaa kun en forsvindende Del at komme op til deres Ynglepladser. De bliver nemlig for Størstedelen fangede i Brakvandet, thi her anbringer Fiskerne Garn ved Garn, og her trækker de Vaad efter en stor Maalestok. Maa vi tillade os som Eksempel paa Ødelæggelsessystemet i disse Vande at anføre Kolding Aa. Statens Fiskerikonsulent blev for et Par Aar siden tilkaldt, for at han kunde gøre sig bekendt med den Maade, hvorpaa Fiskeriet drives ud for Aamundingen der, og da han saa den Skov af Pæle og de derpaa fastgjorte Ruser, ytrede han: „Ja, før Fiskene for Vinger, kunne de ikke komme op ad den Aa“. Men naar Fiskene ikke kunne komme op i Aaer og Bække for at yngle, saa er det ikke saa sært, at Fiskebestanden af nævnte Art aftager, thi i Havet kan Laksen eller Ørreden ikke yngle. — Hertil kommer, at lige saa nødvendigt det er for Opgangsfisken at have et fredet Bælte, lige saa nødvendigt er dette ogsaa for Ned- eller Udgangsfiskene og særlig for de unge Laks og Ørreder. Heller ikke de kunne gaa umiddelbart fra det ene Vand til det andet, men skulle ogsaa en Tid opholde sig i Brakvandet. Statens Fiskerikonsulent kan ogsaa her bevidne, hvorledes

Smaafiskene i Brakvandet fanges i Mængde i udsatte Ruser.

Hvad her er sagt om Laks og Ørreder, gælder ogsaa for andre Arter, saasom Aal, Helt o. fl.

En anden Aarsag til Laks- og Ørredbestandens Aftagen er denne, at den mindre Part, der naar at komme op i de ferske Vande, bliver saa stærkt efterstræbt i Fredningstiden (Novbr. og Desbr.). Siden Ferskvandsfiskeriloven af 1898 traadte i Kraft, er der fremkommen en Fiskeavlskultur, som, fordi den er forholdsvis meget rentabel, breder sig med rivende Fart. Nævnte Lov tillader nemlig at fange Laks og Ørreder i Fredningstiden (Novbr. og Desbr.), naar Fangsten bevislig sker til Forsyning af Udklækningsanstalter med befrugtede Rogn. Endvidere tillader Loven at indfange Smaafisk til Sættefisk i Damme. Brug og Misbrug af disse Bestemmelser gaa Side om Side. Har man et skriftlig Bevis fra en Udklækker, eller et lille Trug bag et Drænsrør og en lille Dam til at sætte de fangede Smaafisk i, saa er man uantastelig.

At dette Rovfiskeri i Salt-, Brak- og Ferskvand har virket ødelæggende, vil den ærede Kommission forhaabentlig kunne indse, og skal dette fremdeles uhindret blive ved, vil Lakse- og Ørredfiskeriet blive fuldstændig ødelagt.

For at forebygge dette og for at arbejde hen til, at Lakse- og Ørredbestanden igen kan blive saa stor, som den for en Aarrække siden var, og saaledes nu blive en rig Indtægtskilde for Fiskerne ved Salt- og Ferskvand, er der efter vor Overbevisning kun een Vej at gaa, nemlig ved Lov at paabyde fuldstændig Fredning i to Maaneder — vi anse Tiden

fra 15. Oktbr. til 15. Desbr. for den bedste baade for Salt- og Ferskvand, og ligeledes ved Lov at paabyde, at der skal sættes Fredningsmærker for Brakvandenens Vedkommende.

En Totalfredning vil desuden medføre en stor Lettelse af Kontrollen.

Efter vort Skøn vil alt imidlertid komme til at bero paa, hvorledes den ærede Kommission for Saltvandsfiskeriet stiller sig til denne Sag, og det er derfor, vi er saa fri at anmode om, at Kommissionen vil fremkomme med Forslag, saaledes som foran nævnt, dog saaledes, at der fordres som Ret og Billighed, at Ferskvandsfiskeriloven samtidig revideres, da det jo vilde være ubilligt at forlange fuldstændig Fredning af Laks og Ørred i Salt- og Brakvand, medens man samtidig uhindret kunde fortsætte med Rovfiskeriet i de offentlige ferske Vande. Lykkes det at indføre de omtalte Bestemmelser i Lovene, da antager vi, den Tid ikke vil være fjærn, da vi igen har en rig Fiskebestand af Laks og Ørred.

For Aaers og Bækkes Vedkommende vil det sikkert have til Følge, at lige saa ivrig man nu er for at tage alt med, om Fisken er aldrig saa lille, lige saa interesseret vil man blive i at frede om Smaafiskene og i at udsætte Yngel i de offentlige Vandløb, idet man nu véd, at man vil faa Det i den Høst, som følger paa Udsæden, hvad hidtil kun meget sparsomt har kunnet lade sig gøre.

Vi tro altsaa, at det er paa den Maade, der skal fremkaldes en rigtig Udsæd i de ferske Vande, og at Høsten af denne Udsæd vil komme baade Fiskerne ved Salt- og Ferskvand til gode.

Til Punkt 3 skulle vi bemærke, at

vi ikke tro, at en Bestemmelse for Fredningsmærkernes Anbringelse gældende for alle ferske Vandets Udløb i Stranden, kan gives fyldestgørende, da de stedlige Forhold er saare vidt forskellige. Vi tro derfor, at den bedste Udvej til at ordne dette paa en hensigtsmæssig Maade sker ved Udnævnelsen af den foranførte Kommission, dog saaledes, at der tillades Appel til Landbrugsministeriet.

Paa Bestyrelsens Vegne:

Smidt Nissen. N. P. Petersen.
Jul. Nors.

Forretningsudvalget.

Rene Damme.

Hvad rene Marker har at sige for Landmanden, har rene Damme for Fiskeavleren. For at belyse Nødvendigheden af rene Damme skal her gives et Par Eksempler.

Et Aar indsatte jeg i en Vælddam ca. 3,000 Stkr. Ørredyngel. Denne Dam havde staaet med Vand Vinteren over. Jeg saa ganske vist i Foraaret nogle Hundestejler, nogle Vandkalvlarver og en skønne Hoben Frøer; men jeg saa ogsaa, at Dammen vrimlede af Krebsdyr, Sideløbere, et dejligt Foder for Ørreden. Hvis jeg tørlagde Dammen, forinden jeg udsatte den spæde Yngel, kunde jeg ganske vist pille Krybet op og ved Hjælp af Krager, Stær og Storke faa den næsten kemisk ren for Utøj; men al den dejlige Mad, Krebsdyrene, vilde gaa med i Løbet. Jeg besluttede mig til at udsætte den spæde Yngel i Dammen, som den var, i det Haab og den Tanke, at det vel ikke gik saa haardt til, som Præsten prædikede. Jeg saa i

Sommerens Løb med Ærgrelse paa Larverne, som kaprede den ene lille Fisk efter den anden. Hvorledes Hundestejler og Frøer opførte sig, saa jeg ikke. Om Efteraaret tømte jeg Dammen for at se Resultatet; men det faldt elendig ud. Siger og skriver 3 Smaaørreder var i Behold, lige akkurat en af hver 1000 Stkr. Det var Lærepenge.

Et andet Aar udsatte jeg i en noget større Dam ca. 18,000 Stkr. spæd Ørredyngel i samme Vand, forresten af ringere Værd, da Vandet i denne Dam var Tilløbsvand fra førstnævnte, og denne med mindre Vældbund end hin.

Tidlig i Foraaret og indtil Slutningen af April laa denne Dam tør. Jeg kunde glæde mig ved at se Krager og Stær sjokke omkring i Dammens Bund og opsamle Krybet, som nu og da søgte op fra sit Sjulested i den side og fugtige Bund. Mine Drengene lod jeg flere Gange gaa Dammen igennem. Der var da imedens lukket for Tilløbsvandet.

En 8 Dage før Yngelen blev sat ud, lod jeg Dammen løbe fuld af Vand. De første 2 Maaneder fodrede jeg ikke. Hist og her i Vandkanten lagde jeg halvforraadnede Plantedele, Græs og Gødning i smaa Bunker. Tilløbsvandet medførte Krebsdyr, som tog disse Bunker i Besiddelse. Formeringen af Krebsdyr paaskyndes derved meget stærkt.

I Foraaret, altsaa et Aar efter Udsættelsen, blev Dammen tømt. Resultatet var denne Gang bedre, det gav mellem 10 og 11 Tusinde Stkr. kraftige Smaafisk.

S. N.

Mindre Meddelelser.

Græsgang og Fiskedam. Paa et landøkonomisk Møde (Generalforsamling) i Elberfeld-Barmen-Lennep holdt nylig Distriktsengmester Gieseler et udmærket Foredrag om „Damkultur som Tillæg til Landbrug“. Han sammenlignede Udbyttet af en Græsgang med en Fiskedam og sagde: Paa en god Græsgang faar 500 Pd. levende Vægt pr. Morgen (omtrent 26,000 danske Kvadratfod) i fem Maaneder tilstrækkelig Føde. Tilvæksten er pr. Dag 0,75 Pd. pr. 500 Pd. og altsaa i 150 Dage med et rundt Tal 113 Pd. levende Vægt. Dersom nu den samme Græsgang kunde sættes under Vand og Fisk indsættes, vilde man mindst opnaa en Tilvækst i Karpekød af 70 Pd. og af Ørredkød 25 Pd. uden nogen som helst kunstig Fodring. Men medens nu 1 Pd. Oksekød (levende Vægt) koster ca. 30 Pf., er Prisen for 1 Pd. Karpekød omtrent 60 Pf. og Ørredkød mindst 2 Rmk. Udbyttet af Jorden som Græsgang lig $113 \times 0,30 =$ omtrent 34 Rmk., som Karpedam $70 \times 0,60 =$ 42 Rmk. og som Ørreddam $25 \times 2 =$ 50 Rmk. (Allg. F. Zeitung).

Større Fiskeavlskultur. Et Selskab omgaas for Tiden med Planen om at lade Lundgaard-Enge ved Kongeaaen omdanne til Fiskedamme for Avl af Ørredfisk. Arealet drejer sig om ikke mindre end 20 a 30 Tdr. Land. Joh. Lauridsen, Vejen, er — saa vidt os bekendt — Foregangsmand i dette Foretagende. Skulde Rygtet tale sandt, at Forstander Schrøder, Askov, skal være interesseret i Sagen, da vil Foretagendet faa Betydning ud over dette

Selskabs pekuniære Fordel. Den ny Kultur er endnu kun repræsenteret af smaa, ukendte Mænd og mindre Talsmænd. Kulturen er i sig selv saa god og værdifuld, at den fortjener større Navne og Talsmænd for ret at kunne trænge igennem.

Vi har tilraadet Selskabet at tilkalde Professor Arthur Feddersen.

Storken som Ørredfisker. Han, Storkepeter, forstaar ganske godt at spille Hejrens Rolle som Fisker. Med Ørreden, der er en sky og hurtig Fisk, skal der gaas frem paa en mere snedig Maade. Han stiller sig paa Lur ved Damkanten eller et lille Stykke ude i Vandet. Stiv og støt kan han staa som en livløs Genstand. Kommer saa en ham for nær, jager han med Lynest Fart Næbet ned under Vandet og kommer frem med en spillevende Fisk, som han rask bener af med op paa tør Land. Af Erfaring er han bleven klog; smutter Fisken, der ikke er saa nem at holde fast, fra ham i Vandet eller i Damkanten, er Byttet usikker. Anderledes naar han har Fisken paa det tørre.

Professor Feddersen er for Tiden syg og sengeliggende.

Karpedamme er som oftest flade i den ene Side og dybe i den Side, som vender mod Afløbet. Storken kan i flade Damme spadserer langt ud og er slem til at gennemjage Græs og Grøde for at fange de smaa Karper, som holder til der. For at hindre Storken i sin Jagt, er det værd at prøve en enkelt Staaltraadssnor udspændt og fastgjort paa Smaapæle, der rager saa højt over Vandfladen, at den ikke kan løfte Benene over og ikke gaa under. Den flyver ikke ud i Vandet,

men spanker fra Land af derud; derfor vil saadanne enkelte Traade være en Hindring, naar de anbringes paa rette Sted og rette Maade.

Overtrædelse af Loven om Ferskvandsfiskeri. Tre Mænd, som i Sameje ejer en Aalegaard ved et Vandløb i Aalborgegnen, havde haft denne Aalegaard i Virksomhed paa en Tid, som Loven indeholder Forbud imod, nemlig fra en Lørdag Aften til den følgende Mandag Morgen i April Maaned. De undskyldte sig med, at det var i Aalens Vandretid, saa at det gjaldt om at passe paa den, men denne Undskyldning kunde ikke fritage de paagældende for at erlægge 10 Kr. pro persona til vedkommende Kommuneskole.

(Dansk F.-T.)

Indberetning. Fra forskellige Fiskeavlere i det sydlige Jylland er meddelt os om betydelig Sygelighed og Dødelighed blandt Fiskene i Fodringsdammene i de varme Pinse-dage. Det er en Følge af at fodre for stærkt og med for daarligt Foder under varmt Vejr.

*****

Følgende Smaaskrifter

af

Professor Feddersen

kan bestilles paa

Dansk Fiskeriforenings Kontor,
Gothersgade 8, Kbhvn. K.

Faas for 25 Øre pr. Eksemplar +

Porto til Forsendelse:

- „Lidt Vejledning i Kaperavl“.
- „Krebsen. dens Fangst og Pleje“.
- „En liden Fiskebog“.
- „Aalefarlingen“.
- „Odderen og dens Fangst“.
- „Om at gøre Fiskegarn holdbart“.
- „Udklækning af Ørredyngel og dennes første Pleje“.

*****

K u p o n .

Undertegnede indmelder sig herved som Medlem i „Dansk Ferskvandsfiskeriforening“, eller tegner sig herved for et aarligt Bidrag af ..... Kr. til Fremme af „Dansk Ferskvandsfiskeriforening“s Virksomhed, eller for et Bidrag af ..... Kr. én Gang for alle. Beløbet følger pr. Postanvisning eller maa hæves ved Postopkrævning.

....., den ..... 190 .

Navn: ..... Stilling: .....

Postadresse: .....

NB. Kuponen bedes i udfyldt Stand tilsendt et af Bestyrelsens Medlemmer. Pengeforsendelser bedes dog adresserede til Hr. Sagfører Jul. Nors, Ribe.

Annoncer.

Damkultur.

Projektering, Overslag og Udførelse af Damanlæg
Sagkyndig, praktisk, billig.

A. Christiansen, Arkitekt.

„**Dansk Fiskerianstalt**“, **Brabrand.**

Et lille Parti Aalefaring,

ca. 1,000 Stkr., ønskes
til Forsøg i en Dam.
Hvor kan disse købes?

Mulige Underretninger
derom bedes tilsendt

Smidt Nissen
pr. Ejstrup Station.

I Boghandelen

kan følgende Bøger af Prof.
Arthur Feddersen bestilles:
„Den kunstige Fiskeavl (Aft.
af Tidsskrift for Fiskeri)“. —
„Ferskvandsfiskeriet.“ „Lidt
om den kunstige Fiskeavl.
(Med 8 Billeder.)“ „Fiske-
avl (1881)“.

Zinksolde

i alle Hulstørrelser fra
 $\frac{1}{2}$ til 38 Mm., saavel
runde som aflange.

Prisliste gratis og
franko.

N. Christensen & Co.,
Skanderborg.

Fiskerianlæg.

En for et Fiskerianlæg
(Damkultur og Udflækning)
vel egnet Plads med meget
betydelige Vandmængder, og
hvor der forefindes et Stem-
meværk, der har en ved

Landvæsenskommission
godkendt Rettighed. Der
er Fangst af al Slags Fersk-
vandsfisk, særlig Aal, og et
til Valkning og Benstamperi
for anvendt Hus ved Stem-
meværket kan meget let ind-
rettes til Klækningsanstalt.

Eventuelle Lysthavende
bedes henvende sig til **Fi-
skerifoged Jens Chr.
Sørensen**, Eiskeriet
Bramminge, fra hvem Kort,
Beskrivelse og øvrige Oplys-
ninger kan erholdes tilsendt
paa Forlangende.

Telegr.-Adr.: Fiskeriet.

Telefon Nr. 26.

Interessentskabet

Vamdrup Fiskeri-Selskab.

Fiske-Anstalt og Eksportforretning.

I Sommerens Løb leveres spæd og opfostret Yngel af **Karper**, op-
fostret Yngel af alle **Ørred-Arter**, **Besætningskrebs**.

Prisliste gratis og franco.

Sagkyndig Bistand ved Anlæg og Drift af Fiskerier.

For Kapitalister anvises Ejendomme til større Anlæg, og Medvirkning
ydes ved Dannelsen af Fiskeriselskaber og disses sagkyndige Ledelse.

Ferskvandsfiskeribladet.

Dansk Ferskvandsfiskeriforenings Medlemsblad.

Redigeret af Smidt Nissen pr. Ejstrup St. og N. Petersen, Vamdrup.

Nr. 4

Juli

1903

Eftertryk af Bladets Artikler til-lades, naar Kilden angives. I Und-tagelsestilfælde vil det være udtrykkeligt angivet ved den paagældende Artikel.

Medlemmerne erholde Bladet gratis. Kontingentet er 4 Kr. aarlig. Begæring om Indmeldelse tilsendes et Bestyrelsesmedlem.

Prisen for Annoncer er 10 Øre pr. Petitolinje af $\frac{1}{3}$ Sides Bredde. For Annoncer over et længere Tidsrum indrømmes betydelig Rabat.

Indhold: Fodring af Ørreder. Lege-Fisk og Spise-Fisk. — Et noget forkortet Aarsregnskab. — Udfiskning af Damme. — Fjender af Ørred-Yngel. — Storke og Hejrer ved Fiskedamme. — Mindre Meddelelser. — Annoncer.

Fodring af Ørreder.

Lege-Fisk og Spise-Fisk.

Efter „Allgemeine Fischerei Zeitung“ hidsættes følgende interessante Artikel om hensigtsmæssig Fodring af Legeforeller og intensiv Fodring af Spisefisk af en af Tysklands mest kendte Fiskeavlere, S. Jaffé-Sandforh:

Hensigten med Opdræt af Lege- og Spisefisk er aldeles forskellig og maa lodes under ganske forskellige

Regler. At adskille disse ved Opdræt er saa meget mere vigtig som begge Retninger endnu stadig praktisk og teoretisk blandes mellem hinanden. Dyr med koldt Blod staar aldeles under samme Naturlov som varmlodige, og ligesom det aldrig kunde falde nogen fornuftig Kvæg-opdrætter ind af det Ungkvæg, han hurtigst vil fede til Slagtning, at udtage Moderdyr og samtidig fortsætte Fedningen af disse, saaledes skal ogsaa Fiskeopdrætteren her drage en skarp Grænse. Fedning af kraftige, unge Dyr fremkalder let Fedtansamlinger og saaledes Fare for Udartning af netop de Dele, som er vigtigst for Viderefodning. Opdrættere af varmlodige Slagtedyrl søger eventuelt ad kirurgisk Vej at fremkalde dette; ved Fisken er dette unødvendigt, fordi denne allerede ved sin store Fordøjelsesevne er tilbøjelig til Kød- og Fedtansamling. Et sundt Opdræt af Ørreder, som har været under stærk Fedning, er derfor meget tvivlsomt og truet, særlig naar man gør sig klar over, under hvilke Forhold i Naturen, Æggene produceres af Salmoviderne. Ørreders og andre Salmoviders Ernæring sker i Naturen ganske periodevis, d. v. s. afbrudt af sikkert ikke frivillige Sultepavser. Det mest typiske Eksempel er Laksen, som vender tilbage fra Havet med

rigelig Æggehvide- og Fedtstof i Muskelvævet, og i Floden saa ofte gennemgaar en flere Maaneder lang Sultepavse, i hvilken Maven bliver ganske ude af Stand til at fordøje Næring, og Æggestokken danner sig efterhaanden paa Bekostning af Muskelvævet Æggehvide- og Fedtstof. Lignende, om ogsaa noget uregelmæssigere, gennemgaar Ørreden Sultepavser, kun at her tilsyneladende har fundet en stærk Afpasning af Ferskvandsforholdene Sted (de fra Havet kommende Ørredarter forholder sig mere lig Laksens Modenhed) sammenholdt med Ferskvandets Ernæringsproduktion. Her optræder Foraarsernæringen aldrig saa enorm og pludselig som i Havet. Derfor er Ferskvandsørredens Ægdannelse mere mangelfuld end Laksens. Ferskvandsørredens Æggehvide- og Fedtstof er kun i enkelte gunstige Forhold tilstrækkelig til at uddanne den mulige Æggestok med Hensyn til Tal og Størrelse, hvad Laksen næsten altid kan.

Her maa altsaa Opdrætteren gribe ind, og dermed er ogsaa givet hvorledes. I Følge dette er hans Felt ogsaa begrænset, thi det handler kun om Ernæringen hvordan og hvornaar. Forudsætningen om, at Fiskens Æggestok, som i sine Kim er kende- lig dannet mindst 12 Maaneder før den egentlige Ægmodenhed, i det mindste indeholder Mulighed for at modne alle Æggedannelser, naar der i rette Tid tilføres Muskelvævet Æggehvidestof, og naar det samme i rette Tid ophører for at undgaa skadelig overflødig Fedtansamling, henviser os til 3-aarige i Vildtdamme opvoksede Moderdyr, d. v. s. til saadanne, af hvilke vore Besætningsfisk opfodres.

Samme foretrækkes, fordi man her ubetinget kan være vis paa Alder og Afstamning, hvilket ikke er Tilfældet med de fra Aaerne indfangede Vildtfisk.

Videreernæringen af disse Fisk, hvis Udfiskning bedst sker i Efteraaret, begynder først efter den første Ægmodenhed, ved Vildtfiskene altsaa i Foraaret, efter at alle tvivlsomme Legere og alle overblanke Fisk (saadanne, som af overdreven Ernæring viser en søvlig Glans, blandet med brogede Pletter, — et temmelig sikkert Tegn paa Overfedning) er udsorterede. Ernæringen skulde da udelukkende bestaa i frisk Fisk, og, naar det kan faas, Muskelkød; ved Bæk- og Kildeørred skulde den allerede ophøre i Juni—Juli, ved Regnbueørred i August. Kødet og Æggehvidestof maa da være tilstrækkelig til at skabe Æg af bedste Kvalitet og Kvantitet. De afpressede Fisk vil saa rigtignok være magre, men gode Æg og fed afpresset Fisk harmonere ikke sammen.

Hvad nu Fodring af Spisefisk, navnlig Portionsørred, angaar, saa maa her indtræde lige saa specielle Ernæringsbetingelser. Her ønskes en hurtig opvokset Fisk, ikke overfed, muligst broget, aldeles uden Hensyn til Æggedannelse. Det mest hensigtsmæssige hertil er den til kunstig Foder vante Sættefisk. Men her vil vi ogsaa have Kød og ingen, eller i det mindste ringe Fedtdannelse. Af to Grunde. For det første tager Kunden kun ugerne overfede Fisk, som forraade sig ved deres sølvrige Farve, og for det andet har Opdrættet i saa Fald været urentabelt, da Overfedning kun indtræder, naar man fodrer for meget eller for længe. Men Foderets Art

kan vælges anderledes end ved Moderfiskene; der kan tilsættes Havfisken Mel eller tørt, ikke overgemt Fiskemel med Mel og Ostedele.

Til Ørreder har følgende Sammen sætning vist sig gunstig:

60 pCt. Fiskemel (Geestemünder),
30 pCt. Plantemel (Majs og Hvede),
10 pCt. Cæsein,

for at forhindre Fordøjelsesbesvær ligheder er et Havfiskefoder af og til fordelagtig.

Erfaringen har nu vist, at selv om Fedefiskene tager Foderet ved lav og meget høj Temperatur, er dette dog finansielt urentabelt, og at en stærkere Fodring om Sommeren, selv ved mindre høj Temperatur (ogsaa ved det saakaldte Ørred-aptimum 16—20 Gr. R.), ikke fører til Maalet. I Sommermaanederne fra Midten af Juli til Begyndelsen af September finder der øjensynlig kun en meget ringe Udnyttelse Sted, selv af det Foder, som tages gerne og rigeligt, og fortsættes med en saadan Fodring, kommer et Fedt-overskud, men ogsaa kun paa Bekostning af utilsvarende Vægttiltag. Derimod er Vægttiltagningen overordentlig stor i Foraaret og Efteraaret.

Det Foder, man anvender paa en Fiskebesætning, anbefales delt i Aarets Løb paa følgende Maade ved en størst mulig Vandmængde og iltholdig Dybde, dog med det Forbehold, at abnormt afvigende Vand- og Temperaturforholde kunne forandre disse endnu ny Iagttagelser:

Januar 3—5 pCt., Februar 5 pCt.,
Marts 15 pCt., April 20—30 pCt.,
Maj 20—30 pCt., Juni 10 pCt., Juli
0 pCt., August 0 pCt., Septbr. 10
pCt., Oktbr. 5 pCt., Novbr. 0 pCt.,
Decbr. 0 pCt.

Et noget forkortet Aarsregnskab

over

Frisendals Damkultur pr. Lunderskov.

(Ved Bestyrer og Fiskeriejer P. Jørgensen,
Kildeværk pr. Lunderskov St.)

Sognefoged Friis af Hjarup pr. Vamdrup købte 1901 ca. 3 Tdr. Ld. Eng, liggende ved Aakæraa, et Vandløb, der støder til Nebel Aa, der efter Sammenstødet med denne bærer Navnet Kolding Aa. Disse 3 Tdr. Ld. Eng er opgravede i Damme i Vinteren 1901 og i Foraaret 1902 med en Vandstandsdybde, der varierer fra 1 $\frac{1}{4}$ Al. til 2 Al., og blev besat i Foraaret 1902 med Ørred- yngel.

Dammene faar hver sit Vand fra en Kanal. Ved en Stivning, Stemmeværk, drives Vandet fra Aakæraa ind ad denne Kanal. Der er under normale Forhold Overflødighed af Vand til dette Anlægs Damme.

Købesummen af disse 3 Tdr.

Ld. Eng —	3,000 Kr.
Anlægssummen ca.	3,760 —

Tilsammen 6,760 Kr.

Udgift:

Til 60,000 Stkr. befr.	
Ørredyngel á 2 Kr.	
pr. 1,000	120 Kr.
Til 62,000 Stkr. Ørred-	
yngel á 10 Kr. pr.	
1,000	620 Kr.

Til Foder for denne

Besætning i et Aar 213 Kr. 57 Ø.

Tilsammen 953 Kr. 57 Ø.

Yngelen var fordelt i Dammene saaledes:

Dammens Nr.	Dammens Størrelse i Kvadratalen	Antal udsat i Foraaret 1902	Dato for Udsættelsen	Fiskeart	Antal i Dammen Efteraaret 1902	Anmærkning.
1	1500	Besat med		Aarsfisk af Kilde- og Bækørred		Nr. 1 og 2 er ikke medregnet, fordi Tilvæksten endnu ikke er funden.
2	200	Benyttet til		Ynglefisk (Moderfisk)		
3	200	2100	4/6	Bækørred	861	Nr 24 heller ikke iberegnet det endelige Resultat. Disse 3 Damme vilde favorisere betydeligt Resultatet.
4	200	2000	1/6	do.	1070	
5	200	2000	10/6	Regnbueørred	1138	
6	250	2500	23/5	Bækørred	1717	
7	275	3000	23/5	do.	1946	
8	300	3000	23/5	do.	1854	
9	350	3500	23/5	do.	1814	
10	400	3500	23/5	do.	2250	
11	450	4500	21/5	do.	2884	
12	450	5000	6/5	do.	2907	
13	450	5000	6/5	Havørred	703	
14	450	5000	6/5	do.	801	
15	450	4500	26/4	Bæk- og Kildeørred	2309	
16	400	3500	26/4	Kildeørred	2097	
17	350	3000	26/4	do.	1267	
18	300	2500	16/4	do.	649	
19	200	2300	16/4	do.	276	
20	200	2300	16/4	do.	386	
21	200	2300	16/4	do.	264	
22	200	2300	16/4	do.	190	
23	200	2300	16/4	do.	183	
24	600	Benyttet til		Ynglefisk		
25	200	2000	"	Kildeørred	835	
26	200	2050	"	do.	1584	
27	200	2050	"	do.	1285	
28	300	3000	"	do.	819	
29	350	3000	"	do.	1521	
30	400	3000	"	do.	1069	
31	500	4700	"	do.	1320	
32	350	3000	"	do.	1061	
33	250	2000	"	do.	1036	
34	175	1500	"	do.	1147	
35	300	1500	"	do.	392	
36	300	3000	"	Hav- og Bækørred	1031	
37	300	1000	"	do.	616	
38	300	1208	"	do.	1123	
39	300	2000	"	do.	1196	
40	300	2000	"	do.	1829	
41	300	1900	"	do.	1797	
42	300	2100	"	do.	1385	
43	300	2000	"	do.	896	
44	300	2000	"	do.	914	
45	200	1500	"	do.	683	
		14900	112608		51105	

Efter foranstaaende andrager Dammenes virkelige Vandareal 14,900 Kv.-Alen af de 3 Tdr. Ld. Resten udgøres i Kanalen, af Dæmningerne m. m.

Der er udsat 112,608 Stkr. Ørred-yngel i Foraaret 1902. Samme Aars Efteraer optalt fra Dammene 51,105

Stkr. I Foraaret 1903 atter optalt samme og fandtes kun da at være 43,545 Stkr. 7,560 er altsaa gaaet tabt i Vinterens Løb. Nogle Tusinder af disse deserterede ud i Aaen, andre blev til Bytte for Storke og Krager og andre af Fiskenes større Fjender. En mindre Part døde.

Indtægt:

Solgt 12,474 Stkr. til	Kr. 1,367,95
do. 12,604 — —	— 1,429,71
Holdt tilb. 18,467 Stkr.	
å 12 Ø. (beregnet til	
Salg som Portionsfisk	
til Efteraar)	— 2,216,04
Ialt 43,545 Stkr. til	Kr. 5,013,70
Indtægt 5,013,70 ÷	Udgift 953,57
= Netto	4,060,13 Kr.

* * *

Fra Indtægten 4,060,13 Kr. staar tilbage at fradrage Arbejds løn for Røgt og Pleje af Dammene. Selv om Sognefoged Friis har givet en god Arbejds løn (han har nok ikke været karrig i saa Henseende), vil han faa gode Rentepenge af den indskudte Kapital, 6,760 Kr.

Ved Betragtningen af dette Resultat maa man huske paa, at Anlægget var næppe færdigt, da man begyndte med at udsætte Yngel. At disse raa Damme, der hverken var udluftet eller udludet forinden, gav et saa godt Resultat, gik over Forventning.

Red.

Udfiskning af Damme

med Ørred-Yngel eller sommergamle Fisk.

For at en Udfiskning kan foregaa sikkert og hurtigt og uden nævneværdigt Tab af Fisk, er det nødvendigt at benytte en saakaldet Udfiskningskasse. En saadan Kasse kan man lave af $\frac{1}{2}$ Tm. tykke, høvlede Brædder. Den maa ikke gærne laves mindre end 3 Alen lang, 16 Tm. bred og 18 Tm. høj; i Siderne indsættes gennemhullede Zinkplader eller Zinkvæv; den ene Ende af Kassen forsynes med Lister, saaledes at en Ramme, beslaaet med Zinkvæv, her

kan skydes op og ned; den modsatte Ende af Kassen lukkes med Undertagelse af en i Midten anbragt firkantet Aabning, hvis Størrelse er afpasset efter de Tude, der benyttes.

Vil man nu udfiske en Dam, lukkes først for Tilløbet, derpaa tages Skodderne fra Munken, indtil Vandstanden i Dammen er sunket saa langt, at det er ved at løbe fra den Ende af Dammen, hvor Tilløbet er. Saa anbringer man Udfiskningskassen, dette sker simpelthen ved at skyde Kassen ind over Afløbsrøret fra Munken; for at Kassen ikke skal skylle bort fra Røret, kan man enten indsætte Trækiler eller ogsaa haspe Kassen fast. Rammen, beslaaet med Zinkvæv, skydes ned mellem Listerne, og Udfiskningen kan paabegyndes.

Dersom Damafløbet udmunder i en Grøft, Kanal eller Bæk, gør man klogest i at benytte Trækasser, beslaaet med Zinkvæv i Enderne, til at optage Fiskene. Kasserne fortøjes umiddelbart ved Udfiskningskassen og saaledes, at frisk Strøm stadig passerer igennem. Man kan ogsaa benytte Kar, men maa saa jævnlig skifte Vandet, idet der altid ved en Udfiskning følger forraadnede Plante-stoffer og Foderrester med Fiskene. Har man nu Kasserne parat i Strømmen eller Karrene fyldte med rent, frisk Vand, paabegyndes Udfiskningen. Ved Udfiskning af større Damme med et stort Antal Fisk udkræves tre Mand, ved mindre Damme kan en Mand besørge Arbejdet. Er der Tale om en større Udfiskning, tager den ene Mand Plads ved Munken, de andre Plads ved Udfiskningskassen; den ene Mand ved Udfiskningskassen fører Kommandoen, han giver Tegn til Manden ved Munken om at hæve Risten og tage et Skod op, Risten

maa ikke tages helt op, men skal holdes parat til at sættes ned, saasnart Udfiskningskassen tilstoppes og vil løbe over eller der pludselig skulde komme for mange Fisk. Saasnart der viser sig Fisk i Kassen, tages de forsigtigt op med en Kætscher og bringes over i Kasserne eller Karrene; dette besørger af den Mand, der fører Kommandoen, den anden Mands Arbejde bestaar i med en saakaldet Neglebørste at holde Zinkvævet i Udfiskningskassen aaben. Er Dammen fri for Vandplanter og Søgræs, er Udfiskningen hurtig tilendebragt, i modsat Fald skal Vandet tappes langsomt ud, saaledes at det meste af Planterne bliver tilbage i Dammen; ligeledes maa man give den lille Fisk Tid til at komme med Vandet og ikke alt for pludseligt sænke Vandstanden. Har man paa denne Maade udfisket en Dam og overbevist sig om, at der ikke findes flere Fisk i Dammen, Tilløbs- eller Afløbsrøret, tages Udfiskningskassen bort, hvorpaa Dammen straks fejles og skylles ud.

Axel Ross,

Fiskemester ved Vandrup Fiskeri-Selskab.

Fjender af Ørred-Yngel.

Vandkalve og deres Larver.

Fra et Fiskeri i det sydlige Jylland meddeles os følgende interessante, men beklagelige Tilfælde:

I 4 Damme, der sidst i Maj blev besat med ialt 37,500 Stkr. Yngel af dansk Ørred og sidst i Juni er indfiskede, fordi man havde faaet Mistanke om, at Besætningen var svundet ind, viste det sig, at der kun var 3,400 Stkr. i Behold fra alle Damme. Dammene var ganske nylavede og for

første Gang besatte, og Grunden til det store Tab maa søges i, at Vandkalve og Larver af disse har ædt Fiskene. I de to Damme fandtes enkelte voksne Vandkalve, en stor Del Larver i forskellig Størrelse, mest fuldvoksne, og nogle faa helt smaa Vandkalve. I de to andre Damme maa det antages, at de unge Vandkalve allerede havde forladt Dammene, thi der fandtes saa godt som ingen Larver. Under Udfiskningen var det interessant at se, hvorledes Larverne anfaldt den allerede indtil 5 Centimeter lange Yngel og ihjelbed samme.

Det oplystes, at en i Nærheden af Dammene boende Mand, kort efter at Dammene var besatte, en Aften havde set en meget stor Sværm Vandkalve komme flyvende og slaa ned i Dammene og paa Kanterne af disse.

I andre Damme ved samme Anlæg, der noget senere var besatte med Regnbue-Yngel, fandtes Beholdningen af disse tilsyneladende uberrørte af Vandkalveangrebet. Det er dog iagttaget, at Larverne er gaaet over Dæmningen fra en Dam til en anden, og der fandtes ogsaa enkelte i Regnbuedammene.

Dette Tilfælde er ét af mange Beviser for, hvor vanskeligt det er at beskytte den spæde Ørred-Yngels Opvækst den første Sommer.

Storke og Hejrer ved Fiskedamme.

Maa det være mig tilladt at fremføre min Opfattelse af Storkenes Virksomhed ved Fiskedamme.

I Begyndelsen, da jeg havde anlagt Karpedamme, antog jeg, at Storkene, der jævnlig færdedes ved Kanterne i den flade Del af Dammen,

tog mange Karper af de 1-aarige, men siden jeg stadig har iagttaget Storkene og set, at de, naar de er ved Dammene, færdes lige ved Vandgrænsen, hvor Frøerne holder til, og i et Væk snapper Frøer, er jeg tilbøjelig til at anse dem for ligefrem heldige Gæster, da Frøer jo ikke er velsete i Karpedamme.

Hvis andre gør eller har gjort sikre skadelige Erfaringer om Storkene, er det naturligvis rimeligt, at de søger at holde Fuglene fra Dammene.

I dybe Ørreddamme, selv om Storkene kan færdes i Kanterne, har jeg aldrig set dem fiske.

Anderledes derimod med Hejrer. Disse Fugle er en Svøbe for mange Damme, og de hjemsøger med Flid baade Karpe- og Ørreddamme og fisker med megen Dygtighed og med meget Udbytte, hvilket man erfarer, naar man er saa heldig at skyde en Hejre og undersøger dens Mave samt ser, hvad den gylper op, naar den er ramt af Skud.

En skudt Hejre hængt op paa en Stang i eller ved en Dam har her vist sig at holde Hejrerne borte, og

jeg anbefaler denne Methode til alle Fiskeavlere, der plages af Hejrebosøg.

Ørskovgaard pr. Tvingstrup, i Juni 1903.

A. Brøndum.

Mindre Meddelelser.

Dansk Ferskvandsfiskeri 1902.

Den af Landbrugsministeriets Konsulent i Sager vedrørende Ferskvandsfiskeri, Hr. Chr. Levinsen, udgivne Beretning er til Raadighed i nogle faa Eksemplarer, og saadanne kan udlaanes til Medlemmerne, saa længe Forrad haves, ved Henvendelse til Overassistent N. Petersen, Vamdrup. Beretningen indeholder særdeles interessante Ting baade om Fiskeriet i offentlige Vande og Fiskeavlskulturen.

Yngel af Ædelkarper

kan erholdes billig ved Henvendelse til
Brahetrolleborgs Fiskeri
pr. Korinth Station, Fyn.

K u p o n .

Undertegnede indmelder sig herved som Medlem i „Dansk Ferskvandsfiskeriforening“, eller tegner sig herved for et aarligt Bidrag af ..... Kr. til Fremme af „Dansk Ferskvandsfiskeriforening“s Virksomhed, eller for et Bidrag af ..... Kr. én Gang for alle. Beløbet følger pr. Postanvisning eller maa hæves ved Postopkrævning.

....., den ..... 190 ..

Navn: ..... Stilling: .....

Postadresse: .....

NB. Kuponen bedes i udfyldt Stand tilsendt et af Bestyrelsens Medlemmer. Pengeforsendelser bedes dog adresserede til Hr. Sagfører Jul. Nors, Ribe.

Annoncer.

Damkultur.

Projektering, Overslag og Udførelse af Damanlæg

Sagkyndig, praktisk, billig.

A. Christiansen, Arkitekt.

„**Dansk Fiskerianstalt**“, Brabrand.

Et lille Parti Aalefaring,

ca. 1,000 Stkr., ønskes
til Forsøg i en Dam.
Hvor kan disse købes?

Mulige Underretninger
derom bedes tilsendt

Smidt Nissen
pr. Ejstrup Station.

I Boghandelen

kan følgende Bøger af Prof.
Arthur Feddersen bestilles:
„Den kunstige Fiskeavl (Aft.
af Tidsskrift for Fiskeri)“. —
„Ferskvandsfiskeriet.“ „Lidt
om den kunstige Fiskeavl.
(Med 8 Billeder).“ „Fiske-
avl (1881)“.

Zinksolde

i alle Hulstørrelser fra
 $\frac{1}{2}$ til 38 Mm., saavel
runde som aflange.

Prisliste gratis og
franko.

N. Christensen & Co.,
Skanderborg.

Fiskerianlæg.

En for et Fiskerianlæg
(Damkultur og Udklækning)
vel egnet Plads med meget
betydelige Vandmængder, og
hvor der forefindes et Stem-
meværk, der har en ved

Landvæsenkommission
godkendt Rettighed. Der
er Fangst af al Slags Fersk-
vandsfisk, særlig Aal, og et
til Valkning og Benstamperi
for anvendt Hus ved Stem-
meværket kan meget let ind-
rettes til Klækningsanstalt.

Eventuelle Lysthavende
bedes henvende sig til Fi-
skerifoged **Jens Chr.
Sørensen, Fiskeriet
Bramminge**, fra hvem Kort,
Beskrivelse og øvrige Oplys-
ninger kan erholdes tilsendt
paa Forlangende.

Telegr.-Adr.: Fiskeriet.

Telefon Nr. 26.

Interessentskabet

Vamdrup Fiskeri-Selskab.

Fiske-Anstalt og Eksportforretning.

I Sommerens Løb leveres spæd og opfostret Yngel af **Karper**, op-
fostret Yngel af alle **Ørred-Arter, Besætningskrebs.**

Prisliste gratis og franco.

Sagkyndig Bistand ved Anlæg og Drift af Fiskerier.

For Kapitalister anvises Ejendomme til større Anlæg, og Medvirking
ydes ved Dannelsen af Fiskeriselskaber og disses sagkyndige Ledelse.

Ferskvandsfiskeribladet.

Dansk Ferskvandsfiskeriforenings Medlemsblad.

Udgaar den 15. i hver Maaned.

Redigeret af Smidt Nissen pr. Ejstrup St. og N. Petersen, Vamdrup.

Nr. 5

August

1903

*Eftertryk af Bladets Artikler til-
lades, naar Kilden angives. I Und-
tagelsestilfælde vil det være udtrykke-
lig angivet ved den paagældende Ar-
tikel.*

*Medlemmerne erholde Bladet gratis.
Kontingentet er 4 Kr. aarlig. Be-
gæring om Indmeldelse tilsendes et
Bestyrelsesmedlem.*

*Prisen for Annoncer er 10 Øre pr.
Petitlinje af $\frac{1}{3}$ Sides Bredde. For
Annoncer over et længere Tidsrum
indrømmes betydelig Rabat.*

Indhold: Midler for Fiskeavlerne til Forhindring af Fiske-Sygdomme. — Fabriker og Fiskeri. — Damkultur. — Jaks (salmo salar) og Havørred (trutta trutta). — Indavl og Blodfornyelse. — Spørgsmaal og Svar. — Mindre Meddelelser. — Annoncer.

Midler for Fiskeavlerne til Forhindring af Fiske-Sygdomme.

Efter „Allgemeine Fischerei-Zeit.“ hidsættes nedenstaaende Foredrag af Professor, Dr. Bruno Hofer, Direktør for Biologisk Forsøgsstation for Ferskvands-Fiskeri i München.

A. De vigtigste og farligste Sygdomme blandt Fiskene opstaar ligesom hos Mennesker og Husdyr ved

Bakterier. Af disse er indtil nu ca. 10 Arter beskrevne, deriblandt *Bacterium salmonicida*, der foraarsager den saa farlige Furunkulose blandt Salmoniderne (Ørred og Laksefisk), *Bacterium pestis Astaci*, der foraarsager Skælkrympning blandt Hvidfisk, *Bacillus anguillarum*, der foraarsager Rødsyge blandt Aal, *Bacterium cyprinieida* blandt Karper og Suder, *Bacterium pestis salmonis*, der foraarsager Laksepest.

Disse Bakterier angriber enten hele Legemet, det vil sige Blodet og alle Organer, eller de udøver deres skæbnesvangre Værk i Tarmkanalen, hvorfra saa godt som al Smitte udgaar. Deres Livsbetingelser er i det væsentligste ens, idet de i Særdeleshed trives i Vand, som bliver fyldt med organiske, forraadnende Stoffer. Derfor forekommer de særdeles hyppigt i Ørred-Maskningsdamme eller i det hele taget i Damme, hvor der bliver fodret. Den stærke Fodring er derfor, naar den ikke drives med største Omhyggelighed, som oftest Aarsagen til Bakterieepidemierne, men paa den anden Side ligger det bedste Middel til at undgaa den Slags epidemiske Sygdomme i rationel dreven Fodring.

I denne Henseende, det vil sige med Hensyn til at undgaa Sygdom blandt Fiskene, maa Fiskeavleren særlig iagttage følgende Forskrifter:

1. Den daglige Foderration maa

ikke kommes paa en Gang i Dammen, fordi der saa vilde blive for mange Rester liggende i Dyndet, hvor det hurtigt forraadner og foraarsager Dannelse af en uhyre Mængde Bakterier, men Foderet maa gives mindst 3—4 Gange daglig, og da kun saa meget, som hurtigt, paa en ringe Rest nær, tages af Fiskene under Fodringen.

2. Fiskefoderet skal ikke gives ved Indløbet, men i umiddelbar Nærhed af Udløbet, fordi det ved Indløbet let spredes og af det gennemstrømmende Vand føres til Siderne af Dammen, hvor det let forraadner, medens ved Udløbet Foderrester, som selv ved den største Paapassenhed altid bliver tilovers, let føres bort af det udstrømmende Vand.

3. Med dette Formaal er Munkens rigtige Bygning af væsentlig Betydning. Den sædvanlige simple Munk fjærner netop det bedste Vand, det vil sige det, som er paa Overfladen, det, som er gennemvarmet af Solen, fattigt paa Bakterier, rigt paa Ilt, medens det i Følge Bakteriernes Nedslag paa skadelige Kimer righoldige, men paa Ilt fattige Bundvand bliver tilbage. Dette er en Fejl, naar Fiske sygdomme skal undgaas. I Mæsknings-Damme skulde principielt altid kun anvendes en dobbelt Munk, ved hvilken der foran Gitteret skulde være et andet Skod med Aabning paa Bunden, hvor Bundvandet med Foderrester kunde fjærnes. I intensivt drevne Mæsknings-Damme er det endog hensigstmæssigt at give Foderpladsen fast Bund og efter enhver Fodring fjærne Foderresterne ved at trække Grundslusen og saaledes bortskylle disse.

4. For at undgaa Fiske sygdomme er det endvidere nødvendigt at give

Foderet en saa fast Form som mulig, at dette ikke skal sprede sig for meget og fordeles overalt i Dammen. Tørt Fiskemel eller Kødnel maa derfor ikke kommes direkte i Dammen, men skal blandes med $\frac{1}{3}$ Rugmel og koges til tyk Grød. Fiskekød ligesom andet frisk Kød har saa vel raat som kogt den rigtige Fasthed og fordeles sig kun lidt.

5. Ethvert Kødfoder, det være sig af Husdyr eller frisk Fisk, burde kun gives i kogt Tilstand for at undgaa Sygdomme, ogsaa fordi det meget hyppigt ikke er muligt at erholde dette i større Mængde i tilstrækkelig frisk Tilstand.

6. Foderet maa gøres tilstrækkeligt smaat. Særlig ved senerigt Kødaffald er Hakning af Kødet nødvendigt, fordi store Stykker kun meget svært eller ogsaa slet ikke fordøjes og saa fremkalder Forraadning i Tarmen.

7. Saltet Kød maa udvandes grundigt før Fodringen, da der ellers indtræder Saltforgiftning.

8. Særlig vigtig er ogsaa en kemisk rigtig sammensætning af Foderet. Ensidigt sammensat Foder, hvilket enten er for fattigt paa Salt, som er nødvendigt af Hensyn til Benbygningen, eller kun indeholder Kvælstof eller ogsaa slet intet indeholder af samme Stof, svækker Fiskens Organisme, gør dem modstandslose i Sygdomstilfælde, ja kan endog ved stor Ensidighed i de kemiske Stoffers sammensætning hidføre Tarmkatarrh. Særlig heldigt er Indførelse i Dammen af meget Naturfoder, saasom Snegle, Muslinger, Insektlarver, Krustacer, hvilke udvikler sig i Mængder i Damme, hvor der er rigelig Plantevækst, i hvilken de lavere til Fiskeernæring tjenende

Dyr finder deres Ophold og Ernæring.

9. Fordærvet Foder af Plante-stoffer, f. Eks. mugne Lupiner, maa ikke anvendes til Fisk (Karper), da der med det mugne sædvanlig trænger Baktier ind, hvilke giver Anledning til Tarmbetændelse.

10. I alle Ørred-Damme maa man sørge for, at Bunden er dækket med Mængder af Snegle, hvilke ogsaa opsamler tiloversblevne Foderrester; i dette Øjemed er ogsaa Indsættelse af enkelte Karper heldigt.

11. En Ørred-Dam maa ligge solbeskinnet og maa altsaa ikke være for meget overskygget, fordi Solen direkte dræber Bakterierne i Dammen. Selvfølgelig maa man ogsaa tage sig iagt for, at Damvandet ved stærkt Solskin opvarmes for meget. Dog vil Vandet i de fleste Ørred-Damme, hvor der arbejdes med Kildevand, sædvanlig være for koldt, og saaledes have godt af en rigtig Gennembagning.

12. At fjerne Bakterier i Ørred-Damme er temmelig let ved at komme Ler i samme. Fiskene taaler meget godt Uklarhed i Vandet, hidrørende fra Ler, Vandet kan endog godt blive gulbrunt. Det nedfaldende Ler river Bakterierne med sig; naar Leret næsten har lagt sig, aabnes Grundslusen, og Leret med Bakterierne drives ud. En saadan Behandling af Damme kan alt efter Fodringen ske hver ottende eller fjortende Dag og har i Praksis vist sig heldig til Forebyggelse af Fiske-sygdomme.

13. En Desinfektion af Dammen med overmangensurt Kali medens Fiskene forbliver i samme er betydningsløs, naar det bruges i det for Fisk uskadelige fortyndede Kvantum,

thi saa forvandles det hurtigt til virkningsløst Brunsten, længe før Bakterierne er ødelagte.

14. Er der indtraadt Bakterie-Sygdom i en Dam, saa er det bedst at sætte de syge Fisk i muligst stærkt rindende Vand. Her er fornyet Smitte mindst at befrygte, fordi Bakterierne drives ud med Vandet, og her er der mest Haab om, at enkelte Fisk kan overstaa Sygdommen. Dette beviser, at i Ørred-Damme med stærk Fodring er det en stor Fordel med stærkt rindende Vand.

15. Syge eller tilsyneladende rekreerede Fisk maa ikke sættes sammen med andre, fordi der stedsse er Mulighed for, at Sygdomsspirer igen kan smitte. De kan, naar de tilsyneladende er komne sig, sælges som Spisefisk, ikke som Tillægfsk, ellers maa de i det mindste holdes fuldstændig isoleret, til man med Vished kan fastslaa Helbredelse.

16. De Damme, hvor der har hersket Sygdom, maa tørlægges og kalkes, for at enhver Spire af Bakterier kan dræbes. Kalkningen maa være saa stærk, at Vandet antager en melket Farve; den maa mindst i otte Dage staa spændt lige saa højt som Damvandet var før, fordi der ellers let kunne blive Bakterier tilbage paa Damkanterne, hvoraf saa en ny Besmittelse kunde opstaa.

B. En anden Gruppe af Sygdoms Foraarsagere blandt Fisk er Celledyrene eller Sporezoen, af hvilke omtrent 30 Arter er bekendte blandt Ferskvandsfisk. De er i Almindelighed Lejlighedsparasiter, som ikke foraarsager stor Skade, dog henhører ogsaa hertil en Del af dem, der fremkalder farlige Sygdomme, f. Eks. Myxobolus Pfeifferi, der foraarsager Byldesygdom, Myxobolus cyprini,

hvoraf opstaar Kopper blandt Karper. Disse Celledyr forplanter sig derved, at der som deres Navn allerede siger, i deres Legeme dannes Celler, som løsrevne fra Legemet, bliver liggende paa Bunden af Dammen, indtil de sammen med Fiskenes Ernæring optages af disse, i hvilke de saa senere under Indflydelse af Fordøjelsen udvikler sig; herfra gaar nu de ny Celledyr gennem Tarmhinden og angriber Organerne, som f. Eks. Nyrene, ved Koppe-Sygdom blandt Karperne eller Musklerne ved Bylde-Sygdommen, hvor de saa stadig formerer sig og skader det angrebne Dyr, ja endog dræber samme.

I vore Damme kommer Celledyrene paa to Maader: For det første sammen med Fisk, der medbringer Sygdommen. Dette gælder navnlig om Koppesyge hos Karper; særlig siden Handelen med Besætnings-Karper har taget saadant Opsving, har Sygdomstilfældene bredt sig. For det andet forekommer de hyppigt, hvor Fiskene faar raat, ikke kogt Fiskekød, da Celledyrene forefindes i massevis, særlig i Gellerne af Ferskvandsfisk.

For at værne sig mod denne Sygdom maa Fiskeavleren særlig lægge Vægt paa kun at købe Besætningsfisk fra Fiskerier, hvis Navn er Borgen for bedste Varer; her er det absolut urigtigt at se paa den laveste Pris — billig Vare er mistænkelig — udadtil Sundhed er Hovedsagen. Endvidere burde aldrig fodres med raa Fisk, disse bør før Fodringen have et Opkog. Kunstig Helbredelse af Fisk, der er angrebne af Celledyr, er udelukket. Syge Fisk maa for Smittens Skyld holdes isoleret og ikke anbringes sammen med andre. De kan spises, undtagen

naar de lider af Bylder, hvorved de faar et ækelt Udseende og smager bittert. Bunden i Dammene maa, naar det drejer sig om Karper, om Vinteren ligge tør, og være udsat for Frost. I fri Vande kan man hindre Sygdommen i at brede sig ved systematisk at fange de syge Fisk.

C. En tredje Gruppe Sygdomme foraarsages af Infusionsdyr. Sygdommen angriber som Ichthyophthirius- og Costia-Sygdommen navnlig Huden, hvilken i mindre eller større Omfang ødelægges af disse Parasiter, hvorved saa tilsidst Fisken dør. Særlig hyppig optræder de i Udklækningsanstalter og Yngel-Damme, hvor de hovedsagelig er komne gennem andre Fisk, det være sig, at der enten i Anstalten benyttes Bækvand, i hvis Løb andre Fisk opholder sig, eller at der fodres med frisk, ukogt Fisk. I første Tilfælde er Sygdommen næppe at undgaa, det skulde da være, at man kunde befri Bækløbet for Fisk, i det andet Tilfælde undgaas Sygdommen ved at koge Fisken.

Ichthyophthirius-Sygdommen kan helbredes ved at sætte Fiskene i stærkt rindende Vand, hvorved Parasiterne forlader Huden for at forplante sig og føres bort af Vandet. Kunstig Helbredelse er haabløs. Costia-Sygdommen kan helbredes ved gentagne halve Timers Badning af Fisken i 2 pCt. holdig Saltopløsning. Begge Sygdomme smitter. Damme, hvori Sygdommen har været, maa tørlægges, og drejer det sig om Costia-Sygdommen, maa der ogsaa kalkes, da denne Parasit overgaar i en Hviletilstand, der gør den modstandsdygtig, og man kan kun ødelægge den med Kalk.

D. En fjerde Gruppe af Fiske-

sygdomme foraarsages af parasitiske Krebs og Orm, af hvilke omtrent 250 Slags er bekendte. Disse Parasiters Livsbetingelser er meget forskellig og i Følge dette maa Fiskeavlerens Forholdsregler her være saa mangeartet, at man næppe kan sige noget fælles. Heldigvis optræder disse Parasiter, enkelte Tilfælde undtagen, hvilke saa ogsaa kan være ret slemme, kun undtagelsesvis og sjælden epidemisk, saa at Fiskeavl særlig i Damme i Almindelighed ikke herved lider føleligt Tab.

Hyppigst er den almindelige Fiskeigel (*Piscicola geometra*), den fordrives let ved at komme deraf angrebne Fisk i en $2\frac{1}{2}$ pCt. holdig Saltopløsning.

Af og til forekommer ogsaa i Damme Bendelorm (*Ligula simplicissima*), hvilken fordrives derved, at man forhindrer Vandfugle i at besøge disse Damme, da Æggene af Bendelorm kommer i Dammen med disse Fugles Afføring.

Ogsaa Karpe- og Ørredlus (*Argulus foliaceus* og *Argulus coregoni*) er ret ubekvemme Gæster, imod hvilke intet virksomt Middel kendes.

E. Der gives ogsaa hos Fiskene Sygdomme, som ikke hidrører fra dyriske eller vegetabiliske Parasiter, som Tarmbetændelse, opstaaet af fejlagtigt sammensat eller daarligt Foder, eller Æggestoks-Sygdom, foraarsaget ved uhensigtsmæssig eller overdreven Fodring under eller før Legetiden, eller ogsaa opstaaet af Forkølelse.

Det sidste Tilfælde forekommer særlig naar Fisk flyttes fra et Vand til et andet, som er flere Grader lavere tempereret. Ved Ørreder kan Døden indtræde, naar Temperaturforskellen er 10 Gr. Ved karpeagtig

Fisk indtræder allerede ved 3 Gr. og derunder Forkølelse af Huden.

Den Slags Forkølelser indtræder hyppigt ved Affiskninger, fordi man her ikke tilstrækkeligt tager Hensyn til Transportvandets Temperatur. I Almindelighed er det Skik at transportere Fisk i muligt koldt Vand, og det er af mange Grunde hensigtsmæssigt, men det er urigtigt at komme Fiskene direkte i saadant koldt Vand. Fiskene maa i Løbet af 1 Times Tid vænnes til Temperaturforskellen.

Traadsvampen (*Saprolegnien*) sætter sig meget let paa den forkølede Overhud og breder sig med rivende Fart, medens de slet ikke hænger ved en sund Fisk, selv naar den her trænger ind gennem et Saar, breder den sig kun langsomt. Ogsaa hos Fiskehandleren dør Fiskene meget hurtigt i Beholderen, naar de er angrebne heraf gennem Forkølelse, medens de ved en omhyggelig paa Forkølelse hensyntagende Behandling kan leve meget længere.

Mine Herrer, hermed har jeg i store Træk givet Dem et kort Overblik over de fornemste Grupper af Fiskesygdomme, og særlig anvist de Midler, Fiskeavleren har til at bekæmpe og helbrede indtraadte Sygdomme. De har heraf erfaret, at Fiskeavleren meget let kan forebygge disses Optræden ved hensigtsmæssige Forholdsregler, naar han mere end hidtil kan bedømme Faren ved epidemiske Fiskesygdomme. Hvem der besidder Indsigt i disse Forhold og ved, hvor overordentlig hyppig, særlig ved store intensivt drevne Fiskerier, Sygdom indtræder, han vil give mig Ret, naar jeg paastaar, at den intensive Fiskeavl maa drives saaledes, at alle Forholdsregler i

første Linje gaar ud paa at forebygge Sygdomme.

Fabriker og Fiskeri.

(Ved Overretsprøkurator T. Leth.)

Efter „Dansk Fiskeritidende“ hid-sættes følgende interessante Artikel:

Den Regel med Hensyn til de ferske Vande, der fandtes i § 51 af Loven af 5. April 1888 og nu er genoptaget i § 4 af Loven om Ferskvandsfiskeri af 26. Marts 1897, nemlig, „at Vandets Brug til Fiskeri og industrielle Anlæg er ligeberettigede“, har det haft ikke ringe Vanskeligheder at gennemføre paa en for Fiskeriet tilfredsstillende Maade. Der maa imidlertid paa dette Omraade skelnes imellem, om Vandet i det paagældende industrielle Anlæg alene benyttes som Bevægkraft, eller om det tillige benyttes i selve Fabrikationen og Spildevandet fra samme giver Afløb til Aaløbet.

Hvor Benyttelsen alene som Bevægkraft finder Sted, er det den til dette Øjemed foretagne Opdæmning og Afspærring af Vandets fri Løb, der kan være til Skade og Ulempe for Fiskeriet, og for at raade Bod herpaa og saa vidt muligt at gøre lige Ret og Skel til begge Sider indeholder Loven af 26. Marts 1898 § 2 Regler, hvis Indhold i Korthed er følgende:

Ved Møller eller andre industrielle Anlæg (derunder til Engvanding), som oprettes efter Lovens Ikrafttræden den 20. Juli 1898, og hvorved der sker Spærring for Fiskenes Op- og Nedgang, skal Ejeren paa sin Bekostning anbringe og vedligeholde Fisketrappe eller Passage for Aalefaring (Aalepas) efter nærmere Be-

stemmelse af de i § 3 nævnte Myndigheder (Vandsynsmænd eller Landvæsenskommission).

Er derimod Stemmeværkerne ældre end Lovens Ikrafttræden, er Ejeren pligtig til paa sin Bekostning at anbringe og vedligeholde Aalepas; men Fisketrappe skal ikke anbringes, undtagen paa Forlangende af en eller flere af de i det paagældende Vand fiskeberettigede, og dem eller de, der forlanger Anlæg af Fisketrappe, skal i Forening med de øvrige i Farvandet fiskeberettigede bære Omkostningerne ved saavel Anlægget som ved sammes Vedligeholdelse, alt i Mangel af mindelig Overenskomst efter Bestemmelse af de i § 3 nævnte Myndigheder. Skulde dog Anbringelsen af Fisketrappe medføre Omkostninger, der i Følge Afgørelse af de i § 3 nævnte Myndigheder ikke staa i noget rimeligt Forhold til det tilsigtede Formaal, kan Landbrugsministeriet bevilge Undtagelse herfra.

Aalepas skal kun være i Virksomhed fra 1. April til 1. August, og Fisketrapper fra 1. Oktober til 1. Januar, men hvor der ikke findes særligt Apparat tillige fra 1. April til 1. August.

De foranstaaende Bestemmelser gælder altsaa, hvor der kun foretages en Opstemning af Vandet, der ikke forurener dette, men afgiver Hindring for Fiskenes fri Op- og Nedgang.

Vanskeligere stiller Forholdet sig, hvor et industrielt Anlæg, foruden at benytte Vandet som Drivkraft, tillige anvender det til selve Fabrikationen og lader det herved forurenede Vand flyde ud i det paagældende Aaløb. Loven af 26. Marts 1898 § 5 foreskriver herom vel, at fra Landbrug, Vaskerier, Fabriker og lignende er det forbudt at udkaste eller udlede i

Vandene Stoffer af saadan Beskaffenhed og i saadan Mængde, at Fiskeriet derved kan tilintetgøres eller i væsentlig Grad skades, med mindre Anlæggets Ejer er eneberettiget til Fiskeriet i det paagældende Vand, og bestemmer, at Forseelser herimod skal behandles som offentlige Politisager og straffes med Bøder ikke under 10 Kr. og ikke over 400 Kr., men det ses let, at Betegnelserne af, hvornaar en Forseelse foreligger, er meget svævende og ubestemte. Det forbydes nemlig ikke ubetinget fra industrielle Virksomheder at udlede i Aaløbene Spildevand indeholdende for Fiskerlivet skadelige Stoffer, og det er heller ikke forbudt at gøre dette, selv om dets skadegørende Indflydelse paa Fiskeriet vel kan bemærkes, idet der fordres, at Fiskeriet skal skades i væsentlig Grad. Grænsen skal altsaa udfindes mellem den Skade, som Fiskeriet herefter maa taale, og den, som det behøver at finde sig i. Det er et Spørgsmaal, der i Følge Lovenes § 13 skal afgøres af Dommeren i en offentlig Politisag, uden at Loven iøvrigt indeholder nogen nærmere Vejledning hertil for Dommeren, der ikke kan forudsættes at sidde inde med særlig Kyndighed i Retning af, hvilke Stoffer der er skadelige for Fiskene, eller hvor meget disse kan taale af slige Stoffer, uden at det skader Fiskeriet væsentlig. Sagen er i Virkeligheden denne, at her har foreligget en Opgave at løse, af hvilken Loven i Virkeligheden ingen Løsning har givet, men kun erstattet samme ved et Forsøg paa at gaa en Middelvej og ordne Sagen ved et Slags Kompromis, der giver noget til hver af Siderne. At der herved imidlertid ikke synes at være naaet noget Skridt henimod en tilfredsstillende Tilstand,

turde Erfaringen vise. Saa vidt mig bekendt nemlig, gaar Erfaringen stedse ud paa allerede siden Loven af 5. April 1888, hvis § 52 indeholdt ganske lignende Bestemmelser, at saa ofte der ved et Vandløb anlægges en Fabrik, der lader Spildevandet fra Fabrikationen flyde ud i Vandløbene, viser Fiskeriet i dette sig efter kort Tids Forløb i alt væsentligt at være ødelagt. Til en Begyndelse ser man Fiskene komme op og flyde i Overfladen med Bugen i Vejret, og senere er der ingen Fisk mere at faa. Disse Virkninger indskrænker sig tilmed ikke til Aaløbene alene, men strækker sig et længere Stykke ud i Stranden ud for Aaens Udløb i samme. Bestræbelser fra Fabrikerne Side for at rense Spildevandet, forinden det forlader Fabriken, vides ikke at have ført til noget bedre, endsige et tilfredsstillende Resultat.

Man nødes derfor sikkert til at maatte erkende, at de to Ting i Virkeligheden ikke lader sig forene, at lade en Fabriks Spildevand fra Fabrikationen flyde ud i et Vandløb og samtidig at vedligeholde Fiskebestanden i samme. Der synes derfor ikke at være nogen anden tilfredsstillende Løsning mulig, end ganske at forbyde Fabrikerne at lade deres Spildevand flyde ud i det paagældende Aaløb og paalægge dem ad andre Veje at skaffe sig af med deres Spildevand. Fabrikerne Opgave vil da være at bestræbe sig for at udfinde en saa økonomisk Maade som mulig, paa hvilken dette kan lade sig gøre. Som bekendt er man jo i Købstæderne mere og mere kommen bort fra at benytte aabne Rendestene til at bortlede Spildevandet, men anvender dertil Kloakanlæg, og naar man betænker, at Fabrikerne i Reglen er store Kapi-

talistforetagender, som oftest startede af og tilhørende Aktieselskaber, turde der være saa megen mindre Grund til at tillade dem at benytte Aaløbene som deres Rendestene paa ubemidlede Fiskeres Bekostning. Allerede derved, at det tillades dem at opdæmme og afspærre Vandløbet for at benytte Vandet som Drivkraft, skades Fiskeriet ikke lidet, idet en Fisketrappe aldrig vil kunne fuldstændig erstatte Fiskenes Lejlighed til Op- og Nedgang, naar Vandet har sit fri Løb.

Damkultur.

Efter Løfte skal jeg forsøge at give en kort Fremstilling af noget af det, jeg har set paa en Rejse i Tyskland i Juli Maaned i Aar, angaaende Fiskekultur, kunstig Fiskeavl i Damme.

Skønt den kunstige Fiskeavl med kunstig Befrugtning allerede skriver sig fra Begyndelsen af det 18. Aarhundrede og ogsaa allerede den Gang lykkedes godt, er det dog først i de sidste 50 Aar, at denne Fiskeavl i større Udstrækning har fundet Dyrkere, og ligesom en af de første paa dette Omraade i det 18. Aarhundrede var en Tysker, Jacobi, er det sikkert ogsaa Tyskland, hvor man i det sidste Tidsrum har beskæftiget sig mest med Fiskeavlen, har bragt den længst frem og har indvundet de fleste Erfaringer.

Før tilfulde at udnytte disse, maatte man selv være Fiskeavler, men man kan jo dog alligevel baade høre og se noget, om end den erfarne Fiskemand bedre vilde være i Stand til baade at iagttage og gengive sine Iagttagelser.

I Nærheden af Flensborg træffer man de første Damkulturer, men de er ikke saa veldrevne som længere syd paa i Eggen omkring Neumünster; her nærmer de sig mere til at ligne de Anlæg, som vi her hjemme kan se, f. Eks. i Lunderskovegnen og ved Vejen St. Vandmølle.

Dog ikke alle Damme her er kunstige, gravede Damme. I Nærheden af Rendsborg, ved Owschlag, findes saaledes et Areal af ca. 30 Tdr. Land, bestaaende af Naturdamme, Vælddamme; disse anvendes udelukkende til Moderfisk for forskellige Ørredarter, og Forretningen her er for største Delen Salg af Æg, idet Ejeren, Hr. Bydekarker, mener, at Æggene og den deraf udviklede Yngel bliver mere modstandsdygtig i Opvæksten og trives bedre, naar Moderfisken gaar i naturlige Damme uden at faa noget som helst kunstigt Foder.

Udklækningshuset her var meget enkelt. I et Trug, 8—9 Alen langt, ca. 12 Tommer dybt, 17 Tommer bredt, kunde der udklækkes indtil $\frac{1}{4}$ Mill. Æg paa en Gang. Truget var delt i 6 Afdelinger ved Træskillevægge; Vandet strømmede fra oven ned i det første Rum, gik under den næste Skillevæg og strømmede op gennem Æggene her; derpaa over den følgende Skillevæg og ned gennem Æggene i den følgende Afdeling, saa Vandet bevægede sig op og ned gennem hele Trugets Længde. I hver Afdeling kunde der ligge 11 Rammer med Traadnet, stablede oven paa hinanden, og i hver Ramme var der Plads til 4,000 Æg; den underste Ramme var tom. Med 6 Afdelinger giver hvert Trug altsaa $10 \times 4,000 \times 6 = 240,000$, d. v. s. som nævnt ca. $\frac{1}{4}$ Mill. Æg.

Der behøvedes saaledes ikke stor Plads for at kunne udklække 1 Mill. Æg. Men man kan jo indse, at Æggene, naar de ligger saa tæt, ikke faar saa rigelig Ilttilførsel ved Vandets Hjælp, som naar de ligger mindre tæt.

Dette Anlæg, om man kan kalde det saaledes, leverede som nævnt for største Delen Æg, men der bliver dog i denne Sommer anlagt Damme til Opdræt af Fisk til Spisefisk.

Det bedste Anlæg, jeg saa, var hos Rittergutsbesitzer S. Jaffé i Sandfort ved Osnabrück. Det var fuldstændigt med Udklækningshus, Damme til Moderfisk og Damme til Opdræt af Spisefisk. Hele Anlægget var ikke ret stort. Arealet var ca. $1\frac{1}{2}$ Td. Land og omfattede 16 Damme. Vandet var udelukkende Kildevand, Vandmængden var 2 Kubikmeter pr. Minut = ca. 54 Kubikfod pr. Minut. Engen, hvori Dammene laa, strakte sig i Syd og Nord; langs den vestlige Side hævede Terrænet sig temmelig stejlt; Bakken her indeholdt Kalksten og var bevokset med store Bøgetræer, som skyggede ud over Dammene. At Vandet var Kildevand og til Dels laa i Skygge gjorde, at det var meget kalkholdigt og at Temperaturen i Dammene om Sommeren ikke steg højere end til 12 Gr., medens det ved Udspringet kun var 7 Gr. og om Vinteren 3 Gr.

Dammene var ikke særlig dybe, en god Alen eller maaske $1\frac{1}{2}$ Alen, Længden ca. 30 Alen og Bredden 8 Alen. De grønne Vandplanter, som i saa mange Damme volder Ulemper, anvender man til Skygge for Fiskene, idet man anbragte 2 Stænger tværs over Dammen med ca. 3 Alens Mellemrum, og inden

for disse Stænger samlede alt det grønne, der kunde være, medens Resten borttoges. I Damme, hvor der intet grønt var, hentede man Vandplanter fra en i Engen løbende lille Bæk, hvis Vand ikke blev anvendt til Dammene. Hver Dam havde sin friske Tilførsel af Vand, men foruden modtog hver Dam et Tilløb fra den foregaaende. Nogle større Damme, bl. a. en Mølle-dam, tjente til Ophold for Moderfisk, hvoraf der var ca. 1,500 Stkr. Angaaende Besætningen af Damme varierede Tætheden hos Jaffé fra 10—15 Stkr. Aarsfisk pr. □-Alen.

Udklækningshuset laa et Stykke derfra ved den omtalte lille Bæk. Her anvendtes et andet Princip end hos Bydekarker, idet hver Kasse kun udgjorde et langt Rum. Kasserne var ikke stort mere end halvt saa store, og hver Kasse kunde kun tage 20,000 Æg. Æggene laa ogsaa her paa gennembullede Bunde, men de enkelte Rammer stod ikke oven paa hinanden, derfor kunde Kasserne kun tage forholdsvis faa Æg, men disse kom derved i Berøring med en større og friskere Vandmængde, og dermed med en større Iltmængde.

Filtreringen af Vandet, før det kommer i Udklækningshuset, mente Jaffé var unødvendig. Alle andre filtrerer, sagde han, men vi gør ikke, og det gaar udmærket; højst kan man i Fordelingsrenden anbringe nogle skraat stillede Rammer med Traadnet, der da enten alene filtrerer Vandet eller i hvert Fald gør det, naar noget Træuld anbringes mellem dem. Træulden maa da en Gang imellem fornyes.

Med Hensyn til Temperaturen i Udklækningshuset mente Jaffé heller ikke det gjorde noget, om den veks-

lede fra 0 Gr. indtil 15 Gr., og hvis man byggede sit Udvlækningshus saa langt i Jorden, at kun Tagskraaningene var oven for, kunde man godt spare Anskaffelsen af en Varmeovn.

Efter at Yngelen var kommen ud af Æggene og havde gaaet nogen Tid i Udvlækningskasserne, blev den i 2—3 Uger anbragt i Trækasser med stærk Gennemstrøm, Kinderstube (Børnekammer), hvor den blev fodret. Yngelen befandt sig udmærket her og var i sin svageste Alder beskyttet mod mange Farer, for Vandkalve o. l.

Hele Anlægget var holdt i udmærket Orden og Drift, og det var, som Jaffé selv sagde, anlagt for at tjene Penge og ikke alene for Fornøjelsens Skyld. Jaffé er vel nok den i Tyskland, der, hvad Forelopdraet angaar, sidder inde med de fleste og bedste Erfaringer, og han har omarbejdet og foranstaltet udgivet et 4. Oplag af en lille god Bog, „Die Teichwirtschaft“ (Damkultur), der forlægges af Poul Parey, Hedmannsstratze 10, Berlin; den indeholder det sidste ny paa Damkulturens Omraade og koster 2 Mark.

Vejen, den 3. August 1903.

Olav Vang Lauridsen,
stud. polyt.

Laks (salmo salar)

og

Havørred (trutta trutta).

Opdrætning af ovennævnte Arter, ganske særligt Laksen, maa betegnes som lidet rentable for Damkulturen, naar Opdrætningen ikke netop har det Formaal efter een, højst to Somres Forløb at udsætte Ungfiskene

i passende Aar, der staar i direkte Forbindelse med Havet.

Nedenstaaende tvende Avis-Udklip er derfor i høj Grad misvisende, særlig ogsaa fordi det er en bekendt Sag, at Udsættelse af spæd Ørred eller Laks-Yngel kun kan have Udsigt til at lykkes, hvor Forholdene er lagt særligt til Rette navnlig med rene Damme. (Se Artiklen i Nr. 3 „Rene Damme“.) Det bliver aldrig i Fiskedamme, endnu mindre i Mergelgrave eller Tørvegrave, at William Johnsen vil komme til at fange Laks paa 12—14 Pd. Stykket.

* * *

Skal vi saa sætte

Rhinlaks i vore Damme?

Dertil maa der vel ubetinget svares Ja.

I de senere Aar er denne Sag gaaet betydeligt frem, idet en stor Mængde Damme er bleven anlagt ved Kunst, og disses Fremkomst er navnlig foranlediget ved at se Resultatet andet Steds fra.

Men vi hører ogsaa, at der somme Steder ikke er kommen saa gode Resultater som forventet, og søger vi om Grundene til dette, da vil vi altid finde, at der er udsat simple Racer Ørred, og undertiden i Utide. Man ruger nemlig ud af de Ørreder, der kan faas billigst, og som vokser langsomt, og saa ruger man ud for hurtigt, saaledes at naar Ynglen er færdig til Udsætning, findes der ingen Føde for den, idet Vandinsekterne ikke er kommen frem, og de smaa Fisk dør da af Sult.

Efter saa mange Aars Erfaring, som jeg nu har, bliver man jo klog paa, hvad det drejer sig om, og man vil derfor i min Udrugningsanstalt kun finde den bedste Bace, nemlig Rhinlaks, og kun udrugede saaledes,

at Ynglen ikke er færdig før Tiden, at den kan faa Føden, naar den sættes ud. Naar dertil føjes, at man hos mig kan faa gratis Vejledning om, hvorledes man skal bære sig ad, saa forekommer det mig, at der er al Anledning til at gøre et Forsøg baade med at fylde sine Damme og andre Vande med Yngel af Rhinlaks, samt at lave ny Anlæg, som vi her i Danmark har saa udmærket Lejlighed til at lave, idet der mange Steder ved at laves en lille Dæmning kan frembringes fortrinlige Fiskeparker.

Rhinlaks fanges paa 12—14 Pd. Stykket, og Prisen holder sig i mange Maaneder op til 3 Kr. pr. Pd., hvilket maa kaldes et udmærket Resultat. Min Udrugningsanstalt er for Tiden fyldt med Rhinlaks, som bliver tjenlige til Udsætning i Maj Maaned, og man bør derfor ikke opsætte at sikre sig Yngel i Tide.

William Johnsen.

Udrugningsanstalten i Randers, April 1902.

(„Hjørr. Amtst.“ 24/4 02.)

Ørredyngel.

Aalborg Fiskeriselskab udbyder i Annoncer, Ørredyngel til 10 Kr. pr. 1000 Stkr. Henvendelse sker til Fabrikant Ad. Holst.

Der er mange smaa Søer og Damme, der ligger hen fuldstændig tomme for brugbare Fisk. Ejerne burde forsøge med Ørredyngel. Det vilde vistnok give fuldt saa god Rente at anvende en lille Sum Penge paa den Maade som at anbringe dem i Hønsegaarde, kun at Opmærksomheden endnu ikke er vakt for, at saadanne Vandhuller ogsaa kan blive ret pæne Indtægtskilder, naar man bare vil ofre lidt paa den.

(„Aalb. Tid.“ 24/4 02.)

Vi hidsætter efter „Norsk Fiskeritidende“ følgende Uddrag af en særdeles interessant Artikel af Hr. Stipendiat Hartvig Huitfeldt Kaas:

Ungdomsformer af Laks og Ørred.

Jeg skal til Slut omtale 4 smaa Lakse, opdrættede i en Dam i Nærheden af Grudevandet, hvilke netop er af den Længde, som Dahl ved sine Undersøgelser havde saa vanskelig for at faa Tag i. Paa Grund af det unaturlige Opfostringssted i Ferskvand er de af liden Værdi for Bestemmelsen af Laksens Udseende og Størrelse i 4¹/₂ Aars Alderen og er nærmest at betragte som en Kuriositet, men skal her alligevel omtales med nogle Ord, da Laksens Ungdomsformer er paa Tale. Jeg skal samtidig bemærke, at de af Dahl omtalte Lakseyngel fra Grude, opbevarede paa Bergens Museum, er fra samme Dam og af samme Kuld Lakse, som de af mig fiskede, men sandsynligvis indfangede 2 Aar tidligere.

I Aaret 1898 blev der udsluppet en Del Lakseyngel, Ørredyngel og en Del angivelige Bastarder mellem Laks og Røie fra Udklækningsapparatet paa Gaarden Grude. I de første Dage af Oktober i Fjor fik jeg ved at trække Net i denne Dam, der intet mærkbart Til- eller Afløb har, 4 omtrent lige store lakseartede Fisk, som jeg maa anse for at være den i Dammen indsatte Lakseyngel, der i Løbet af 4¹/₂ Aar havde vokset op til en Længde af 30—34.2 Cm. At disse Fiske skulde være Ørred eller Bastarder af Laks og Røie, finder jeg meget usandsynligt, da de i alle Dele ligner Laks.

Fiskens Størrelse var følgende:

Nr.	Længde	Hh.	Gh.	Hl.	Sk.
1	32.2 Cm.	2.2	3.4	4.3	12
2	32.3 —	2.2	3.1	3.7	12
3	30.7 —	2.1	3.0	4.1	12
4	34.2 —	2.5	3.7	4.1	12

Ved Hh. betegnes Halens Højde, ved Gh. Gatfinnens Højde, ved Hl. Halens Længde. Sk. er Antallet af Skæl mellem Fedtfinnen og Sidelinjen i en skraa Række.

Af disse 4 omtrent lige store Lakse var de 3 første (Nr. 1—3) ganske sølvblanke med de hos Laksen almindelige sorte Sideflække, hvoraf ingen under Sidelinjen bagenfor Rygfinnen. Disse 3 var alle langstrakte magre Fiske og gav i det hele taget Indtryk af at være en forkrøblet Form. Halefinnen var hos alle 3 meget forkrympet og gav et afslidt Udseende; hos 2 af dem var den meget kort og ret afskaaren og lignede Enden af et bredt Aareblad; den tredjes Halefinne var noget indskaaren, men skæv. Bryst-, Bug- og Analfinner var ogsaa meget ufuldkomment udviklede eller tildels stærkt forkrympede. Nr. 1 var en Hunfisk med lidet udviklet Rogn.

Den fjerde af disse Fiske, den største af dem, havde alle Finner normalt udviklede. Det var en Han, der meget lignede almindelige Hanlakse i Parringsdragt, men var meget mindre med et forholdsvis stort Hoved. Den havde allerede faaet Krogen i Underkæven. Denne Fisk havde ligesom Nr. 3 saa udviklet Melke, at den maatte antages at ville forplante sig samme Aar. Nr. 2 var ligeledes en Hanfisk, men havde Melken endnu lidet udviklet.

At Laks vilde vokse meget lang-

somt og ufuldkomment i en Dam var jo meget rimeligt, men at Finnerne skulde faa en saa mangelfuld Udvikling, som hos disse Fiske, synes mig ikke saa let forklarligt. Maaske er det Laksens pelagiske Levesæt, der gør den mindre modstandsdygtig under et længere Ophold i Ferskvand. Det er i al Fald paafaldende, at ogsaa de af Dahl paa den biologiske Station ved Trondhjem opdrættede Lakse fik sine Finner beskadigede. Ørred plejer ved at holdes i endog meget indskrænkede Rum at vise sig langt mindre ømfindtlig i saa Henseende.

Indavl og Blodfornyelse.

Under Fiskerimødet i Fredericia afvigte Efteraar udtalte Professor Arthur Feddersen sig i Retning af, at Kystfiskerne og Damkulturens Dyrkere ikke kunde arbejde i Længden uden hinandens Bistand, specielt de sidste, da Kystfiskerne ved de nugældende Lovbestemmelser kunde indfange næsten alle fra Havet optrækkende Fiske, som søgte fra Havet op i Aaer og Floder for at lege, og derved hindre, at den kunstige Fiskeavl tilførtes nyt Blod, og Fiskeavleren vilde derved være henvist til at arbejde med de Fiske, som han efterhaanden naaede at faa kønsmodne og levedygtige, og derved kunde der opstaa Frygt for Indavl, som i Længden er farlig for al Kultur. Det er nemlig forlængst konstateret, at fortsat Avl af den samme Stamme svækker dens gode Egenskaber, og i Stedet for kraftige og levedygtige Individuer, der ved-

blivende kan udvikle sig hurtigt til madnyttige Fiske, fremkommer der blandt Ynglen forholdsvis mange Svæklinger og Vanskabninger, som før eller senere dør, eller om de lever, trives daarligt og ukonstant. Dette er vel nærmest med Havørreden og Laksen for Øje, at Kystfiskerne ved Indfangning af Ynglefiskene skulde kunne skade Damkulturen. Men da disse to Fiskearter ikke, saa vidt mig bekendt, holdes i Damme længere end til den udklækkede Yngel kan udsættes i fri Vande, vil der jo ikke kunne være stor Fare for Indavl af disse, men derimod kan Kystfiskeriet, specielt med de mange Ruser udenfor Aamundingerne, skade Udclækkerne derved, at de fra Havet i Aaløbene opgaaende Fiske, der indeholder Objekterne for Udclækningsindustrien: Æg og Melke, indfanges og sendes bort uden at komme den kunstige Fiskeavl til gode, da de ved uhindret at trække op i Aaløbene lettere vilde kunne falde i Udclækkernes Besiddelse.

Anderledes derimod med de egentlige Damfiske, Bækørreden, Regnbueørreden, amerikansk Kildeørred, Karpe, Suder og flere. Paa disse Fiskearter er det nemlig forholdsvis mere Frygt for Indavl, da disse kan opfostres i Dammene til Forplantningsstadiet, og her er det, at den kunstige Fiskeavl maa have et fornuftigt Greb paa Sagens Gang. Ved Generation efter Generation at tage Ynglefiskene af den samme Bestand, bliver det til Indavl, og dette maa ikke ske. Dersom man derimod sørger for at erholde enten Modereller Hanfiske af Slægten fra fjærentliggende Fiskerier, da er man sikker paa at være fri for Slægtskab mel-

lem Fiskene og dermed udelukket fra at drive Indavl.

Vejen store Vandmølle, i Juli 1903.

M. Madsen,

Fiskeriassistent.

Spørgsmaal og Svar.

Spørgsmaal: Gives der noget Sted efter Fiskeriloven for ferske Vande, hvor det er tilladt at sælge Aal under 12 Tm., naar det er til Avl af Fisk i Damme?

Maa jeg snart begynde at fodre mine smaa Venner, Ørredyngelen, og hvormed skal jeg fodre? Og hvad er det bedste Foder?

* * *

Svar: I den gældende Fiskerilov for ferske Vande staar Mindstemaal nævnt for de forskellige Fiskearter i § 7. Aal maa saaledes kun ilandbringes og forhandles, naar de er over 12 Tm. (maalt fra Snudespids til Halespids). § 7 slutter saaledes:

Undtagne fra Bestemmelserne i nærværende Paragraf er Fisk, der bevislig sælges fra Udclækningsanstalter eller Opdrætningsdamme eller til Brug som Sættefisk.

„Eller til Brug som Sættefisk“; dette siger det samme som: Fisk, der fanges under det i § 7 fastsatte Mindstemaal, maa ilandbringes og sælges, naar de benyttes som Sættefisk. Efter Loven er det altsaa tilladt at fange, ilandbringe og forhandle Undermaalsfisk i de ferske Vande, naar det er til Brug som „Sættefisk“ til Søer, Damme eller lignende.

Om De maa begynde at fodre den i Foraaret udsatte Ørredyngel? Ja, selv om der er Naturfoder nok og

altsaa ingen Trang endnu i Deres Dam, kan De godt begynde med lidt Kunstfoder, naar bare denne Fodring sker fornuftig. Bedst er det for ukyndige Fiskerøgttere at vente, til der er Trang til Foder i Besætningen. Om der er Fodertrang til Stede blandt Deres Fiskebesætning, kan ikke vides, før man har set Fiskene og Dammen, før man veed, om den er stærkt eller svagt besat, og om der endnu er noget i Spisekammeret. Paa Fiskens Form vil det med lidt Kendskab kunne ses, om der er Fodertrang til Stede. Fisken behøver just ikke at være stærkt buget (mavet) for at være velnæret. Naturfoder for den spæde Alder giver blandt Vildtfiskene just ikke stor Bug (Mave); det er først hos større Fisk, $\frac{1}{2}$ Aar gamle Fisk og ældre Fisk, at Maven kan blive stærkt fremtrædende, og at Fisken i det hele stiller med en fyldig og bred Krop. Naar Hovedets Forhold til Kroppen begynder at blive misvisende, lig Torskeformen, da er det paa meget høje Tid at begynde Fodringen. Den Fisk, der gaar i Knude (i Stampe), trives sjælden eller aldrig godt mere. Letteste Kendetegn for Begyndere er dog vist dette, at Fiskene søger omkring og ikke længere holder sig saa skjulte, og naar de tilmed prøver at snappe efter det, som kastes ud til dem af Foder at være.

Der skal fodres med friske Sager, som kan være mange Ting, saasom kogt og tørret Lever eller Hjerter, revne paa et Rivejern og tværet (pressede) gennem en Sigte eller Si, holdt i Vand. Foderdelene maa da ikke blive større end de fineste Gryn til at begynde med, for at de spæde Fisk ikke skal kvæles af det. Efterhaanden som Fiskene vokser, kan og

skal Bidderne gøres større. Foderet kan ogsaa være raat eller kogt Hjærne, tværet, presset gennem en Si eller ogsaa kogte og finthakkede Lunger, haardkogte, hakkede Æg o. s. v. Af et Foder som haardkogte Æg, der er meget nærende og vistnok tungt fordøjeligt for spæde Fisk, skal der bruges et mindre Kvantum som af letfordøjeligt Foder, f. Eks. kogte Lunger.

Mindre værdifulde Sø- eller Havfisk, som i frisk Tilstand er findelt paa Kødhakkemaskine med Ben og tværet, presset, gennem en Si, vil være det bedste Foder. Men det allerbedste vil og maa blive levende Naturfoder: Myggelaver, Vandorme, Krebs- og Hjuldyr o. lign., som findes mere eller mindre i vore ferske Vande og som er Vildtfiskeyngelens første og dermed ogsaa allerbedste Foder. Det mangler bare, at vi endnu ikke rigtig forstaar at skabe Betingelser for disse Skabningers Liv og Formering, saa de kan komme frem i større Mængde, men kommer Tid, kommer Raad. Først og fremmest skal det, der bydes Ørredyngel eller Opdrætsfisk af Ørreder, være friske og sunde Sager, der ogsaa kan være en Blanding af Plantemel (se Medlemsbladets Nr. 4), og for det andet maa der ikke kastes mere ud, end Fiskene med det samme æder op. Hellere for lidt, ja hellere ingen Ting, end for meget ad Gangen. Det er absolut forkastelig Fodring, naar man et Par Timer efter kan se Foderrester paa Dammens Bund eller svømme omkring paa Overfladen. Foderrester, som ikke ædes op, raadner snart i den varme Tid, og naar Yngelen tager til sig af dette Snavs, dør de som Fluer af Gift.

Mindre Meddelelser.

I det sydlige Jylland meldes om ikke ubetydelige Tab af Ørredfisk i Fodringsdamme, hidrørende fra for-dærvet Foder i den varme Tid. Den bedste Forklaring, der hidtil er given os, synes at være den, som en Læge gav, der for Tiden opholder sig i København og sammen med Statens Konsulent for de ferske Vande og et Selskab af Svenskere besøgte flere Damkulturer i det sydlige Jylland i Juli Maaned. Han meddelte, at Lunger og andet Foder, som henstaar eller henligger kortere eller længere Tid, til det kommer i en Gærings-tilstand, en let Opløsningstilstand, kan under visse Omstændigheder blive besat med Bakterier, der udvikler en Gift, han betegnede ved Aadselgift eller Liggift, der kan være kraftig nok til at dræbe en Fiskebesætning paa Tusinder i faa Timer. Til andre Tider kan der under samme Varme og med Foder i samme Tilstand ikke være noget at mærke, fordi Bakte-rierne ikke er til Stede, i hvert Fald ikke i saa stor Mængde.

Ja, hvem veed, om der ikke findes saadanne usynlige Væsener i Luften, som i visse varme Dage kan være til Stede, i andre ikke. Den lille Gaase-flue kan i nogle Somre komme frem

i Utaal, ligesaa Kolerafluen eller Knæv-panden; disse Skabninger kan vi se og fornemme, og de kan plage os en varm Dag, men ikke en anden.

At Foderet har virket som en stærk Gift er bevist derved, at Tusinder døde faa Timer efter et indtaget Foder. Forklaringen, som Lægen gav, synes at lyde antagelig. Han raa-dede forøvrigt alle Fiskerøgttere til at rense Kødhakkemaskinen efter hver Gang, den var i Brug, for at der ikke skulde samle sig Gift i de til-bageværende Rester, nok til at dræbe adskillige Fisk, mere end ønskeligt.

I Rans Fjord og Taulov Sø skal Fiskene i Sommer være død i læsse-vis. Hvordan skal dette kunne fattes og forstaas?

Tilgang af Medlemmer. Foreningen kan glæde sig ved en jævn og støt Vækst, idet den nu tæller noget over 200, hvoraf enkelte betale 10 Kr. om Aaret. Som livsvarigt Medlem med et Bidrag stort 100 Kr. en Gang for alle er indmeldt Hr. Grosserer Holger Petersen, Køben-havn. — Medlemmerne opfordres til kraftigt at agitere for yderligere Tilgang. I Byerne Silkeborg, Viborg og Aalborg findes store Ferskvands-Interesser, men ingen Medlemmer, fra Aarhus heller ingen. I Kolding har Foreningen de fleste Medlemmer fra en enkelt By.

K u p o n .

Undertegnede indmelder sig herved som Medlem i „Dansk Ferskvands-fiskeriforening“, eller tegner sig herved for et aarligt Bidrag af ..... Kr. til Fremme af „Dansk Ferskvandsfiskeriforening“s Virksomhed, eller for et Bidrag af ..... Kr. én Gang for alle. Beløbet følger pr. Postanvisning eller maa hæves ved Postoprævning.

....., den ..... 190 .

Navn: ..... Stilling: .....

Postadresse: .....

NB. Kuponen bedes i udfyldt Stand tilsendt et af Bestyrelsens Medlemmer. Pengeforsendelser bedes dog adresserede til Hr. Sagfører Jul. Nors, Ribe.

Annoncer.

Damkultur.

Projektering, Overslag og Udførelse af Damanlæg

Sagkyndig, praktisk, billig.

A. Christiansen, Arkitekt.

„**Dansk Fiskerianstalt**“, **Brabrand.**

KREBS

fra 2 Tommers Længde købes.

Vi paatager os ogsaa Fiskningen efter nærmere Aftale.

**Vamdrup
Fiskeri-Selskab,
Vamdrup.**

Plads som Fiskemester ved et Fiskeri, hvor Arbejdet kan overkommes alene, søges af en veluddannet Mand, der i flere Aar har arbejdet ved et stort Fiskeri, og er fortrolig med alt Fiskerivæsenet vedrørende, ogsaa Dam-Anlæg.

Billet, mrkt. „A. B.“, bedes indsendt til Bladets Redaktion i Vamdrup.

Zinksolde

i alle Hulstørrelser fra $\frac{1}{2}$ til 38 Mm., saavel runde som aflange.

Prisliste gratis og franko.

**N. Christensen & Co.,
Skanderborg.**

Til Fiskerianlæg

kan faas et Stykke Eng. ca. 9—10 Tdr. Land. Alle Betingelser for et godt Anlæg findes, rigeligt Vand. Dammene kan anlægges ca. 3 Alen dybe, om ønskes. Engen ligger op til en Hovedlandevej og et Kvarters Gang fra Stationen. Nærmere Oplysninger ved Ejeren,

**Ingvar Petersen,
Højrup pr. Ejstrup St.**

I Boghandelen

kan følgende Bøger af Prof. Arthur Feddersen bestilles: „Den kunstige Fiskeavl (Aft. af Tidsskrift for Fiskeri)“. — „Ferskvandsfiskeriet.“ „Lidt om den kunstige Fiskeavl. (Med 8 Billeder).“ „Fiskeavl (1881)“.

Telegr.-Adr.: Fiskeriet.

Telefon Nr. 26.

Interessentskabet

Vamdrup Fiskeri-Selskab.

Fiske-Anstalt og Eksportforretning.

I Sommerens Løb leveres spød og opfostret Yngel af **Karper**, opfostret Yngel af alle **Ørred-Arter**, **Besætningskrebs**.

Prisliste gratis og franco.

Sagkyndig Bistand ved Anlæg og Drift af Fiskerier.

For Kapitalister anvises Ejendomme til større Anlæg, og Medvirking ydes ved Dannelsen af Fiskeriselskaber og disses sagkyndige Ledelse.

Ferskvandsfiskeribladet.

Dansk Ferskvandsfiskeriforenings Medlemsblad.

Udgaar den 15. i hver Maaned.

Redigeret af Smidt Nissen pr. Ejstrup St. og N. Petersen, Vamdrup.

Nr. 6

September

1903

*Eftertryk af Bladets Artikler til-
lades, naar Kilden angives. I Und-
tagelsestilfælde vil det være udtryk-
kelig angivet ved den paagældende Ar-
tikel.*

*Medlemmerne erholde Bladet gratis.
Kontingentet er 4 Kr. aarlig. Be-
gæring om Indmeldelse tilsendes et
Bestyrelsesmedlem.*

*Prisen for Annoncer er 10 Øre pr.
Petitlinje af $\frac{1}{3}$ Sides Bredde. For
Annoncer over et længere Tidsrum
indrømmes betydelig Rabat.*

Indhold: Sættefisk og Portionsfisk. —
Gedden som Angriber. — Svømmende
Fælde. — Ferskvandsdamme. — Anvis-
ning for Fiskeavlere. Odderen. — Fra
Sverrig. — Mindre Meddelelser. — An-
noncer.

Sættefisk og Portionsfisk.

Sættefisk kaldes den Ørredfisk, som har opnaaet halvaars eller hel-
aars Alderen, og som i denne Alder
og Størrelse sættes i Damme til
videre Opdræt enten til Portionsfisk
eller større Fisk.

Af den Yngel, som blev udsat i
dette Foraar, skulde de bedst ud-
viklede nu holde en Længde paa ca.
10 Cntm. (ca. 4 Tm.) Til Foraar,
naar disse Fisk er aargamle, skulde

de have naaet hen mod den dobbelte
Længde, ca. 8 Tm. Ikke alle af en
Besætning naar denne Størrelse,
maaske kun $\frac{1}{3}$; en anden Tredjedel
vil til Foraar kun have en Længde
af 4 a 5 Tm. og $\frac{1}{3}$ endda kun 2 a
3 Tm.s Længde.

Fisk har det som andre Skab-
ninger, de udvikler sig ikke ens eller
lige hurtigt.

Sættes den bedre $\frac{1}{3}$ i Damme nu
til Foraaret, vil denne ved passende
Røgt og Pleje i Løbet af Sommeren
til ind i September være bragt op
til Portionsfisk, til en Vægt, der
ligger mellem $\frac{1}{4}$ og $\frac{1}{3}$ Pd. Ingen
maa være over og ingen under denne
Vægt, hvis den skal kunne afsættes
som Portionsfisk og hjemføre højeste
Pris for Ørredfisk.

Den sidste Maanedstid eller to før
Leveringen burde denne Fisk ikke
fodres med Slagteriaffald, da Kød
derved bliver mere løst og mindre
velsmagende, men udelukkende med
Naturfoder: Affaldsfisk fra Hav eller
Sø, da dette Foder giver fast og
velsmagende Fiskekød.

Den Tid vil nok komme, da Fiske-
kød, avlet i Damme, bliver klassifi-
ceret som 1., 2. og 3. Klasses Vare.
Danmark har i Havet et meget stort
Spisekammer, som magelig vil kunne
forsyne alle Landets Damfisk med
Føde, selv om hvert Vandhul i Lan-
det kommer med.

Der findes i Havet Mængder af ubrugelige Fisk, Ikke-Madfish, som endog til Tider chikanerer Hav- og Fjordfiskerne og virker hæmmende paa den gode Fisks Formering og er at betragte som et Ukrudt i Havet. Men se om saa Hav- og Fjordfiskerne desuagtet er til at formaa til at ilandbringe og forhandle disse Udskudsfisk til Dambrugere; nej, Fiskerne hive dem hellere over Bord.

Kan vi ikke faa Fiskerne til at ilandbringe og sælge os disse „Ikke-Madfish“, naar Kravet og Efterspørgslen stiger, saa finder Fiskeavlerne nok selv ind og ud af Spisekammeret.

For faa Dage siden besøgte en Mand „Sydjysk Damkultur“. Før end han fik nævnte Kultur at se, fortalte han, at han havde hørt fortælle, at Yngel af Ørred med stor Fordel kunde opdrættes og forhandles som Sættefisk, men dermed var ogsaa alt kommen. Der kunde ikke laves Portionsfisk eller endnu mindre større Fisk af Ørred.

Denne Indbildning blev Manden snart kureret for ved at se Dammenes Besætninger, der indeholder baade Portionsfisk og større Fisk, 5 a 6 Aar gamle, som er udsøgte Fisk, nu og da tagne fra Besætninger af de bedst og kraftigst udviklede, for at faa gode Fisk til videre Avl. Derimod kunde han ikke se, hvad der var størst Fordel ved, enten at fremskaffe Sættefisk eller Portionsfisk til Forhandling.

Sagen stiller sig omtrent saaledes for Sydjysk Damkulturs Vedkommende;

Af spæd Yngel, udsat i smaa, rene Damme, gaar i det første Aar 40--50 pCt. tabt, i andet Aar ca.

10 pCt. tabt og i tredje Aar næppe 5 pCt. tabt.

Efter dette ses, at jo spædere Fiskene har været, desto vanskeligere har det været at holde den i Live.

For Begyndere uden Kendskab vil det være rent ud fortvivlet at begynde Opdræt af spæd Yngel. Fejlgreb i Røgt og Pleje af Aars- og ældre Fisk vil paa langt nær ikke give saa mislykkede Resultater, fordi Ørredfisk da har overvundet Børnesygdommene og er mere haardføre, og tilmed behøves der ikke at træffes Forholdsregler til Beskyttelse mod det Utal af Smaafjender, som forefindes for den spæde Yngel, og som tildels er ukendt for de fleste Begyndere. Ældre Fisk er alle disse Fjender overlegne.

Det er vist uden for al Tvivl, at Produktionen af Portionsfisk er den mest rentable Fiskeavl, saa længe denne Vare er saa dyr, som den er, og saa længe Foderet er saa billigt.

Vi venter gode og vedvarende høje Priser for Portionsfisk. Danmark og en Del af det nordlige Tyskland er heldigst stillede overfor det tyske og franske Marked hvad Portionsørred angaar. Terrænforholdene og Klimaet er denne Fiskeavl gunstig, og tillige de gode Forbindelser her er til Stede for at faa disse Fisk levende frem til Markedet. Sverrig og Norge kan ikke konkurrere med os.

Mellem- og Sydevropas varme Somre og den derværende Fabriksvirksomhed stiller sig hindrende i Vejen for Avl af Portionsfisk der.

Derimod vil de nordiske Lande ikke kunne hamle op med Mellem- og Sydevropa i Karpeavl, som i derværende Klimatforhold har sit rette Hjemsted.

Gedden som Angriber.

Om Geddens Angreb paa Mennesker og Dyr skriver „Neue Wiener Journal“ følgende:

I den engelske Sportsfisker-Verden er Navnet Mr. Marston, Redaktør af „Fishing Gazette“, velbekendt, og de Historier, Sportsmanden fortæller i Venners og Bekendtes Kredse, er sikkert af højeste Interesse. Mr. Marston tilstaar, at han, skønt han har fanget flere Hundrede Gedder, kun er bleven angreben to Gange. En Gang i Grevskabet Shropshire, hvor han knap fik Tid til at trække sin Haand tilbage fra en derefter snappende Gedde. Den anden Gang var Mr. Marston i Selskab med den ogsaa i engelske Sports-Kredse bekendte Geddefisker, Mr. Alfred Jardin. Han havde fanget en Fisk paa 26 Pund, som rasende snappede om sig og sluttelig bed sig fast i Fiskerens Gummistøvler. Havde det været i hans Haand, havde han sikkert maattet yde bitre Lærepenge. Mr. Marston ejer iøvrigt i sin Samling en udstoppet Gedde paa 37 Pd., der for nogle Aar siden fangedes i den irske Flod Shannon.

For nogle Aar siden gjorde Lægen Dr. Douge en Erfaring, der nær havde kostet ham Livet. Han badede sammen med nogle Venner, da han pludselig skreg højt og forsvandt under Vandet. Hans Venner fik heldigvis fat i ham og bragte ham paa Land, men sammen med ham drog man en 32 Pund stor Gedde af Vandet, den havde bidt sig fast i sit Offers Hæl. Fisken maatte dræbes ved Slag, og samme Aften blev den spist. Dr. Gouge led i flere Maaneder efter Følgerne af sit mærkværdige Æventyr.

I den for Hundrede Aar siden udgivne Bog „The Driffeld Angler“ beskriver Forfatteren en Hændelse, som tildrog sig paa en af de store Damme i Syd-England. Man lagde Mærke til en Svane, der stadig holdt Hovedet under Vandet, som var den i Begreb med at dykke efter Føde. Da man frygtede for, at der skulde være sket Svanen noget, roede man hen til den, og der fandtes da ganske rigtig en prægtig Gedde, der havde bidt sig fast paa dens Hals. Baade Fisken og Svanen var døde, og man formodede, at Kampen havde fundet Sted tre Dage forinden. Iøvrigt bliver Hændelsen, som klinger noget utroligt, stadfæstet i „Angler Manual“ fra samme Tid. Der hedder det sig, at Gedden vejede 40 Pund, og at det var i Grev von Jerseys Parkdam, at det hændte.

Kaptejn L. Lloyd beskriver i sin læseværdige Bog „Field Sports of the North of Europe“ talrige Kampe mellem Ørn og Gedde. Efter Lloyd er det i Sverrig og Norge ikke sjældent, at der paa Vandets Overflade træffes en Ørn, i hvilken en Gedde har bidt sig fast. I Nærheden af Wenersøen, der staar i Forbindelse med Kattegat, er der meget ofte iagttaget lignende Begivenheder. Det forekommer ogsaa, at Ørnen slaar sine Kløer i en Geddens Ryg og ikke igen formaar at løsgøre sig, og saaledes dør en elendig Død. Fiskerne kalder et saadant Syn „Sjötrol“ eller Vandaand. Om et Møde med et saadant beretter Kaptejnen: „Jeg var en Dag sammen med min Broder og to engelske Søofficerer i en Baad paa Wenersøen. Pludselig styrede Madin, Fiskeren, den anden Vej og roede ivrigt mod Land. Vi spurgte ham, hvad Grund han havde til sin

mærkværdige Manøvre. „Sjøtrollen er her“, sagde han gispende og roede endnu ivrigere. Efter lang Parlamenteren og rigelige Pengeløfter formaaede vi endelig Manden til at styre løs paa Synet, og da vi kom nærmere, bemærkede vi en Ørn paa Ryggen af en stor Gedde. Fuglen levede endnu og slog i Døds kamp vildt om sig med sine mægtige Vinger. Et Bøsseskud gjorde Ende paa dens Liv og begge befinder sig nu i en engelsk Sportsmands private Museum.“

De største Gedder, der i Følge Beretningers Optegnelser er fangede i England, var 51 og 57 Pund svære. De blev fiskede i et Vandløb nær ved Wallingford i Aaret 1767. Den første Fisk var en Han, den anden Hun.

Lord Salisbury, den forhenværende britiske Premierminister, har i sine herlige Damme i Hatfield-Park en umaadelig Fiskebestand af Ørreder, Gedder, Aborrer og andre Fisk. Den gamle Herre øvede i sine unge Dage med Lidenskab Fiskesporten, og enhver engelsk Sportsmand — ikke faa unge Damer af det fine engelske Selskab er Mestre i Brugen af en Medestang — betragter det som en Udmærkelse at faa en Indbydelse af Lord Salisbury til at fiske i Hatfield-Parken. Ogsaa Prinsen af Wales er en udmærket Fisker og opsøger i denne Hensigt med Forkærlighed det nordlige Skotland, hvor han tilbringer hele Uger. Men han kan ikke maale sig med „Alfred den store Geddedræber“, Mr. Alfred Jardin, saaledes kaldet og tidligere nævnt. Denne havde den sjældne Lykke paa en Dag at fange fem svære Fisk. Den største vejede 37 Pund, den mindste 30, alle fem til sammen 172 Pund.

Hvad der gør Geddefangsten saa interessant for Sportsmanden, er Fiskens Raseri og Kamplyst og dens næsten utrættelige Udholdenhed for at befri sig.

Svømmende Fælde.

Overfor Ødelæggelse af Fiskerøvere staar mangan Fiskeavler raadløs, særlig naar det i store med Siv bevoksede Damme gælder om at komme de forskellige Dykkerfugle-Arter (Vandhøns, vilde Ænder og Gæs etc.) til Livs, ligesom og Vandspidsmusen.

Disse Dyr, som næsten udelukkende finder deres Føde svømmende paa Vandet og har deres Smuthuller i Sivene, fanges kun svært i Fælder, opstillede paa Land. Ihjelskydning fordrer megen Tid og Arbejde, og fører sjælden, naar det gælder Dykker-Arterne, til Maalet, og de i skjulte Reder findes svært og er mangan Gang ikke mulige at komme nær.

Afpasset efter disse Dyrs Vaner har den bekendte Rovdyrfælde-Fabrik E. Grell & Co. i Haynau konstrueret en Fælde af strikket Staaltraad, hvilken er monteret saaledes paa en Korkflade, at den med en Fisk som Løkkemad opstillede og med Vandplanter bedækkede Fælde svømmer paa Vandet. Svømmefælden bliver med en Snor fastgjort ved Vandkanten eller en Pæl. Af Vinden eller Strømmen bevæges denne Flaade let frem og tilbage og fremkalder snart de forbisvømmende og de over Vandet svævende Fugles Opmærksomhed. Det er jo bekendt, at navnlig Ænder gerne slaar sig ned paa saadanne flydende Flaader, og

om Vinteren ved Isgang lader sig drive lange Strækninger paa Isflager.

Ogsaa de ellers saa sky Dykkerfugle kender ikke til Angst for de godt skjulte Fælder, som snarere ligner et løsreven Jordstykke eller en Træstub, og Lokkemaden over den ønskede Tiltrækningskraft. I en nylig udsat Fælde fangedes straks en Rørhane og tre Krager, og fra flere Fiskerier lovprises Fælden for sin Godhed.

Prisen paa en saadan Fælde er 4 Mk. 75 Pf., men Fælden er at faa i forskellige Størrelser, for Vandspidmus, Fiske-Odder, Storker, Hejrer, Fiskeørn, Urhøns som for fiskende Ildere og Katte.

I Yngel-Damme, som bjemsøges af Vandspidmus, lader man svømme smaa runde Musefælder med Fiskestykker som Lokkemad, og saaledes kan man let blive Herre over den besværlige Gæst.

Ferskvandsdamme.

Med al Agtelse for d'Hrr. Fiskeriejere Smidt-Nissens Anvisning til Ørredfiskeri og Fiskeriejere Jørgensens Regnskab over Frisendals-Anlægget, der tilsammen viser, at Udklækning og Opfodring af Ørreder er en ret indbringende Forretning, maa det dog ikke overses, at denne Forretning kun trives, hvor Forholdene særlig egner sig derfor, og hvor der findes rigeligt og koldt Vand, saaledes at Dammene stadig kan gennemstrømmes.

I Damme med stillestaaende Vand trives Ørreden ikke, ligesom den ej heller trives i Mergel- og Tørvegrave, da ikke til nogen næneværdig Nytte; og gaar Varmegraden op til 18 a

20 Gr., dør Ørreden straks. I disse Vande bør udsættes Karper og Suder. Vil man tillige have nogle Fisk til Pryd, da udsættes Guldrimten. Denne ualmindelig smukke og livlige Fisk, der som Regel holder sig paa Vandets Overflade, er meget haardfør og kan naa en Vægt af 4—5 Pund. Som Prydfisk bør Guldrimten aldrig savnes i Havedamme, Springvandskummer osv. Som Spisefisk er og bliver Karpen dog Nr. 1, den vokser meget hurtigt og kan i 2½ Aar (3 Somre) opnaa en Vægt fra 2½ til 4 Pund. Karpen trives endog udmærket i meget urent Vand. Gadekær, Gæs- og Andedamme har udmærkede Betingelser for Karpens Trivsel. Det gælder dog for almindelig Karpeavl, at Dammene anlægges saaledes, at de let kan tømmes, thi her gælder samme Regel som med Ørreder. Dammene maa holdes fri for Rovfisk og særlig for Madædere, Tudser, Frøer, Vandfirben osv. Derfor er det nødvendigt, at Dammene tømmes hvert Efteraar, og om muligt ligge tørre til Foraaet. Herved udryddes en Mængde skadelige Insekter, ligesom man ogsaa derved kan sikre sig imod, at Rovfisk og Madædere tager Overhaand.

Da Karper særlig trives i varmt Vand og dette tillige har de fleste Betingelser for Formeringen af de Vanddyr-Larver osv., hvoraf Karper ernærer sig, bør en Karpedam ikke have større Dybde end 3 Fod. Men da det er meget vanskeligt, at Karperne taaler Vinteren i disse flade Damme, naar der ikke er rigeligt Til- og Aflob, saa udgraves der Vinterdamme, hvor Fiskene opholder sig Vinteren over. Disse Damme kan være smaa, 6 × 6 Alen, og fra 2½ til 3 Alen dybe. Disse Damme

har hos mig vist sig tilstrækkelige for 100 Karper; dog har de lidt Tilløb, hvorved der tilføres tilstrækkelig Luft, saa ingen videre Pasning har været nødvendig. En Betingelse for vellykket Karpeavl er dog, at der ikke udsættes for mange. Antallet kan vanskelig bestemmes, idet det afhænger af, om Bunden eller vel rettere Vandet er fedt eller magert, men det kan slaas fast: hellere for faa end for mange. Det gaar med Fisk som med andre Dyr, rigelig Føde giver størst Udbytte.

Suder er en rigtig god Fisk, men den vokser langsomt og er vanskelig at indfange, idet den graver sig ned i Mudderet og først kommer frem, naar Mudderet begynder at udtørres.

I de første Par Aar efter Anlægget af mine Fiskedamme holdt jeg Karper og Suder adskilte. Karperne blev imidlertid saa stærkt angrebne af Igler, at mange døde, medens der ingen Igler fandtes paa Suderne. Jeg udsatte da Suder sammen med Karper og har siden den Tid ingen Uheld haft.

Jeg skal i en senere Artikel komme lidt nærmere ind paa Anlæg, Fodring m. m.

Kolding, den 22. Avgust 1903.

Morten Nielsen.

Anvisning for Fiskeavlere.

Odderen.

Det maa indtrængende anbefales Fiskerierne, og navnlig saadanne, der ligger i Nærheden af Aaer og Bække, at have Opmærksomheden henvendt paa Odderen. Nu er Ungerne store, og hele Familien gaar paa Fiskerov, og det er ubehagelige Gæster i velfyldte Fiskedamme. Om Efteraaret trækker Odderen over lange Strækninger,

men den har i Almindelig bestemte Passager, saakaldte Veksler, og paa saadanne Steder bør der opstilles godt skjulte Fælder. I maaneklare Nætter kan han ogsaa skydes, men det fordrer Taalmodighed og Udholdenhed at afvente hans Komme.

Fra Sverrig.

Ligesom i Danmark er man nu i Sverrig i Lag med at forberede en ny Lovgivning. Fra hele Landet har man skaffet sig Forslag om, hvad der menes nyttigt i Henseende til at værne om Fiskerierne, og „Landbruksstyrelsen“ har ordnet det rigeholdige Materiale.

Almindelige er Klagerne over, at Fabriksvirksomheder (Brænderier, Sukkerfabriker, Gær- og Stivelsefabriker osv.) har tilintetgjort Fiskelivet i mange af de rindende Vande. Dette gælder især om de skaanske Farvande. Man foreslaar i saa Henseende, at det skal paalægges Fabrikerne at rense deres Afløbsvand, inden det slippes ud i Fiskevandene. Andre foreslaar, at det ligefrem ved Lov forbydes at slippe noget giftigt eller skadeligt Æmne ud i Fiskevandene. Mange Andragender kræver virksomme Forbud imod Fangst og Ilandbringelse af Smaafisk eller Yngel.

Som et af de vigtigste Midler til Fiskeriets fremtidige Opkomst mener man, at Udnævnelsen af statslønnede Opsynsmænd for de enkelte Landsdele vil være. Ligeledes kræves virksommere Bøder end hidtil for ulovligt Fiskeri, og i Forbindelse hermed nævnes den vidtrækkende Betydning af Klækningsanstalters Opførelse og Drift. Særlig er Trangen til Klækning af Laks almindelig, medens dog ogsaa Klækning af Ferskvandsfisk menes at være nødvendig.

En Sagkyndig tager Ordet for den størst mulige Indskrænkning af Vaadfiskeriet og for hel Afskaffelse af de saakaldte „Storruser“. Ved Siden heraf skulde endog alt Fiskeri i visse Aar kunne aldeles forbydes, for at man derved tilfredsstillende kunde

øge Fiskemængden i talrige Søer og Vanddrag.

Endvidere nævnes som ønskeligt billige Laan med lang Tids Genbetaling til Anskaffelse af Baade og Redskaber. I Fisketiderne vil man have afgiftsfri Vejrtelogrammer til Fiskepladserne og desuden billige Jærnvejsfragter, Fiskerskoler og gratis Hjælp af Marinens Fartøjer, foruden Præmier for Drab af Sæl-hunde og Oddere.

Adskillige Fagmænd fremholder det hensynsløse Sildefiskeri i Avletiden, hvorved megen Sild fanges uden at kunne sælges til rimelig Pris, og hvorved Fiskeriet skades; man ønsker derfor Forbud imod Vaaddragning om Foraaret efter Lagesild.

Andre Forslag omhandler Indretningen af Konservesfabriker og Røgerier, Præmier for disses Varer, Oprettelsen af Fiskeriforeninger, Fiskevandenes nøjagtige Undersøgelse og Vurdering med Hensyn til Ydeevne o. s. fr.

Som man ser, den samme Famlen efter den løsende Form, som i Sverrigs Naboland, en lignende Sammenblanding af de mest uensartede Forslag. Men tillige sidder man endnu højt paa den gamle Ganger „Forbudet“. Den skal passe til alle Pladser, tjene alle Vegne, skønt den dog hidtil ikke har været mere rørlig

end Gymnastiksalens „Hest“. Denne er jo Underbygning for saa mange Slags Krumspring; men videre kommer den ikke.

(Dansk Fiskeritid.)

Arth. F.

Mindre Meddelelser.

Paa given Anledning henledes Opmærksomheden paa, at Artiklen i Bladets Nr. 4 om Fodring af Ørreder i k k e omhandler Fodringen i den første Sommer fra spæd Yngel, thi for denne Fodring gælder andre Regler, og navnlig som Hovedregel, at der skal fodres ofte og lidt ad Gangen.

Bladet udsendes som Regel den 15. i Maaneden fra Trykkeriet, og skulde det ikke komme Medlemmerne i Hænde senest den 18., bedes Anmeldelse givet til det stedlige Postkontor, og hvis dette ikke hjælper, da til en af Udgifverne.

Lystfiskeri-Værk. Hos R. Oldenbourg, Ferlagsbuchhandlung, München og Berlin, er udkommet i Aar et stort illustreret Værk: „Der Angelsport im Süßwasser“ von Dr. Karl Heintz, med ca. 300 Afbildninger og 7-farvede Tavler, 450 Sider stort. Prisen er 15 Mark, elegant iadbinden.

K u p o n .

Undertegnede indmelder sig herved som Medlem i „Dansk Ferskvandsfiskeriforening“, eller tegner sig herved for et aarligt Bidrag af ..... Kr. til Fremme af „Dansk Ferskvandsfiskeriforening“s Virksomhed, eller for et Bidrag af ..... Kr. én Gang for alle. Beløbet følger pr. Postanvisning eller maa hæves ved Postoprævning.

....., den ..... 190 .

Navn: ..... Stilling: .....

Postadresse: .....

NB. Kuponen bedes i udfyldt Stand tilsendt et af Bestyrelsens Medlemmer. Pengeforsendelser bedes dog adresserede til Hr. Sagfører Jul. Nors, Ribe.

Annoncer.

Damkultur.

Projektering, Overslag og Udførelse af Damanlæg

Sagkyndig, praktisk, billig.

A. Christiansen, Arkitekt.

„Dansk Fiskerianstalt“, Brabrand.

KREBS

fra 2 Tommers Længde købes.

Vi paatager os ogsaa Fiskningen efter nærmere Aftale.

Vamdrup

Fiskeri-Selskab,
Vamdrup.

Plads som Fiskemester ved et Fiskeri, hvor Arbejdet kan overkommes alene, søges af en veluddannet Mand, der i flere Aar har arbejdet ved et stort Fiskeri, og er fortrolig med alt Fiskerivæsnet vedrørende, ogsaa Dam-Anlæg.

Billet, mrkt. „A. B.“, bedes indsendt til Bladets Redaktion i Vamdrup.

Zinksolde

i alle Hulstørrelser fra $\frac{1}{2}$ til 38 Mm., saavel runde som aflange.

Prisliste gratis og franko.

N. Christensen & Co.,
Skanderborg.

En Fiskemester

med gode Anbefalinger søger Plads til 1. Oktbr., helst ved et nyt Anlæg. Billet, mrkt. „S. N. 100“, tilsendes dette Bl. Kont.

En Mand i 30 Aars Alderen, som har gennemgaaet et Kursus i Damkultur hos Vamdrup Fiskeriselsk., søger Plads som Fiskemester, helst paa et Gods, eller hos Privatmand, mod fast aarlig Løn og Procenter. Man henvender sig til Fiskeriasistent **Madsen**, Vejen St.

Telegr.-Adr.: Fiskeriet.

Telefon Nr. 26.

Interessentskabet

Vamdrup Fiskeri-Selskab.

Fiske-Anstalt og Eksportforretning.

Til Efteraaret leveres Sættefisk af alle Arter.

Øjneæg af samtlige Ørredarter — **bedste Kvalitet** — leveres til Vinter.

Prisliste gratis og franco.

Spisefisk købes og afhentes ved Anlægene.

Ferskvandsfiskeribladet.

Dansk Ferskvandsfiskeriforenings Medlemsblad.

Udgaar den 15. i hver Maaned.

Redigeret af Smidt Nissen pr. Ejstrup St. og N. Petersen, Vamdrup.

Nr. 7

Oktober

1903

*Eftertryk af Bladets Artikler til-
lades, naar Kilden angives. I Und-
tagelsestilfælde vil det være udtrykke-
lig angivet ved den paagældende Ar-
tikel.*

*Medlemmerne erholde Bladet gratis.
Kontingentet er 4 Kr. aarlig. Be-
gæring om Indmeldelse tilsendes et
Bestyrelsesmedlem.*

*Prisen for Annoncer er 10 Øre pr.
Petitlinje af $\frac{1}{3}$ Sides Bredde. For
Annoncer over et længere Tidsrum
indrømmes betydelig Rabat.*

Indhold: Ørredudklækning. — Fiskeri-
Sag for Overretten. — Parti fra Fiskeri-
Anlægget ved Vejen store Vandmølle. (Bil-
lede). — Anvisning for Fiskeavlere. —
Fremvisning af Fiskeri-Anlæg. — Mindre
Meddelelser. — Annoncer.

Ørredudklækning.

Tiden nærmer sig nu, da Udklæk-
ning af Ørred skal til at paabegyndes,
og der kunde derfor være Anledning
til i Korthed at omtale denne Sag.

Rundt om i Landet er der større
og mindre Udklækningsanstalter, men
der er langt fra saa mange, som der
burde være, naar der skal være Tale
om at forsyne Vandløbene med Ørred-
yngel. Hvis Fiskeriinteresserede ved
Bæk eller Aaløb vilde udklække og

udsætte Ørredyngel i de Vandløb,
som de fiske i, vilde meget være vund-
det, og en stærk Forøgelse af Be-
standen af Ørred i Vandløbene vilde
snart mærkes.

Indretningen af en lille Udklæk-
ningsanstalt er hverken vanskelig eller
bekostelig. Det gælder blot om at
vælge den rette Plads dertil, (for at
Udklækningen kan foregaa saa let
som mulig og give det mindst mulige
Arbejde for Udklækkeren. Den bedste
Plads er, hvor man har godt og rige-
ligt Kildevand. Saadant Vand har
en passende Temperatur og giver
ingen Forureninger i Udklæknings-
apparaterne, saa Arbejdet med Ren-
ligholdelsen af Æggene bliver lettere
og Skimmeldannelser paa Æggene og
Sygdom blandt Yngelen undgaas let.

Det rene Kildevand er det bedste,
men Aa- eller Bækvand kan ogsaa
bruges, dog maa det helst filtreres,
hvilket lettest sker ved at lede det
gennem Kasser med grovt Grus og
Smaasten. Vand fra Borerør er i
Reglen jærnholdigt og vil ofte for-
volde Vanskeligheder, men kan i
mange Tilfælde godt bruges; dog maa
det luftes godt, før det ledes i Ud-
klækningsanstalten, og filtreres, hvis
der udskilles Jærn.

I alle Vandmøller ved Ørredvande
burde der udklækkes Ørreder. De
vilde uden stor Bekostning kunde ind-
rettes dertil, idet Udklækningskas-

serne kan opstilles i selve Møllehuset. Vandet bør tilledes i en Rende saa højt over Udklækningskasserne, at der kan blive Fald fra Renden ned i dem, hvorved Vandet optager Luft (Ilt), som er en nødvendig Betingelse for et godt Resultat af Udklækningen.

Selve Udklækningshuset kan for saadanne mindre Anlæg, som her særligt tages Sigte paa, indrettes ret primitivt. Det eneste nødvendige er, at det lægges saaledes, at der kan blive Til- og Afløb fra Udklækningskasserne, og at det er frostfrit.

Det kan laves ved at grave ned i Jorden, lægge denne i en Vold op som Sider og dække med Tag af Træ, hvorpaa er lagt Lyngtørv, Halm eller Rør. Lys maa der være, saa man kan se at rense Æggene i Udklækningskasserne.

Det kan ogsaa bygges billigt af gamle Jærnbanesveller eller lignende. Gulvet belægges med Smaasten og grovt Grus eller Mursten paa Fladen eller, om man vil ofre lidt mere, da Beton.

Udklækningen kan ske i en lang Trærende, ca. 6 Tm. bred og 3 Tm. høj, hvor Vandet tilledes ved den ene Ende og gaar ud ved den anden, som er forsynet med en Afspærringsrist af fint Traadvæv (16 Masker paa Tommen) eller gennemhullet Zinkplade med Huller af tilsvarende Størrelse.

Udklækningen kan ogsaa ske i ca. 18 Tm. lange, 8 Tm. brede og 3 Tm. høje Trækasser, som staa trappeformigt under hinanden, saa Vandet falder fra den ene ned i den anden (nødvendigt for Luftning af Vandet), og som hver især afspærres med fint Traadvæv eller Zinksold. Træværk maa før Brugen renses godt og stry-

ges i Asfaltlak for at undgaa Skimmelannelser.

Det saakaldte californiske Udklækningstrug er særdeles let at have med at gøre og egner sig udmærket for mindre Udklækningsanstalter. Det bestaar af 3 Zinkkasser, som alle er aabne foroven og som kunne gaa inden i hinanden. Den yderste er f. Eks. 14 Tm. lang, 10 Tm. høj og 10 Tm. bred. Heri en anden Kasse, 12 Tm. lang, 8 Tm. høj og $9\frac{3}{4}$ Tm. bred. Bunden i denne Kasse er af galvaniseret Traadvæv (16 Masker paa Tommen). Paa denne Bund skal Æggene anbringes. Vandet skal tilledes imellem de 2 Kassers Bagvægge, passerer ned mellem Bundene af den ydre og indre Kasse, gennem hvis Bund af Traadvæv det gaar op og ud gennem et Afløbsrør nær Kassens Overkant. Den indre Kassens Afløbsrør (1 Tm. i Diameter) maa passe ind i den ydres. I den indre Kasse anbringes en tredje lille Kasse med Bund af Traadvæv, 3 Tm. lang, 3 Tm. dyb og $9\frac{1}{2}$ Tm. bred, hvis Afløbsrør slutter i den indre Kassens. Denne lille Kasse skal tjene til at afholde Fiskeyngelen fra med Vandet at forlade Kassen.

De californiske Trug stilles paa et trappeformigt Underlag. Afløbsrøret fra det øverste Trug kommer over det næste Trugs Bagvæg, hvorved Vandet kan løbe fra det ene Trug i det andet.

I et californisk Trug kan udklækkes 4—5,000 Æg med et Vandforbrug af ca. 3 Potter i Minutten. Hvert Udklækningstrug bør dækkes med et Trælaag.

Efer her kortelig at have omtalt selve Udklækningsanstaltens Indretning, skal jeg gaa over til at omtale

Moderfiskene og Befrugtningen af Ørredæggen.

Moderfiskene, som indfanges i Oktober—November, maa ikke gerne beskadiges ved Fangsten, da de skal holdes levende, indtil de er kønsmodne og er benyttede. Fiskene opbevares i Hyttefade i rindende Vand eller i smaa Damme. Dammene behøve ikke at være mere end et Par Alen brede, 4—5 Alen lange og 1 Alen dybe, blot der er tilstrækkelig rindende Vand igennem dem. Man kan nøjes med 1 Hyttefad eller 1 Dam og saa midlertidig sætte Fiskene over i et Kar, naar de er prøvede, men det er bekvemt og bedre, hvis man har mange Ørreder gaaende, at have 4 Hyttefade eller Damme, hvor Hunfiskene er i en, Hanfiskene i en og 2 i Reserve til at sætte de Fisk over i, som er prøvede og som ikke er modne. Hanfisken kan altid kendes paa den opstaaende Krog, som den har paa Underkæben. Fiskene skal ikke fodres, medens man har dem gaaende til Modning. Det gælder om at have godt modne Fisk; de, som ikke er modne, sættes igen i Hyttefad eller Dam, og Prøvestrygning foretages med Fiskene et Par Gange ugentlig.

Hunfisken er moden, naar Bugen er meget blød og fyldig, og Æggene komme ud af Fisken, naar man tager den om Hale og Hoved, bøjer den bagover og stryger den let ned ad Bugen. Der maa her ikke anvendes Vold. Der maa helst være to om at tage Rognen af Fisken; den ene holder den, den anden stryger den varsomt ned ad Bugen. Den, som holder Fisken, maa helst have en ulden Vante paa for bedre at holde fast.

Æggene stryges ned i et Vandfad,

mod hvilket Fiskens Kønssaabning holdes tæt ned. Der maa ikke være Vand i Fadet, før Æggene komme deri. Naar Æggene af en 2—3 Hunfisk er i Fadet, tages en Hanfisk, som ligeledes stryges ned ad Bugen, hvorved Mælken løber ud. Er der nu kommet en halv Snes Draaber Mælke paa Æggene, sænkes Fadet ned i rent Vand, saa dette strømmer ind over den ene Kant. Herved sker der en hurtig Blanding af Æg og Mælke. Straks derefter heldes det hele om i et andet Fad, og denne Omhældning gentages nogle Gange. Vandet over Æggene er nu svagt mælkehvidt og uklart. Det skal saa staa i et Par Minutter, hvorefter Mælkevandet heldes fra, rent Vand kommes paa, og der skiftes Vand til det er klart. Æggene heldes efter Befrugtningen i en Spand med Vand, og kan i denne bringes til Udklækningsapparaterne, hvor de fordeles med $\frac{3}{4}$ Pot i hvert af de californiske Apparater. Maaling af Æggene skader ikke, naar de omhældes i Vand. 1 Pot Æg er 6—7,000 Stkr. efter Størrelsen.

Det er bedst, naar Æggene i Løbet af nogle Timer kunne anbringes i Udklækningskasserne. Ved Transport af Æg har disse ikke godt af at blive kørt eller stødt. Saa snart som muligt og senest 12 Timer efter at Æggene er anbragte i Kasserne, maa de døde Æg, som er uigennemsigtige og enten helt eller delvis hvide, tages op, for at de ikke skal skimle og derved bringe Smitte til de friske Æg. Jo før Rensningen sker, desto bedre, idet Æggene nu, indtil Øjnene er synlige, er meget ømtaalelige for Berøring.

Optagningen af døde Æg kan foretages med en Tang eller et Glasrør,

som med en Finger holdes lukket i den øverste Ende, idet det sænkes ned i Vandet. Tages Fingeren bort fra Glasrørets øverste Ende, vil Vandet med det Æg, som man vil have fat i, trænge op i Røret. Ved atter hurtigt at sætte Fingeren for Røret og tage det op, faar man Ægget med. Æggene skal nu ligge ganske roligt i Udklækningskasserne, til Øjnene er synlige. Er Øjnene synlige som to sorte Pletter i Ægget, skal der et Par Gange om Ugen renses for de døde og skimlede Æg. Æggene kan nu godt taale, at man tager den indre Kasse af det californiske Apparat op og med Forsigtighed holder dem over i en Skaal eller et Fad med Vand i. Man bør gøre dette, saa man kan faa Udklækningskasserne godt rensede for det Slam, som har lagt sig paa Bunden og sat sig paa dem.

Æggene renses let, naar man efterhaanden holder dem ud fra Skaalen paa en flad Underkop eller lignende, saa de ligge i et enkelt Lag. Med en Pincet eller lille Tang kan man fjerne de døde og ikke befrugtede Æg (som er uden Øjne). Fra denne Bakke holdes Æggene tilbage i Udklækningskassen. Naar en Tid er gaaet, begynder Yngelen at komme ud af Æggene. Vandtilstrømningen maa nu forøges, da Yngelen forbruger mere Ilt end Æggene. Æggeskallerne svømme op og skummes fra. Ved Hjælp af en Gummislange, der bruges som Hævert, kan Skaller, som ikke svømme op, suges fra. Det gennem Slangen udflydende Vand lader man passere en lille firkantet Zinkkasse, 10 × 10 × 3 Tm., med Sierist i Siden, saa den Ørredyngel, som mulig rives med gennem Slangen, holdes tilbage med Skallerne heri. Skallerne kan da

ligefrem heldes fra den Ørredyngel, som er kommen med, og som saa holdes tilbage i Udklækningskassen. Kasserne renses nu daglig for døde Fisk ved Hjælp af Tang og Glasrør, dog maa man ikke her som ved Rensningen af Æggene løfte den indre Kasse op, da Fiskens Fosterblære saa trykkes gennem Bundens Traadvæv.

Efterhaanden svinder Fiskens Fosterblære og Fiskens forandrer Udseende, idet den fra at ligne en lille Haletudse antager Fiskeform. Naar Fosterblæren næsten er forsvundet og Fiskene svømme livligt om i Vandet, er de tjenlige til Udsætning i de fri Vande eller Damme.

Fiskene tømmes af Kasserne ved at tage den indre Kasse op og holde dem af i en Spand med Vand. Udsættelsen af Yngelen i de fri Vande skal finde Sted paa lavt Vand med gruset Bund i Smaabække, ikke gerne i de store Aaer, og Yngelen fordeles op ad Bækløbet. Transporten kan ske i Spande med gennemhullet Laag. I en Spand med 15—20 Potter Vand kan ca. 3,000 Stkr. Ørredyngel transporteres nogle Timers Vej, naar Spanden køres eller bevæges, saa Vandet ikke kommer til at staa stille, hvorved det vil mangle Luft (Ilt), som er nødvendig for Fiskenes Aandedræt.

Under normale Forhold vil Yngelen være tjenlig til Udsættelse sidst i April eller først i Maj, paa hvilken Tid Naturen har skaffet Føde i Vandet til Fiskene.

Hobro, den 2. Oktober 1903.

J. A. Ble.

Fiskeri-Sag for Overretten.

Til

Den kongelige Landsoverret i Viborg.

Under nærværende alene i Følge de tiltalte Begæring appellerede Sag tiltales Niels Jørgen Nielsen og Hans Laugesen Vinther for Overtrædelse af Fiskeriregulativet for Sneum Aa.

Angaaende Sagens nærmere Omstændigheder tillader jeg mig næst at henvise til Underretsdommens Præmisser at anføre følgende:

Tiltalte Vinther har erkendt, at han er bekendt med det ovennævnte Regulativ, at hans under Sagen ommeldte Ruser den 15. Juni 1902 var anbragte i Strømløbet i Sneum Aa paa laveste Vandstand, at hans ved Ruserne benyttede Radgarn havde mindre Maskevidde end i Regulativets § 4 angives bestemt, og at Ruserne var højere end i Regulativet bestemt. I tiltalte Vinthers Ruser fandtes 3 Ørreder, der er udbragte til 15 Kr. Denne tiltalte, der er født 21. Juni 1861, har i 1893 og 1894 under private Søgmaal for Overtrædelse af det da gældende Regulativ været anset med Bøder paa henholdsvis 2 Kr. og 40 Kr., men ellers ses han ikke at være tiltalt eller straffet. Tiltalte Nielsen, der ogsaa kender Fiskeriregulativet, har benægtet, at hans Ruse den 15. Juni 1902 har været anbragt i Strømløbet, hvorimod den efter hans Forklaring var anbragt paa Vaderne. Hertil kan der imidlertid intet Hensyn tages, da det ved 3 overensstemmende beedigede Vidneforklaringer er oplyst, at Ruserne laa i Strømløbet paa laveste Vandstand, hvorhos bemeldte Vidner først begyndte at slaa Ruserne løs, efter at de havde forvissat sig om, at Vandet

ikke faldt mere. Endvidere har Vidnerne forklaret, at de i Følge Fiskerifogdens Instruktion var meget nøje opmærksomme paa at faa konstateret, om Ruserne var anbragt paa Vaderne eller gik ud i Strømløbet. Tiltalte Nielsen er født den 20. April 1850 og ses ikke tidligere at være straffet. For deres her under Sagen ommeldte Forhold er de tiltalte nu med Rette for Overtrædelse af §§ 2 og 4 i det fornævnte Regulativ ansete efter Lov af 26. Marts 1898 § 11, og jeg paastaar derfor den indankede Dom skærpet eller dog stadfæstet og derhos i alle Tilfælde de ovennævnte 15 Kr. og de under Sagen ommeldte Ruser konfiskerede samt derhos de tiltalte tilpligtede at udrede alle af Sagen flydende Omkostninger, derunder Sakær til mig, hvilket jeg in subsidium paastaar mig tilkendt hos det offentlige. Hermed indlades Sagen til Paakendelse.

Viborg, 26. Januar 1903.

J. B. Jørgensen ved N. Jespersen.

— — —

Fremlagt i Landsoverretten 26. Jan. 1903 i 6 Stykker, deriblandt Esbjerg Købstads, Skads Herreds og Fangø Birks Politiretsdom af 5. December 1902 saalydende:

Thi kendes for Ret.

De tiltalte Niels Jørgen Nielsen, Hans Laugesen eller Laustsen Vinther og Jens Svendsen Bundegaard bør til Darum Sogns Kommunekasse bøde førstnævnte 30 Kr., næstnævnte 50 Kr. og sidstnævnte 30 Kr. De benyttede Fiskeriredskaber og den i disse forefundne Fangst konfiskeres til Fordel for samme Kasse. Saa udreder og de tiltalte en for alle og alle for en denne Sags Omkostninger. At efterkommes inden 3 Dage efter

denne Doms lovlige Forkyndelse under Adfærd efter Loven.

Thorsen.

— — —
Til

Den kongelige Landsoverret i Viborg.

Som Defensor for de tiltalte Niels Jørgen Nielsen og Hans Laugesen Vinther skal jeg tillade mig at udtale: Begge de tiltalte har anerkendt, at deres Radgarn og Ruser ikke har været i Overensstemmelse med § 4 i Regulativet for Fiskeriet i Sneum Aa, men de gøre gældende, at de kun kunde tiltales herfor, hvis de har forbrudt sig imod § 2 i samme Regulativ, og har tiltalte Nielsen, hvis Ruse den 15. Juni 1902 var sat ud for en af ham lejet Engparcel, ikke villet erkende, at Rusen var anbragt i Strømløbet, og at han saaledes kunde tiltales for Overtrædelse af nævnte § 2, medens han maatte være at frifinde for det offentlige Tiltale, ogsaa i Henhold til den ærede Rets under Sagen fremlagte Dom af 31. December 1900. Forøvrigt skal jeg henvise til den fra denne tiltalte fremkomne Skrivelse af 12. Januar d. A. og henstille, hvorvidt den ærede Ret maatte finde Anledning til at lade indhente de ny Oplysninger, hvortil Skrivelserne eventuelt maatte give Anledning. Tiltalte Vinther har vel erkendt, at hans Ruser kunde have ligget i Vand ogsaa ved laveste Vandstand paa den omspurgte Tid, men gør han gældende, at Aaens Udløb i Havet begynder der, hvor Grønsværet ved begge Sider hører op, og at det formentlig er ulovligt, at Regulativet har fastsat Udløbet paa anden Maade, hvorfor det af ham udøvede Fiskeri maa være Havfiskeri, der ikke kan indskrænkes ved Regulativet. I Henhold hertil og idet jeg

henviser til den forannævnte Underrettsdom skal jeg indstille de tiltalte til Rettens mildeste Dom.

Viborg, 2. Febr. 1903.

Chr. Hejse.

— — —
D o m.

Gaardejer Niels Jørgen Nielsen og Møller Hans L. Vinther er under nærværende Sag, der i første Instans tillige angik en Medtiltalt, for hvis Vedkommende Sagen ikke er indanket for Overretten, satte under Tiltale for Overtrædelse af et af Amtmanden over Ribe Amt den 17. Juli 1900 i Henhold til § 9 i Lov om Fiskeriet i ferske Vande af 26. Marts 1898 stadfæstet Regulativ for Fiskeriet i en Del af Sneum Aa.

Tiltalte Nielsen er født i Aaret 1850 og har foruden at han i Følge sin Forklaring i 1894 under et privat Søgmaal har været sagsøgt for Overtrædelse af et nu bortfaldet Regulativ for Fiskeriet i en Del af Sneum Aa, under hvilken Sag han imidlertid blev frifunden, tidligere tvende Gange under offentlige Sager været tiltalt for Overtrædelse af Fiskerilovgivningen, i hvilken Henseende han imidlertid ved Overrettens Domme henholdsvis af 4. Decbr. 1899 og 31. Decbr. 1900 frifandtes for det offentlige Tiltale.

Iøvrigt er det ikke oplyst, at han tidligere har været tiltalt for ulovligt Fiskeri.

Tiltalte Vinther er født i Aaret 1861 og har i Følge sin Forklaring i 1893 og 1894 under private Søgmaal været anset for Overtrædelse af det da gældende Regulativ for Fiskeriet i en Del af Sneum Aa med Bøder af henholdsvis 2 Kr. og 20 Kr., hvilken sidste Bøde under Sagens Appel til Overretten ved dennes

Dom af 10. Juni 1895 blev forhøjet til 40 Kr., hvorfor han senere under en offentlig Sag paany blev sat under Tiltale for samme Forseelse, i hvilken Henseende han imidlertid ved Overrettens ovennævnte Dom af 4. Decbr. 1899 frifandtes for det offentlige Tiltale. Endelig blev der i Aaret 1900 ved Skads Herreds samt Fanø Birks Politiret paany indledet Undersøgelse mod denne tiltalte som sigtet for ulovligt Fiskeri, men efter at Sagen, der tillige var rettet mod medtiltalte Nielsen, for dennes Vedkommende var endt med Overrettens ovennævnte Frifindelsesdom af 31. Decbr. 1900, blev Sagen for tiltalte Vinthers Vedkommende hævet uden senere at blive genoptaget. Iøvrigt ses tiltalte Vinther ikke tidligere at have været tiltalt eller straffet for Overtrædelse af Fiskerilovgivningen. I Følge Sagens Oplysninger, der tildeles er tilvejebragte under et i Henhold til Overrettens Kendelse optaget Reassumptionsforhør, gaar § 1 i det i Henhold til den nugældende Lovgivning udfærdigede Regulativ ud paa, at der ved Sneum Aa forstaas Aaløbene fra Endrup Mølle mod Nord og Brammingegaards Møllebro mod Øst til et Punkt, der den 23. Juni 1900 er fastsat af Fiskerikontrolløren for Jylland, som Aaens Udløb i Havet, og at dette Punkt, hvis Beliggenhed er nærmere angivet i Regulativet, er afmærket med en Bøje, forsynet med Paaskrift: Sneum Aas Udløb, samt at Regulativet endvidere omfatter ud for Aaens fornævnte Udløb et Bælte paa 50 Favne (94 Meter) lige ud fra Udløbets Midtpunkt og til Siderne fra hver af Vandløbets Bredder, hvorhos der i § 2 bl. a. bestemmes, at i det i § 1 ommeldte Fiskevand maa intet faststaaende Fiskeredskab,

Ruser eller anden Art af Redskaber til Fangst af Laks og Ørred fremtidig mere anbringes eller udsættes. Endelig er det i Regulativets § 4 bl. a. fastsat, at der til Fiskeri af Laks og Ørred fremtidig kun maa benyttes de saakaldte Skydegarn eller Næt, og at Nættene skulde bindes saaledes, at hvert Sting i Masken, der skal være en ligesidet Firkant, bliver mindst 2 Tommer, saa at Maskens Omkreds er mindst 8 Tommer. Det fremgaar endvidere af det oplyste, at bemeldte Aa, der danner Grænsen mellem Sneum Sogn mod Nord og Darum Sogn mod Syd, efter at have under sit Løb passeret den yderste Del af det saakaldte Grønsvær eller Landjorden, paa dens nordre Side flyder ud over de saakaldte Vader, hvorved forstaas den nærmest Land beliggende Del af Havbunden, der ved Lavvande er tør, men ved Højvande overskylls af Vand, men dog saaledes, at den under Ebbe træder frem som en Strøm, der følger et bestemt Leje, som først paa et længere Stykke og paa sine Steder i nogen Afstand fra Darum Sogns Jorder mod Syd eller Sydøst strækker sig langs med disse og derpaa efter en Krumning mod Nordvest fortsættes videre ud over Vaderne uden Grønjord paa nogen af Siderne indtil det Punkt, paa hvilket Aaen i Følge det ommeldte Regulativ skal betragtes som løbende ud i Havet.

I en den 15. Juni f. A. dateret Rapport blev det af Opsynsmand J. C. Sørensen, der i Medfør af det titnævnte Regulativ er ansat for at føre Tilsyn med dets Overholdelse, indberettet til Politiet, at han samme Dag, der var en Søndag, under Ebbetid i Sneum Aas Udløb havde forefundet 10 Lakseruser, hvoraf han

beslaglagde de 9, medens 1 Ruse ikke bragtes i Land, fordi den flød med Tjære, og at den første af Ruserne var anbragt ca. 250 Alen indenfor Bøjen, de øvrige nærmere ved Land, samt at de alle var opstillede saaledes, at de ved allerlaveste Tid var omskyllede med Vand. I Følge Rapportens indre Indhold tilhørte en af Ruserne, som blev beslaglagt Kl. 2 Eftermiddag, tiltalte Nielsen og henstod 6 Favne ud i Strømløbet, medens 5 af Ruserne, hvori der fandtes 3 Stkr. Ørred, tilhørte tiltalte Vinther og henstod henholdsvis 12 $\frac{1}{2}$, 18, 21, 19 og 24 Favne ude i Strømmen.

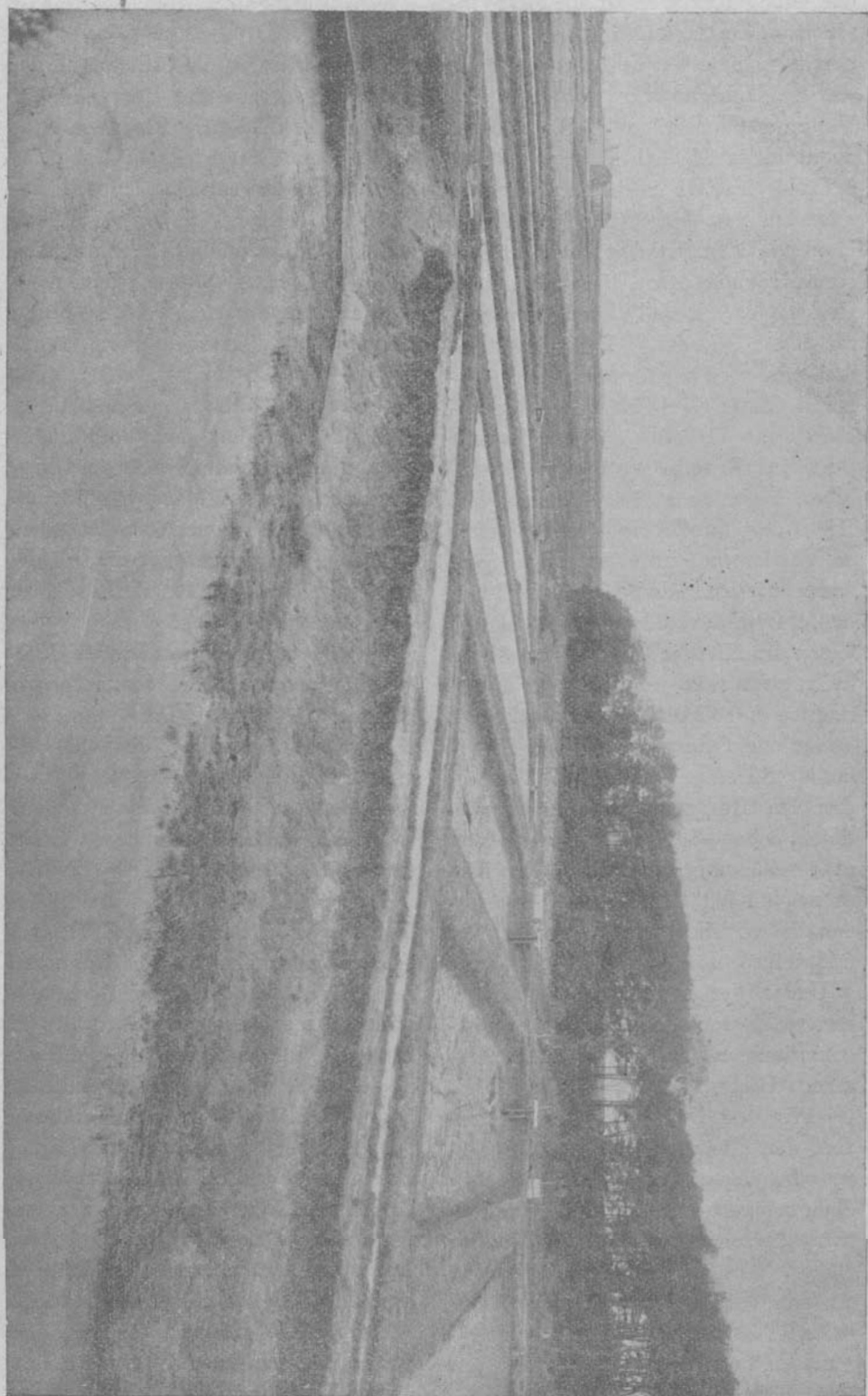
Under den i Anledning heraf indledede retslige Undersøgelse har tiltalte Vinther i Overensstemmelse med det iøvrigt oplyste erkendt, at han, der ikke selv har Grundejendom ud til Vandet, men som i Følge sin Forklaring har Tilladelse til at fiske bl. a. ud for tvende andre Mænds Ejendomme i Darum Sogn, den ovenanførte Dag indenfor det ovennævnte som Sneum Aas Udløb betegnede Punkt har haft anbragt de ovennævnte 5 Ruser med tilhørende Radgarn til Fiskeri af Laks og Ørreder, af hvilke Ruser 1 var opstillet ud for Niels Peder Kjærs Parcel, medens 4 var opstillede nærmere Aaløbets Udløb paa dets venstre Side. Tiltalte har endvidere indrømmet, at Rusernes og Garnenes Maskevidde var under 8 Tommer, ligesom han endelig maa anses at have vedgaaet, at samtlige 5 Ruser var anbragte i Strømløbet, og navnlig, at Ruserne ogsaa ved laveste Vandstand laa i Vand. Derimod har han fremsat den Opfattelse, at Sneum Aas Udløb med Urette ved Regulativet er sat ved den ovennævnte Bøje i Stedet for der, hvor

Grønsværet paa begge Sider af Aaen hører op, og i Henhold hertil gjort gældende, at det af ham udøvede Fiskeri er Havfiskeri, der ikke kan indskrænkes ved Regulativets Bestemmelser.

Tiltalte Nielsen har erkendt, at han den paagældende Dag til Fangst af Laks og Ørred havde staaende en Ruse med Radgarn ud for en af ham lejet Engparcel i Darum Sogn, og at saavel Garnets som Rusens Maskevidde var betydelig mindre end 8 Tommer, men han har paastaaet, at disse hans Fiskeredskaber ikke var anbragte i Sneum Aas Strømløb, men derimod paa Vadderne hørende til den af ham lejede Eng, og at de ved lavest Vandstand stod fuldstændig paa tørt Land paa den Grund, hvorover han har Dispositionsret.

Opsynsmand Sørensen har næst at rathabere Indholdet af sin ovennævnte Rapport afgivet en edelig Forklaring, der med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvor tiltalte Nielsens Ruse var anbragt, gaar ud paa, at denne, der som meldt beslaglagdes Kl. 2 Eftermiddag, laa i Vand lige fra dette Tidspunkt indtil Kl. 4, da den blev taget bort, at de af ham i Rapporten opgivne Afstande blev skridtede af i Vandet og angav Afstanden fra Vandstandslinjen til den inderste Spids af Ruserne, at han først begyndte at kaste Ruserne los, da der var almindelig lavest Vandstand, og at Ruserne, der forb'ev drivende ved Pælen, alle laa i Vand, indtil de blev tagne op, samt at Vandet begyndte at stige mellem Kl. 4 og 5, inden han endnu havde forladt Stedet.

Bogholder Jesper Sørensen, der tillige med Arbejdsmand Georg Karl Hansen ved den paagældende Lejlighed ledsagede Opsynsmand Sørensen,

Parti fra Fiskeri-Anlægget ved Vejen store Vandmølle, tilhørende Vandrup Fiskeri-Selskab.

har edelig forklaret, at de efter Opsynsmandens Instruktion var meget opmærksomme paa at faa konstateret, om Redskaberne var anbragte paa Vaderne eller gik ud i Strømløbet, og at ingen af de beslaglagte Ruser i Tiden fra Kl. 2—4 Efterm. stod eller laa paa Vader, men at de derimod laa i Strømløbet, samt at Ruserne, navnlig ogsaa lige da de blev slaaede løs, altsaa lige ved Lavvandstid laa i Vandet. I Overensstemmelse hermed har fornævnte Arbejdsmand Georg Karl Hansen edelig forklaret, at de efter at have konstateret, at Ruserne stod ud i Strømløbet, begyndte at løsne Ruserne ca. Kl. 2 og først forlod Stedet, efter at Vandet begyndte at stige igen, samt at ingen af de beslaglagte Ruser noget Øjeblik stod paa tørt Land i Tiden fra Kl. 2 indtil de forlod Aaen, hvilket var ikke saa lidt efter Kl. 4. Samme Vidne har yderligere forklaret, at han og Opsynsmanden samt Bogholder Sørensen afskridtede Afstanden fra Rusen op til Vandstandslinjen, inden de hjemtog Ruserne, og at de alle nøjagtig passede paa ikke at begynde at slaa Ruserne løs, før end de var sikre paa, at Vandet ikke faldt mere.

Under det ovennævnte paa Overrettens Foranledning optagne Reassumptionsforhør har endvidere Husmand Hans Sillas Sørensen, Niels Gjørding og Hans Kristian Kristensen, der alle var Opsynsmand Sørensen behjælpelig med Optagelsen og Ilandbringelsen af samtlige beslaglagte Ruser, afgivet edelige Forklaringer, der overensstemmende gaar ud paa, at samtlige Ruser var anbragte i selve Strømløbet og ved Optagelsen, der først fandt Sted ved

laveste Vandstand, fremdeles laa i Vandet.

Herefter samt idet det efter en under Sagen opstillet Beregning af Tiderne for Ebbe og Flod paa Stedet, hvilken Beregnings Rigtighed af tiltalte Nielsen er erkendt, maa antages, at det den 15. Juni f. A. var lavest Vandstand ved Sneum Aas Udløb Kl. ca. 4 Efterm., findes det ikke at kunne drages i Tvivl, at ogsaa denne tiltaltes Ruse har været anbragt i Aaens Strømløb, uden at det derimod vil kunne komme i nogen videre Betragtning, hvad der under det optagne Reassumptionsforhør af fire Personer, hvis Vidnesbyrd tiltalte Nielsen i en for Overretten fremlagt Skrivelse har paaberaabt sig, er forklaret om, at denne tiltaltes Ruse ved lavest Vandstand maa antages at have staaet paa tørt Land, i hvilken Henseende navnlig bemærkes, at i Følge de afhørte Personers Forklaringer har ingen af dem den anmeldte Dag set tiltalte Nielsens Ruse, forinden den blev optaget, medens to af de paagældende ikke en Gang samme Dag har været ved Havet.

Under det altnævnte Reassumptionsforhør er det endelig med Hensyn til Stedet, hvor de tiltaltes Ruser ved den paagældende Lejlighed var opstillede, nærmere oplyst, at fire af tiltalte Vinthers Ruser var anbragte i den yderste Del af Strømløbet, hvor Aaen løber ud over Vaderne uden Grønjord paa nogen af Siderne, i en Afstand af mellem ca. 250 og ca. 300 Alen fra det Punkt, der ved den udlagte Bøje er afmærket som Aaens Udløb, hvorimod den femte af tiltalte Vinthers Ruser og tiltalte Nielsens Ruse var opstillede paa den Strækning af Aaen, hvor samme flyder langs med, men dog i nogen

Afstand fra Darum Sogns Jorder, og anbragte ud for henholdsvis Niels P. Kjærs og Hans Jensen Oxvangs Lodder.

Om det nu end efter det ovenanførte maa anses godtgjort, at samtlige de Ruser, med hvilke de tiltalte skulle have udøvet det dem paa-sigtede ulovlige Fiskeri, har været anbragte i selve det ovennævnte, over Vaderne førende Strømløb, kan de tiltalte dog ikke herved have paa-draget sig Strafansvar for Overtrædelse af det ovennævnte Regulativ, medmindre Strømløbet lovmedholdelig er blevet inddraget under Regulativets Omraade, hvad imidlertid ikke kan antages at være Tilfældet. De Vande, for hvis Vedkommende Lov af 26. Marts 1898 § 9 giver Adgang til Tilvejebringelse af Regulativet angaaende Udøvelsen af Fiskeriet i samme, er nemlig i Følge Indholdet af denne Lovbestemmelse og Lovens § 1 begrænsede til Søer, Aaer, Bække og lignende ferske Vande, men til saadanne Vande vil bemeldte Strømløb, der vel i Ebbetiden indeholder fersk Vand, men paa Grund af de ovenanførte særlige Forhold iøvrigt frembyder væsentlige Afgivelser fra de ferske Vande, som Loven, navnlig efter Forudsætningen i § 1 om tilstødende privat Grundjendom, maa antages at have for Øje, ikke uden særlig Hjemmel kunne henføres, idet navnlig ogsaa Lovens § 9 2. Stykke, hvorefter Regulativerne skal indeholde en bestemt Angivelse af, hvor stor en Del af de vedkommende Vandløb, de skal omfatte, maa antages at have til Forudsætning, at Vandløbet efter sin Beskaffenhed overhovedet er undergivet Lovens Bestemmelser.

I denne Henseende er der nu vel, efter at Overretten havde begæret

Oplysning om, hvorvidt der i Medfør af Lov af 26. Marts 1898 § 1 sidste Stykke af Landbrugsministeriet er truffet nogen Afgørelse af, i hvilken Udstrækning Sneum JAas Løb skal være undergivet de i Loven indeholdte Bestemmelser, tilvejebragt Genpart af en Skrivelse af 28. Maj 1900 fra bemeldte Ministerium til Ribe Amt, hvori Ministeriet bl. a. har udtalt, at medens det ikke ansaa det for rigtigt, at der i Regulativet for Fiskeriet i en Del af Sneum Aa optoges en bestemt Grænsebetegnelse for Aaens Udløb i Havet, var Ministeriet paa den anden Side enig med Amtet i Hensigtsmæssigheden af, at der forinden Regulativets Ikrafttræden blev truffet en nærmere Bestemmelse af det daværende Udløb, hvorhos det i Ministeriets Skrivelse er tilføjet, at det formentlig vilde forøge Garantien for en rigtig Grænsebestemmelse, om den paataenkte Fastsættelse skete under Medvirking af Fiskerikontroløren for Jylland, men herved kan der ikke anses at være truffet nogen Afgørelse af Landbrugsministeriet, om de i bemeldte Lov indeholdte Bestemmelser skulle være anvendelige paa den Del af det titnævnte Strømløb, hvorom der under Sagen er Spørgsmaal, eller ikke.

Idet der saaledes, forsaavidt angaar Strømløbet over Vaderne, ikke kan gaas ud fra Retsgyldigheden af det Regulativ, for hvis Overtrædelse de tiltalte er sigtede, ville de være at frifinde for det offentliges Tiltale i denne Sag, hvorhos Sagens Omkostninger, hvorunder der bliver at tillægge Aktor og Defensor for Overretten i Salær hver 15 Kr., ville være at udrede af det offentlige.

Under Sagens Behandling ved Politiretten og den befalede Sagførelse

for Overretten har intet Ophold, der vil bevirke Ansvar, fundet Sted.

Thi kendes for Ret:

De tiltalte Niels Jørgen Nielsen og Hans Laugesen Vinther bør for det offentliges Tiltale i denne Sag fri at være.

Sagens Omkostninger, hvorunder der tillægges Aktor og Defensor for Overretten, Overretssagførerne Jørgensen og Heise, i Salær hver 15 Kr., udredes af det offentlige.

Fontenay.

* * *

Summa-Summarum.

Ved Sneum Aa blev i Aaret 1890 vedtaget og af Amtet stadfæstet et Regulativ. Ved Fiskerikontrollør, Kaptejn A. Blocks Assistance blev der sat Mærker for Grænsen mellem Aa og Hav. Dette Regulativ blev revideret Aaret 1900 og stadfæstet af Ribe Stiftamtmand Stemann 17. Juli 1900. Aaens Udløb i Vesterhavet er afmærket ved en Bøje med Paaskrift: Sneum Aa Udløb.

Dette Udløb er funden efter Loven ved „almindelig lavest Vandstand“ med Assistance af nævnte Kontrollør og den 23. Juni atter antaget ved Fiskerikontrollør Fr. Redsteds Assistance. Mærket, Bøjen, er nøjagtig opgIVEN i Regulativet. Det hele er lovmæssig stadfæstet af Amtmanden. Saavidt er alt i Orden.

Den 15. Juni 1902 anholdtes 3 Fiskere for ulovligt Fiskeri i Sneum Aa i Nærheden af dennes Udløb. De anholdtes for at have fisket med ulovlige Redskaber og anbragt samme i Strømløbet og paa Steder ved Aaens Munding, bevislig imod Regulativets Bestemmelser. Herfor modtog de 3 Fiskere Straf ved Underretten. En fik en Bøde paa 30 Kr., en anden

50 Kr. og en tredje 30 Kr. for Overtrædelse af Regulativets Bestemmelser.

De to af Fiskerne appellerede Sagen til Viborg Overret. Den ene gjorde Paastand paa, at Aaens Udløb i Havet ikke er, hvor det lovlig stadfæstede Mærke eller Bøje var anbragt, men gjorde gældende, at Aaens Udløb i Havet begynder der, hvor Grønsværet ved begge Sider hører op, og at det formentlig er ulovligt, at Regulativet har fastsat Udløbet paa anden Maade. „At det formentlig er ulovligt, at Regulativet har fastsat Udløbet“ o. s. v. skal vel nok forstaas som, at det er ulovligt af Stiftamtmand Stemann i Ribe at have ophøjet (stadfæstet) Regulativet med dets Mærke for Sneum Aa Udløb i Havet.

Overretten gav de tiltalte Medhold. Dommens Afslutning lyder: „Idet der saaledes, forsaavidt angaar Strømløbet over Vaderne, ikke kan gaas ud fra Retsgyldigheden af det Regulativ, for hvis Overtrædelse de tiltalte er sigtede, ville de være at frifinde for det offentliges Tiltale i denne Sag o. s. v.“

Thi kendes for Ret:

De tiltalte Niels Jørgen Nielsen og Hans Laugesen Vinther bør for det offentliges Tiltale i denne Sag fri at være.“

For udenforstaaende ser Sagen saaledes ud: Øvrigheden stadfæster Regulativ-Bestemmelserne, ophøjer disse til Lov, hvorefter alle vedkommende ved Sneum Aa sig have at rette. En Fisker handler mod disse Bestemmelser og formener, at den Bestemmelse, som er stadfæstet om Aaens Udløb, og som altsaa er gældende Lov for ham, ikke er gældende, og heri giver Retten ham Medhold.

Vi spørger: Maa vi betragte en Stadfæstelse af et Regulativ for gyldig, gældende Lov for vedkommende Vandløb, eller betyder Stadfæstelsen intet?

Hidtil har det været saadan, at stadfæstede Bestemmelser, Love, hvad enten de er mere eller mindre fuldkomne, skal adlydes, til de bliver forandrede.

R e d.

Anvisning for Fiskeavlere.

Oktober—November.

De, som har besat Dammene meget stærkt i Foraaret med spæd Yngel, skulde allerede nu have sorteret Ungfiskene i 2 eller 3 Hold og tyndet ud. For dem, som ikke har saa overmaade stærkt besat, kan dette naas endnu. Har man større Damme med Naturfoder, besat med spæd Yngel, da maatte denne Besætning helst ikke være større, end at den kunde være der Vinteren over. Det vil vist være en tvivlsom Fordel at sortere, tælle eller tømme Naturdamme for Ungfisk om Efteraaret, særlig hvis det er første Omgang, thi i Sommerens Løb er der ved Plantelivets Forraadnelse frembragt Fødemer for Krebs- og Hjuldyr og dermed en Forøgelse af disse Dyr i saa stor en Mængde, at der vilde være Naturfoder nok for en forholdsmæssig stor Besætning i Efteraaret og i tidlig Foraar. Al denne Fiskemad gaar bort med Vandet og Udfiskningen.

Hvor mange Undfisk skal vi saa have i vore Damme, saa der ikke er for mange og ikke for faa?

Dette er et af de Spørgsmaal, som ikke kan besvares fra et Kontor. Her var det paa sin Plads at have

en Mand med Kendskab, som kunde rejse omkring til Damkulturerne, hvor man maatte ønske Raad og Vejledning angaaende Fiskeavl. En Mand med Kendskab vil ved Selvsyn paa det nærmeste kunde bestemme, hvor mange Ungfisk eller Yngel, der kunde trives paa et vist Areal, hvad enten disse skulde leve af Naturfoder eller leve af Haanden.

For tilnærmelsesvis at kunne bestemme hvor mange, kommer særlig i Betragtning — Vandets Godhed, dets Varmegrad, Dammens Dybde og Mængden af Vandstrøm, som tilføres Dammen; for Naturfoders Vedkommende tillige, hvilke Plantearter der findes i og ved Dammen, eller af hvilken Art Dambunden er.

Som vi har set i Medlemsbladet, har Jaffé i Osnabrück fra 10—15 Ungfisk paa hver Kvadratalen. Men han har ogsaa rigeligt og godt Vand, som vælder stærkt frem fra Kilder umiddelbart ved Dammene med en Temperatur, som ikke overstiger 12 Gr. R. i den varmeste Tid. Saa stærkt er det ikke raadeligt at besætte. Kan man ikke faa sagkyndig Vejledning, staar man sig bedst ved at besætte hellere for svagt end for stærkt.

Overvintring af 1- og 2-aarige Karper samt Suder er noget vanskeligere end Ørreder, idet en god Ørreddam som Regel ogsaa vil være en god Overvintringsdam, medens derimod Karpdamme er uden Strøm og med lav Vandstand. Hvor Forholdene tillader at opstemme Dammene noget højere samt give en passende Strøm, maa det sikkert anbefales at lade Karper og Suder blive i Vækstdammene Vinteren over, men ellers maa der skrives til Udfiskning i Løbet af Oktober eller November Maaned;

Fiskene behandles da omhyggeligt og bringes i helst 2—3 Meter dybe, rene Damme med en passende Strøm igennem.

Fremvisning af Fiskeri-Anlæg.

Efter Indbydelse af „Vamdrup Fiskeri-Selskab“ har den 13. Septbr. en Kreds af Repræsentanter for Pressen, for Finansverdenen samt enkelte Rigsdagsmænd, vore Fiskerikonsulenter og nogle Fiskeri-Interesserede beset de omfattende Anlæg for kunstig Fiskeavl og for Eksport, som drives af dette Selskab, og da Besøget har været meget omtalt i Pressen, kan vi indskrænke os til en Henvisning hertil samt det hosstaaende Billede, som vi ved Hr. Prof. Arthur Feddersens Velvilje har faaet overladt til Benyttelse, efter at det har været optaget i „Dansk Fiskeritidende“.

Da Interessen for Fiskerisagen efter dette Besøg er bleven mere levende rundt omkring i Landet, vil vi gøre opmærksom paa, at det endnu vil være vanskeligt at skaffe sagkyndig uddannede Folk til at lede større Fiskerier, og at en vis Forsigtighed maa tilraades, forinden der skrides til saadanne, og navnlig maa alle Forhold, der bør tages i Betragtning, bedømmes af Folk, der har erhvervet nogen Erfaring i denne for Landet vigtige ny Erhvervsgren, saaledes at daarligt udførte Forsøg ikke skal have Skylden for mindre heldige Resultater. Til saadanne kan man nemlig ogsaa ved Fiskeri-Anlæg meget let komme.

Mindre Meddelelser.

Landhusholdningsselskabet har bevilget Foreningen et Beløb af 300 Kr. til at anstille Forsøg med Anbringelse af Afspærringsgitre i Engvandingskanaler for derved at forhindre Fiske-Yngel i at gaa til Grunde, og i den Anledning har Statskonsulent Chr. Levinsen og Foreningens Formand, Overassistent N. Petersen besigtiget Forholdene ved et Par Aaer i det sydlige Jylland, og efter Forhandling med Formanden for et større Engvandings-Anlæg ved Gørding—Bramminge, vil der maaske være Udsigt til, at et Forsøg kan anstilles der i det kommende Aar.

Rotter og Mus er slemme Gæster ved Dammene. Den sorte Rotte med kort Hale, som paa sine Steder kaldes for Mosegrisen, er en rigtig Vandrotte; den svømmer hurtig og godt og kan i længere Tid holde sig under Vandet, hvor den for det meste har Indgang til sin Bolig.

Skulde en eller anden have nogen Kendskab til, hvorledes man kan dræbe Rotter og Mus, som holder til ved vore Damme i Dæmningerne, der ofte ved disse er udsatte for Brud, da vilde flere med mig være taknemmelig for Raad derfor. Der anbefales af og til et og andet Middel i Bladene. Duer det noget? I saa Fald det ogsaa kan bruges mod Rotter og Mus ved Damme, hvor købes det? og hvad hedder det?

h.

*****

Følgende Smaaskrifter

af

Professor Feddersen

kan bestilles paa

**Dansk Fiskeriforenings Kontor,
Gothersgade 8, Kbhvn. K.**

Faas for 25 Øre pr. Eksemplar +
Porto til Forsendelse:

- „Lidt Vejledning i Karpeavl“.
- „Krebsen, dens Fangst og Pleje“.
- „En liden Fiskebog“.
- „Aalefaringen“.
- „Odderen og dens Fangst“.
- „Om at gøre Fiskegarn holdbart“.
- „Udklækning af Ørredyngel
og dennes første Pleje“.

*****

Announce.

Parthavere

til Køb af Jedsted Mølle ved
Kongeaen til Fiskeri-
Anstalt søges.

Møllen er beliggende ca. 10 Minutters Gang fra Gredstedbro Station. Der findes ualmindelig store Vandmasser, og af den godt 80 Tdr. Ld. store Ejendom er 36 Tdr. Ld. Eng, hvoraf mindst 20 Tdr. kan omdannes til Fodringsdamme for Ørred. Den Del af Ejendommen, der ikke indtages under Fiskeriet, vil antagelig kunne sælges, i hvert Fald bortforpagtes, saa Indtægten herved kan forrente Købesummen. Der er et betydeligt Fiskeri af Ørred og Aal. Nødvendig Kapital 35 a 50,000 Kr.

Nærmere Henvendelse og Oplysning hos Sagfører **Jul. Nors**, Ribe, der har Ejendommen til Salg, inden Udgangen af Oktober Maaned.

K u p o n .

Undertegnede indmelder sig herved som Medlem i „Dansk Ferskvandsfiskeriforening“, eller tegner sig herved for et aarligt Bidrag af ..... Kr. til Fremme af „Dansk Ferskvandsfiskeriforening“'s Virksomhed, eller for et Bidrag af ..... Kr. én Gang for alle. Beløbet følger pr. Postanvisning eller maa hæves ved Postopkrævning.

....., den ..... 190 .

Navn: ..... Stilling: .....

Postadresse: .....

NB. Kuponen bedes i udfyldt Stand tilsendt et af Bestyrelsens Medlemmer. Pengeforsendelser bedes dog adresserede til Hr. Sagfører Jul. Nors, Ribe.

Annoncer.

Damkultur.

Projektering, Overslag og Udførelse af Damanlæg

Sagkyndig, praktisk, billig.

A. Christiansen, Arkitekt.

„Dansk Fiskerianstalt“, Brabrand.

KREBS

fra 2 Tommers Længde købes.

Vi paatager os ogsaa Fiskningen efter nærmere Aftale.

**Vamdrup
Fiskeri-Selskab,
Vamdrup.**

En Fiskemester

med gode Anbefalinger søger Plads straks eller senere, helst ved et nyt Anlæg. Billet, mrkt. „S. N. 100“, tilsendes dette Blads Kontor.

Zinksolde

i alle Hulstørrelser fra $\frac{1}{2}$ til 38 Mm., saavel runde som aflange.

Prisliste gratis og franko.

**N. Christensen & Co.,
Skanderborg.**

I Boghandelen

kan følgende Bøger af Prof. Arthur Feddersen bestilles: „Den kunstige Fiskeavl (Aft. af Tidsskrift for Fiskeri)“. — „Ferskvandsfiskeriet.“ „Lidt om den kunstige Fiskeavl. (Med 8 Billeder).“ „Fiskeavl (1881)“.

Telegr.-Adr.: Fiskeriet.

Telefon Nr. 26.

Interessentskabet

Vamdrup Fiskeri-Selskab.

Fiske-Anstalt og Eksportforretning.

Til Efteraaret leveres Sættefisk af alle Arter.

Øjneæg af samtlige Ørredarter — **bedste Kvalitet** — leveres til Vinter.

Prisliste gratis og franco.

Spisefisk købes og afhentes ved Anlægene.

Ferskvandsfiskeribladet.

Dansk Ferskvandsfiskeriforenings Medlemsblad.

Udgaar den 15. i hver Maaned.

Redigeret af Smidt Nissen pr. Ejstrup St. og N. Petersen, Vamdrup.

Nr. 8

November

1903

*Eftertryk af Bladets Artikler til-
lades, naar Kilden angives. I Und-
tagelsestilfælde vil det være udtrykke-
lig angivet ved den paagældende Ar-
tikel.*

*Medlemmerne erholde Bladet gratis.
Kontingentet er 4 Kr. aarlig. Be-
gæring om Indmeldelse tilsendes et
Bestyrelsesmedlem.*

*Prisen for Annoncer er 10 Øre pr.
Petitlinje af $\frac{1}{3}$ Sides Bredde. For
Annoncer over et længere Tidsrum
indrømmes betydelig Rabat.*

Indhold: Lidt om Ørrefiskeriet i Kol-
ding Aa før og nu. — Fiskerisag. —
Laxesagen. — Ved Dammene. — Er det
utidigt at forelægge et Lovforslag for Fersk-
vandsfiskeri. — Fiskefoder. — Dansk Fersk-
vandsfiskeriforenings Medlemmer. — Min-
dre Meddelelser. — Annoncer.

Lidt om Ørredfiskeriet i Kolding Aa før og nu.

Hvor forandret er ikke Ørred- og
Laksefiskeriet i vore Aaer og Bække
nu mod for 40—50 Aar siden. I
Slutningen af Halvtredserne og i Be-
gyndelsen af Tredserne fangedes der
endnu i Kolding—Nebel Aa af Bøn-
derne saa mange Ørreder i nævnte
Aa og de tilstødende Bække, at det
ikke var muligt at forbruge dem paa

Stedet eller endog sælge dem til Spot-
pris i nærmeste Omegn. Folkene i
Gaardene ved Aaen fik Fiskene i
kogt og røget Tilstand i saa rigeligt
Maal, at Tyendet sine Steder blev
ked af den evindelige Spisen Ørreder
og klagede over Kosten.

Fiskene fangedes paa alle mulige
Maader. Ja, det var den Gang slet
ikke saa vanskeligt at fange dem med
de bare Hænder, især naar de stod
godt skjulte med Hovedet, og den
Gang var der Skjulesteder nok for
dem i Aaen. Selvfølgelig skulde der
nogen Øvelse og Behændighed til for
at fange dem paa denne Maade. Den
almindeligste Maade at fange dem
paa var dog ved „Vippegarn“. Saa
vidt jeg ved, bruges dette Redskab
ikke andre Steder her i Landet.

En yndet Maade at fange dem paa
var at stikke dem med en „Lyster“.
Om Natten lod man Lyset fra en
Lygte falde paa „Legene“ og stak
dem der; om Dagen følte man dem
først op under Brinker, Trunter eller
i Sivene. Hertil brugte man en
„Følekæp“, og naar man ved Hjælp
af den havde fundet Fisken, var det
ikke vanskeligt for den øvede at
„hugge“ den. Der skulde ikke saa
lidt Øvelse til, før man saadan kunde
gaa og føle dem op ved Hjælp af
en Følekæp.

Man medede selvfølgelig ogsaa Ør-
reder den Gang. Den Tids Medetøj

var grovt og plumpt. Medestangen var stiv og svær, Medesnoren af tykt Sejlgarn eller af haandsnoet Hestehaar. Der skulde stærkt Kram til, mente man. Det var store Fisk, man kom i Lag med. Krogene, man købte i Kolding, knækkede gærne, naar man fik en stor Fisk paa. Derfor lavede man sig helst selv Krøge af ombøjede, tilspidsede og opfilede hjemmesmedede 4 Tm. Søm. Lystfiskerne nu til Dags undres maaske over, at Fiskene vilde gaa paa saadant grovt og plumpt Tøj, men det var desuagtet ikke saa vanskeligt at faa Bid. Var Fisken saa stor, at den ikke kunde hives op paa almindelig Vis, slængte Fiskeren Stangen over Nakken og slæbte den op paa Land, hvor Brinken ikke var for høj.

I størst Mængde fangedes Ørreden med Vippegarn og Lyster henad mod Yngletiden og i denne. Til saadanne Tider førtes der saa mange til Kolding, at de tilsidst blev usælgelige, selv om man gik fra Dør til Dør og falbød dem til 6 Skilling Pundet. Bønderne kørte da med dem til Fredericia og Ribe og solgte dem som oftest der for 8 Skilling pr. Pund.

Anlægget i Begyndelsen af Tredserne af Banelegemet mellem Vamdrup og Fredericia blev af afgørende Betydning for Fiskeriet i Kolding Aa.

Engelske Ingeniører og Entreprenører lærte os rigtigt at mede med Agn og Flue, lærte os, at man fik mange flere Fisk, baade store og smaa, ved at bruge den lille Krog med „Gut“, bunden paa en let Snøre og hængt paa den fine, letbøjelige Stang. Vi var ikke sene til at tage ved Lære, og nu kom „Lystfiskeriet“ i Gang efter en større Maalestok. Disse Fiskere gik og fangede hele Kurve fulde, men for det meste var

det kun Smaafisk, der mangen Gang knap nok var en Finger lange. Bebrejdede man dem, fordi de tog den Slags Fisk med, saa svarede de, at de var ikke større i denne Aa. Og der var ganske vist heller ikke ret mange store, thi Anlægget af Banelegemet langs med Aaen havde desværre en meget slem Følge.

Da Banelegemet nemlig efter 1864 var færdigt mellem Kolding og Vamdrup, var med det samme Ørredfiskeriet i Kolding—Nebel Aa tildels ødelagt. Før Banelegemet gennemskar de Enge paa Kolding Bygrund, hvor Kolding Ørredgaard laa, var det ikke muligt for Ejerne af Ørredgaarden at spærre totalt for Ørredens Opgang ad Aaen. Ved indtrædende Højvande kunde det Rækværk, som var opstillet over Engen for at hindre Fiskenes Opgang, ikke staa for det vældige Vandtryk. Der skete Brud, snart her, snart der. Saa snart det rygtedes op ad Aaen, at der var bleven fri Opgang for Fiskene, kom i en Fart alle Vippegarnene ud langs Aaen, og der fangedes Fisk i læssevis. Man har Eksempler paa, at der i et Døgn er fanget paa et Vippegarn over 300 Pund.

Men da Banelegemet havde overskaaret den Eng, paa hvilken Ørredgaarden laa, saa var det forbi. Fra nu af kunde Rækværket over Engen udholde det største Vandtryk, og fra nu af var det forbi med Ørredens Træk op ad Aaen.

Da Jærnbanelen kom i Gang, steg Prisen paa Ørreden. Den gik ret snart op til 1 Kr. pr. Pd. Følgen heraf blev, at Fiskene i Aaen blev stærkt efterstræbte, og den i Aaen værende Standfisk, Forellen eller Ørredblikken, som vi kalder den, ud-

ryddedes mere og mere, hvad selvfølgelig saa ogsaa blev Tilfældet med den opadgaaende Havørred, der jo nu var forhindret i at komme op at kaste sin Yngel. Ørreden kan nemlig ikke yngle i „Saltvand“.

Og Ødelæggelsen fortsættes den Dag i Dag.

I 1883 kom imidlertid en ny Faktor til, som førte til en hurtigere Tilintetgørelse af Forelfiskeriet i Aaen her.

- Vejle Amt gav nemlig da Kolding — Nebel Aa som et Hovedvandløb efter Vandsynsloven af 1880 et „Aa-regulativ“.

Dette med dets Bestemmelser og Paabud om aarlig Oprensning og Vedlægholdelse af Bund og Bred har gjort lyst i Kolding—Nebel Aa. Den er nu sine Steder ikke langt fra at have Lighed med Aaen „Sled“, de gamle Nordboeres Skræk, en Aa, som sled sig afsted i „Helhjem“, som løb saa sagte og roligt, at man næppe kunde se, til hvilken Side den sled sig. Den var fri paa Bund og ved Bred for store Sten, Elletrunter, hule Brinker og store „Høl“. Intet Siv og ingen Rør ved Bredden, og som Følge deraf intet Liv af nogen Art; ingen springende Laks, ingen Odder, intet Vildt, ikke en Gang en Plads for en lille natlig Rørsanger. Det vilde være et helt Helvede for en Nordbo at skulle leve ved en sådan Aa.

Men hvad han ikke kunde, det kan hans Efterkommere, idet disse Herligheder tages fra dem lidt efter lidt. Endnu føles det som et Savn af nogle, men den Tid kan komme, da ingen føler Savnet og begræder Tabet af det Stykke Danmark, som dermed er forsvundet.

En saadan Aa uden Skjulesteder er et daarligt Opholdssted for Ør-

reden, og det vil kunne forstaas, at den der let udryddes.

(Fortsættes)

Fiskerisag.

Aar 1903 den 27. Januar blev i Sagen A. S. Nr. 325/1901: Prokurator Kalko, Aktor, mod Tiltalte Gaardejer Christen Nørgaard, Overretsprokurator Leth, Defensor, afsagt følgende Dom:

Under nærværende fra Bornholms Sønderherreds Politiret hertil indankede Sag er Tiltalte Gaardejer Christen Skovgaard af Slusegaarden i Pedersker efter Begæring af Gaardejer Ad. Kofoed af Slamre og Hotel-ejer Th. Aagesen af Neksø af det offentlige tiltalt for Overtrædelse af Bestemmelserne i Lov om Fiskeriet i ferske Vande af 26. Marts 1898 § 2.

I Følge de under Sagen tildels under tvende ved Overrettens Foranstaltning optagne Reassumptionsforhør tilvejebragte Oplysninger, findes der paa den Tiltalte tilhørende Ejendom, Slusegaarden, gennem hvis Jorder Øleaaen løber, en Vandmølle, til hvis Drift en ved Kunst anlagt Mølledam er anbragt. Naar Møllen skal gaa, tilvejebringes Vandkraften ved, at en over Øleaaen anbragt, paa et under Sagen fremlagt Rids med Bogstavet C. betegnet Sluse samt et ved Mølledammens sydlige Ende anbragt, paa det nævnte Rids med Bogstavet D. betegnet Stigbord lukkes. Endvidere er der ved Mølledammens nordlige Ende over Øleaaen anbragt et paa Ridsset med Bogstavet B. betegnet Stemmeværk, bestaaende af en faststaaende Dæmning. I Forbindelse med Mølledammen er der ved dennes sydlige Ende anlagt en saakaldt Fiske-

park, paa Ridset betegnet med Bogstavet E., bestaaende af et muret og overdækket Bassin, der dels tjener til Opbevaring af fangne Fisk, dels til Fangsindretning, hvorfor der ved Stigbordet D., igennem hvilket Bassinet staar i Forbindelse med Mølle-dammen, er anbragt et fast Gitterværk. Det er derhos oplyst, at der af Tiltalte ved Slusen C. er anbragt et Gitterværk, bestaaende af en kvadratisk Træramme, 2 Fod 6 Tm. i indvendigt Maal paa hver Led, hvori der er anbragt 20 Jærnstænger af ca. 5 Liniers Tykkelse hver, hvilket Gitterværk ved Hjælp af tvende tynde Jærnkæder hænger paa en over Slusen anbragt Bjælke, og dækker for en af de øverste af Slusens i to Tværrækker anbragte ti Porte, saaledes at det, naar den pragældende Sluseport er aaben, i al Fald i en væsentlig Grad holder Fiske fra at gaa op igennem Porten, om end Strømmen vil have dets Underkant noget — alt efter dens Styrke indtil mindst ca. $\frac{1}{2}$ Alen — ud fra Overkanten af det tilsvarende Stigbord i underste Række.

Det maa endvidere antages, at Vandmøllen for ca. 40 Aar siden er bleven indrettet i sin nuværende Skikkelse, at Anbringelsen af Fiskeparken med dertil hørende Indretninger i al Fald ligger over 20 Aar tilbage i Tiden, samt at det ovennævnte Gitterværk ved Slusen C. er anskaffet af Tiltaltes Formand i Besiddelsen, ovennævnte Ad. Kofoed, der dog ikke vil have benyttet samme, idet han ovenover de nederste Sluseporte af Slusen C. havde anbragt et Staaltraadsnæt, der var af en langt lettere Beskaffenhed end det nu anbragte Gitterværk, men det maa i ethvert Fald antages, at Tiltalte i sin Besiddelsestid har benyttet det ommeldte

Gitterværk, forinden Loven af 26. Marts 1898 traadte i Kraft.

Under Sagen er det lagt Tiltalte til Last, at han ikke i Overensstemmelse med Paabudet i Lov 26. Marts 1897 § 2, 2. Stykke, har holdt de paa hans Ejendom anbragte faste Indretninger fuldstændig aabne og optaget de løse Redskaber fra Solnedgang Lørdag Aften til Solopgang Mandag Morgen i Tiden fra 1. Oktober til 1. Juli, specielt at han ikke har foretaget disse Foranstaltninger den 18. November 1900, samt at han ikke har anbragt Aalepas.

Da imidlertid Forpligtelsen til at holde de nævnte Indretninger aabne til de angivne Tider i Følge den nævnte Lovs § 2, 4. Stykke, ikke kan antages at paahvile Ejerne af de forinden Lovens Ikrafttræden bestaaende ældre i andet Øjemed end Fiskeri anbragte Stemmeværker og Anlæg, være sig at der i Forbindelse med disse findes Fiskeindretninger eller ikke, findes Tiltalte ikke ved at have undladt at holde de ommeldte Indretninger aabne til de nævnte Tider at have gjort sig skyldig i noget Forhold, der vil kunne paadrage ham Ansvar.

Med Hensyn til den Tiltalte efter den oftnævnte Lovs § 2, 4. Stykke paahvilende Forpligtelse til at anbringe Aalepas, er det oplyst, at der forinden Sagens Anlæg ikke af ham har været anbragt saadanne, men i Følge det oplyste har Tiltalte efter Politiretsdommens Afsigelse anbragt et Aalepas ved Stemmeværket B., og efter at der ved en paa Tiltaltes Bægning af vedkommende Vandsynsmænd i Henhold til oftnævnte Lov af 26. Marts 1898 § 3 afholdt Forretning mellem alle interesserede er opnaaet Enighed om, at Aalepasset

ved Stemmeværket B. skulde anbringes ved Bunden af Slusen C., er denne Flytning sket og af alle vedkommende anerkendt som tilfredsstillende udført. Der findes herefter, idet det ikke er oplyst, at der nogen Sinde forinden nærværende Sag af nogen vedkommende er fremsat Forlangende om Anbringelse af Aalepas, heller ikke under denne Del af Sagen at kunne paalægges Tiltalte noget Bødeansvar.

Som Følge heraf vil Tiltalte, der ved Politiretsdommen for Undladelse af at have holdt de ommeldte Indretninger aabne til de ovenangivne Tider er anset med en Pedersker Sogns Kommunekasse tilfaldende Bøde af 10 Kr., samt tilpligtet under en daglig Mulkt at anbringe lovligt Aalepas, være at frifinde for det offentlige Tiltale.

Sagens Omkostninger, derunder i Salær til Aktor og Defensor for Overretten 100 Kr. til hver, samt til sidstnævnte for Udlæg til Portoudgifter 89 Øre, ville være at udrede af det offentlige. Derimod findes der ikke at kunne tilkendes Defensor et Beløb af 30 Kr., som han har udlagt for en af ham indhentet Erklæring fra Fiskerikonsulenten.

Sagens Behandling i 1. Instans og den befalede Sagførelse for Overretten har været lovlige.

Thi kendes for Ret:

Tiltalte Gaardejer Christen Skovgaard bør for det offentlige Tiltale i denne Sag fri at være.

Der tillægges Aktor og Defensor for Overretten, Prokuratorerne Kalko og Leth, i Salær hver 100 Kr. og sidstnævnte for Portoudlæg 89 Øre, hvilke Beløb udredes af det offentlige.

Laxesagen.

Jeg tillader mig igjen at tage til orde i denne sag. Det er ikke saa let at slippe en sag, man har havt befattning med i henvend en menneskealder.

Efter den erfaring jeg har indvundet og efter mit skøn paa sagen forøvrigt mener jeg, at der hos os maa ske en gennemgribende forandring, hvis laxefiskerierne skal bringes op. Og jeg mener, at staten maa bevirke forandringen. Uden statens medvirkning bliver det ikke til noget.

Det første, der bør søges ordnet, er striden mellem sø- og elvefiskernes interesser. Staten maa, som ogsaa hr. Knut Dahl omtaler, skabe én interesse. Denne interessestrid er vel den vigtigste aarsag til sagernes nuværende stilling. Enhver, der kjender til, hvordan søfiskeriet har udvidet sig fra aar til andet, kan tænke sig, hvilken lammende indflydelse det maa have for elveejerne, at den største del af laxeproduktionen bliver søfiskernes bytte. De nuværende forhold er sandelig ikke opmuntrende for elveejerne og skal ikke opfordre dem til foretagsomhed for at fremme laxerigdommen. Dette er dog ikke det værste. Det, som er værre, er, at forholdene kun frembringer rovfiske. Søfiskernes tankegang er naturlig den at kunne høste saa rigt udbytte som muligt, og de gjør alt herfor. Dette maa igjen virke paa elveejerne til for sit vedkommende ogsaa at søge udnyttet fiskeriet til det yderste. Og saaledes er tilstanden. Hver søger størst muligt resultat. Ingen tænker paa, hvad fiskebestanden kan taale. Staten maa her skride ind og gjøre sig til herre over enten sø- eller elve-

fiskeriet for derved at borttage den ovenberørte vigtige hindring for laxemængdens fremme, og spørger man om hvilken, vil jeg svare, at søfiskernes interesser bør fjernes, baade fordi dette bliver mindst kostbart, og fordi elvefiskerne dog ifølge sagens natur maa ansees mere berettigede til at beholde sine rettigheder.

At staten er berettiget til at erhverve søfiskeriet, vil antagelig ikke blive bestridt. Der bliver vel mere meningsforskjel, naar beskaffenheden af søfiskernes rettigheder skal undersøges. Jeg tror, staten, efterat den nødvendige lovbestemmelse var fattet, vilde kunne erhverve søfiskeriet med i allefald ringe udlæg. En større del af søfiskernes fangstredskaber er af yngre datum og bør vel ikke kunne kræves erstattede. Ved værdsættelse af fiskeretten bør der kun tages hensyn til de fangstindretninger, der er af urokkelig hjemlet beskaffenhed, saaat der kun bør blive tale om erstatning herfor. Alt andet fiskeri maa staten være berettiget til ved lov at forbyde uden videre og uden erstatning. Det vil volde moie, pengeudlæg og strid at faa dette gennemført, vil mange indvende. Ja, det er at forudse. Men det berettiger ikke til at undlade gennemførelsen.

En anden side ved sagen bør nævnes her. Naar staten først var bleven herre over søfiskeriet, kunde den under nødvendig hensyntagen til laxebestanden skride til fremleie, og efterhvert som fiskemængden under forsvarligt styre vilde øges — høste større og større leieindtægt.

Men det vil ikke være nok at regulere søfiskeriet. Ogsaa i elvefiskerierne maa der ske forandring. At lade disse styre samme kurs som nu, gaar ikke. Elvefiskerne vil ikke selv

kunne magte noget for at naa til et større driftsresultat. Dertil er deres interesser [indbyrdes] altfor ulige, hvilket igjen er en væsentlig hindring mod fælles optræden til forbedring af vasdraget. Den ene mistror ofte den anden. Noget samarbeide kan ikke komme istand. Vil en ovenforliggende elveeier søge forbedret vasdraget, udsætter han sig for at arbejde for de andre nedenforliggende elveeiere uden vederlag eller hjælp fra dem. Som forholdene nu er, fanges størstedelen af laxemængden paa den nederste strækning af en elv eller ved dens udløb uden hensyntagen til de elveeiere, der som eiere af gydegrundene dog maa være mest berettigede.

Hvorledes skal man kunne faa rettet paa disse forholde og gjort elveeierne det begribeligt, at de maa arbejde i fællesskab, hvis de vil faa laxemængden op? Jeg tror det først forsent vil gaa op for dem. Det nytter ikke at vente derpaa.

Jeg vil anse det rette og tjenligste at være, at bestyrelsen af en elvs fiskerier blev lagt i den eller de tilstødende kommuners hænder. Disse vilde være sagerne ganske anderledes nær end staten og kunde gribe mere virksomt ind i det hele vasdragsforbedring. Der maatte i loven tillægges kommunerne ret til at træffe alle forføininger angaaende fiskeriet, der ansaaes fornødne. Elveeierne maatte tilpligtes at underordne sig enhver af kommunen i saa maade fattet beslutning. Der maatte i loven indtages bemyndigelse til expropriation af alle fiskerettigheder, som det ansaaes i det heles interesse nødvendigt at faa fjernede. Udgifter til indløsning maatte blive at udrede af de berettigede i fællesskab.

Kommunen eller kommunerne kunde udøve denne raadighed gennem et udvalg. Der vil ved en saadan ordning opnaaes drift afpasset efter hvert vasdrags behov.

En anden ting, der ikke er uvæsentlig, bør ogsaa nævnes. Al mistro, al egenmægtig fremfærd vil forebygges. Det vil virke befriende, at kommunen drager omsorg for det hele, og gjøre at hver arbejder mere frit. Og det vil ogsaa forebygge uberettiget fiskeri, idet antagelig hensynet til det hele vil træde skarperne frøem hos fiskerne, saa de passer bedre paa i saa henseende.

Hvad jeg altsaa foreslaar er:

1. Staten erhverver søfiskeriet.
2. Staten regulerer ved lov elvefiskeriet, saaledes at bestyrelsen af samme overlades vedkommende kommuner.

Hvis min tanke skulde finde fornøden tilslutning, er jeg beredt til nærmere at udvikle detaljerne i min plan. Foreløbig ønsker jeg at se, hvorledes andre interesserede vil stille sig til mit forslag. Der kan neppe tvivles om, at realisation af planen vil lede til gjenreinsning af laxefiskerierne. Og udgifterne maa vel kunne taales, hvor der er tale om næringsveienes ophjælp.

Interesseredes udtalelser udbedes snarest.

B. L. Soyland.

* * *

Forfatteren har tilsendt os foranstaaende Artikel, og da han ønsker at høre vor Mening om Sagen, saa kan vi i al Korthed sige, at vi i det væsentlige samstemmer med ham. Ødelæggelsen af det omtalte Fiskeri er der som her. Aarsag og Virkning er en og den samme. Hans Forslag om at ophjælpe det har vor Billigelse. Vi arbejder her i samme Retning.

Med Hensyn til hans Forslag om, at Fiskeriet ordnes ved Lov, saaledes at Bestyrelsen af samme overlades vedkommende Kommuner, da skal vi hertil bemærke, at vi her søger det ordnet saa, at Flertallet af Lodsejerne i de Kommuner, der ligger ved offentlige Vandløb, ved Lov gives Ret til at affatte Fiskeriregulatorer, der bestemmer, hvorledes Fiskeriet i det hele taget maa udøves. (Se nærmere herom i Nr. 1 af „Ferskvandsfiskeribladet.“) Danskerne har hidtil vist ved en lille Haandsrækning fra Staten at kunne bringe Agerbrug, Plantningssagen o. a. m. fremad. Kan vi vente en Haandsrækning gennem foreliggende Revisionsforslag, da vil temmelig sikkert den ødelagte Næringsvej tildels blive genrejst.

Red.

Ved Dammene.

Hvor Driften foregaar rationelt, skulde nu Sorteringen af Ungfisk være endt. November—December kan være en meget travl Tid for Fiskeavlere: Leverance af Portionsfisk, Ynglefiskenes Han- og Hunfiske skal skilles ad i hver sin Dam. Klækkeanstalten skal gøres i Orden for at modtage den befrugtede Laks- og Ørredrogn, Karpeyngelen og Ørredyngelen med, om den gaar i saa grunde Damme, at Frosten kan naa den, skal overføres i Vinterdamme. Alt dette giver fuldt Arbejde for Fiskeavleren.

Hvor man har begge Køn af Ørredfisk, Hav-, Bæk- eller Kildeørred, gaaende sammen, bør en Adskillelse finde Sted.

Hannen, der først bliver moden, vil ikke lade Hunnen i Fred, men

jager med hende fra Sted til Sted, hvad der kan bevirke, at Hunnen i Utide kaster Rognen fra sig i Dammen. Dette kan man overbevise sig om ved at undersøge Dammen, hvor begge Køn har gaaet sammen. Derimod vil man sjældnere finde Spild af Rogn i de Damme, hvor Hunnen har været fri for Hannens Parringslyst. Venter man alt for længe, efter at Hunnen er moden, kan den nok lade Rognen skride fra sig.

Naar Befrugtningen skal foregaa, er det mageligst at presse al Rognen frem, ud paa en Gang. Selvfølgelig kan ogsaa hele Redeligheden være moden paa en Gang, men som oftest er kun en Part tjenlig til at komme frem til Befrugtning af Hannens Melke. Paa de naturlige Legepladser kan Hunnen gyde daglig i indtil 3 Uger. Derfor kan der ogsaa her være Tale om at komme for tidlig til Verden.

Utidig maa man kalde den Fremgangsmaade, hvor Ynglefiskene dræbes paa Fangstpladsen for kortere eller længere Tid efter at presses ved Klækkeanstalterne. Utidig Befrugtning er en af Aarsagerne til stor Dødelighed i Anstalterne.

Er det utidigt at forelægge et Lovforslag for Ferskvandsfiskeri?

Der er fremsat den Paastand, at Rigsdagen vil faa Lede ved Fiskeriet i lange Tider, naar der foruden Forslag til en Saltvandslov nu ogsaa fremkom Forslag til en Ferskvandslov.

Efter denne Paastand skulde det altsaa være utidigt, hvis der nu blev forelagt Rigsdagen et Forslag til Lov

om Ferskvandsfiskeriet, og Grunden hertil skulde altsaa være denne, at Forslaget kun vil fremkalde „Lede“ i Rigsdagen.

Vi ser nu Sagen fra det modsatte Synspunkt. Vi mener nemlig, at naar Rigsdagen kan indse, at det forelagte Forslag vil tjene til at fremme og udvikle en ny Erhvervsgren i vort Land, og tillige indser, at det i Tidens Løb ikke alene vil have stor Betydning for de mange Ferskvandsfiskere, men ogsaa for Hav- og Fjordfiskerne, saa vil den gøre alt muligt for at fremme Sagen.

At vi blandt andet trænger til en saadan Lov for den opvoksende Fiskeavlskultur, kan skønnes deraf, at der nu aarlig købes for adskillige Tusinder Kr. af Æg og Yngel i Tyskland. Og efterhaanden som den nævnte Kultur vokser til, vil Indførselen fra Udlandet stige betydeligt, især naar dertil kommer, at Fangsten af Moderfisk i vore offentlige Vandløb sandsynligvis i Fremtiden vil blive ved at aftage.

En anden Grund, hvorfor vi mener, at det netop er i rette Tid, at et Forslag bliver fremlagt, er den, at Saltvands- og Ferskvandsfiskeriets Interesser her meget stærkt berører hinanden.

Antager vi, at Saltvandsfiskeriloven bliver forelagt og vedtaget, uden at der samtidig er forelagt et Forslag til Ferskvandsfiskeriet, saa vil Følgen blive, at der i den førstnævnte ikke tages betryggende Bestemmelser, der kan tjene til at ophjælpe Ørred- og Laksefiskeriet her i Landet.

Vi skal kun anføre et enkelt Eks.:

Skal Ørred- og Laksefiskeriet ophjælpes, er det aldeles nødvendigt, at der bliver et større Fredningsbælte ud for Aernes Udløb. Et saadant

Bælte kan dog ikke med Billighed forlanges, uden at der samtidig træffes omfattende Fredningsbestemmelser for de offentlige Vandløbs Vedkommende.

Vil man gøre gældende, at der først ad Aare bør fremlægges et Forslag til en Ferskvandsfiskerilov, saa vil Følgen snarere blive, at den vil fremkalde „Lede“ hos Regering og Rigsdag.

Følgen vil nemlig blive, at en saadan Lov ikke kan vedtages, uden at der samtidig foretages Ændringer i Loven for Saltvandsfiskeriet. Det vilde være ensbetydende med at sige: de, som har Gydepladserne, maa være med til at saa og beskytte Sæden; Hav- og Fjordfiskerne skal saa forresten nok besørges Høsten.

Vi kender desværre ikke Fiskerikommissionens Forslag til Fiskeriloven, men vi kan ikke tænke os, at der foreligger saa omfattende og betryggende Fredningsbestemmelser, at det kan være af nogen væsentlig Betydning for Fiskeriets Opkomst i de offentlige Vandløb. Det vilde som sagt være uretfærdigt at forlange, at Fjord- og Havfiskerne skulde frede Ørreder og Laks samtidig med, at de som hidtil udryddes i de offentlige Vandløb.

Vi mener altsaa efter foranstaaende, at Tiden er inde nu til Fremlæggelsen af Forslaget. Kommer vi først ad Aare med dette, da synes vi, at Regering og Rigsdag med nogen Ret kunde bebrejde os, at vi ikke var fremkommen med det netop nu.

Fiskefoder.

Efter ført Korrespondance med Firmaet Becket & Meyer fremgaar det, at dette agter at gøre Forsøg

med at præparere et Foder til vore Damfisk. Værst er det i Sommermaanederne at holde Foderet frisk. De af Hr. Prof. Feddersen projekterede Frysninganstalter vil formodentlig være paa sin Plads ved større Anlæg; for mindre Anlæg vil Frysninganstalter være for kostbare, hvorfor et præpareret Foder, som kan holde sig frisk i længere Tid, vil blive modtaget med Glæde af Fiskerierejere med mindre Anlæg. — Spørgsmaalet bliver kun, om Foderet kan faa en saadan Sammensætning, at det kan kaldes et godt og sundt Foder og tillige fremstilles til en Pris, der kan kaldes antagelig. For at kunne kaldes et godt Foder, maa det kunne fremdrive velsmagende Fiskekød. Det forholder sig med de rigtige Fiskespisere som med Flæskespisere; der begæres Svinekød og ikke fedt Flæsk; i lige Maade gælder det at frembringe for Ørreders Vedkommende Kød fisk, ikke fede Ørreder.

At her er noget at spekulere i, hvad Fiskefoder angaar, er sikkert.

Det er ogsaa sikkert, at vi endnu kun har liden Kendskab til, hvoraf Foderet skal bestaa for at være et godt Foder. Vi kan kun være taknemmelige for Becket & Meyers Forsøg i den Retning.

Bladet udsendes som Regel den 15. i Maaneden fra Trykkeriet, og skulde det ikke komme Medlemmerne i Hænde senest den 18., bedes Anmeldelse givet til det stedlige Postkontor, og hvis det ikke hjælper, da til en af Udgifterne.

Dansk Ferskvandsfiskeriforenings Medlemmer.

Sagfører Jul. Nors, Ribe.
 Vejassistent P. Schmidt, Aalykke,
 Holsted.
 Partikulier A. Bolvig, Ribe.
 Husmand H. P. Schmidt, Holsted.
 Mejerist K. Madsen, Holsted.
 Bager F. P. Grundahl, Holsted.
 Fiskeriejer Mikkelsen, Gjelballe Mark,
 Lunderskov.
 Fiskeriejer J. P. Hansen, Aakjær-
 dal, Lunderskov.
 Apoteker N. Lind, Ribe.
 Proprietær V. Sørensen, Bramminge
 Hovedgaard, Bramminge.
 Gaardejer Martinus Friis, Hjarup,
 Kolding.
 Fiskeriejer P. Jørgensen, Kildeværk,
 Lunderskov.
 Fiskeriejer N. Brødsgaard, -Brøds-
 gaard, Ejstrup.
 Fiskerif. Jens Chr. Sørensen, Bram-
 minge Hovedgaard, Bramminge.
 Fiskeriejer Smidt Nissen, Hvilested-
 gaard pr. Ejstrup.
 Overassistent N. Petersen, Vamdrup.
 Fabrikant Kl. Sørensen, Gjording.
 Møller L. M. Lauridsen, Gjording.
 Gaardejer Søren Thomsen, Spjarup,
 Egtved.
 Møller F. Hansen, Jedsted Mølle,
 Gredstedbro.
 Fiskeriejer G. Ullerichs, Vilslev,
 Gredstedbro.
 Fiskeriejer Fr. Jensen, Vejen.
 Kæmner C. Rosenstand, Ribe.
 Grosserer Carl Bang, København K.
 Gaardejer Lars Kristensen, Egholt,
 Lunderskov.
 Inspektør A. Rasmussen, Audebo,
 Maarsø.
 Gaardejer Andr. Chr. Andreasen,
 Skajberg, Ugilt pr. Taars.

Gaardejer Niels N. Kjørborg, Ryde
 pr. Vinderup.
 Gaardejer Andr. Jørgensen, Ødis
 Bramdrup pr. Vamdrup.
 Fiskeeksportør Jens Andreasen, Hor-
 sens.
 Grosserer H. Pontoppidan, Hamborg
 Neuburg 6.
 Murermester Morten Nielsen, Kol-
 ding.
 Inspektør E. Heinze, Larsbjørnsstræde
 20, København K.
 Gaardejer C. C. Larsen, Jennet,
 Aalbæk.
 Gaardejer Niels Kristensen, Prøveg.,
 Fakse.
 Maler Chr. Laursen, Selling, Had-
 sten.
 Grosserer C. J. Carøe, Nyhavn,
 København.
 Fiskeeksportør N. C. Brink, Skive.
 Købmand Peter Hansted, Randers.
 Købmand L. J. Larsen, Faaborg.
 Bryggeribestyrelse J. A. Bie, Hobro.
 F. Manford, Kolding.
 Gaardejer J. P. Nielsen, Aarslev
 Mark pr. Brabrand.
 Gaardejer P. Kiær Nielsen, Assen-
 drup pr. Daugaard.
 Farvehandler Th. Hansen, Varde.
 Møller E. Ebbesen, Esbjerg.
 Proprietær Brøndum, Ørskovgaard,
 Tvingstrup.
 Fabrikant Johannes Hammer, Silke-
 borg.
 Landpost Peter Dørfler, Lunderskov.
 Gaardejer Jens Uth, Rodbæksgaard,
 Dons, Kolding.
 Grosserer N. D. Jensen, Brabrand.
 Fabrikant J. F. Bauer, Bjælkes Allé
 42, København L.
 Grosserer Thorvald Møller, Esbjerg.
 Møller R. L. R. Trentemøller, Trente
 Mølle, Vester Hæsinge.
 Proprietær Th. Thomsen, Skærup,
 Børkop.

- Gaardejer Th. Bülov, Donneruplund, Give.
- Overbanemester Lysholm, Skanderborg.
- Gaardejer C. Hartz, Bertelslund, Skanderborg.
- Forligskommissær Chr. Iversen, Holsted.
- Fiskehandler Martin Nielsen, Fredericia.
- Fisker N. Pedersen, Brahe Trollebørg, Korinth (Fyen).
- Boelsmand Chr. Madsen, Gjelballe Mark, Lunderskov.
- Tømrer P. Sørensen, Bleggaarden, Kolding.
- Møller Ferdinand Poulsen, Kjærgaards Mølle, Stevns.
- Fiskeriejer Niels Thuesen, Lejrskov, Lunderskov.
- Mejeribestyrer Kjeld Mortensen, Højrup, Ejstrup.
- Proprietær H. P. Hansen, Sneum, Tjæreborg.
- Træskomager S. J. Lund, Lunderskov.
- Detaillist N. C. Madsen, Kolding.
- Købmand C. Rasmussen, Vejle.
- Forpagter S. Jensen, Margaard, Odense.
- Fiskehandler J. C. Sørensen, Fiskerihavnen, Esbjerg.
- Købmand Niels Hansen, Odense.
- Gaardejer Smith-Christensen, Nørholm, Børkop.
- Møller Chr. Petersen, Brønsted, Børkop.
- Gaardejer S. A. Sørensen, L. Velling, Børkop.
- Gaardejer Th. A. Sørensen, Karensdal, Børkop.
- T. Schmidt, Landlyst, Daugaard.
- Møller Peter Jensen, Hulkjær, Holsted.
- Møller K. Dahl, Stenvad Mølle, Ejstrup.
- Gaardejer Sørensen, Nørgaard, Holsted.
- Grosserer Schmidt Madsen, Horsens (Rødvigsballe).
- Fiskeriejer Th. Bierring Petersen, Højrup, Ejstrup.
- Gaardejer Bertel Nielsen, Østerlund, Idom, Holstebro.
- Uldspinder L. Henriksen, Herslev, Fredericia.
- Arkitekt A. Christiansen, Brabrand.
- Godsejer A. Pontoppidan, Constantinsborg, Brabrand.
- Prokurist Ejnar Bang, Gl. Strand 28, København K.
- Fiskehandler Lauritz Larsen, Snaregade 8, København K.
- Prokurator C. Raunholdt, Lemvig.
- Fiskeriassistent J. J. Petersen, Vejen.
- „ Karl Olsen, Vejen.
- „ M. Moesgaard, Vejen.
- „ A. B. Ross, Vejen.
- „ Søren Jensen, Vandmøllen, Vamdrup.
- Gartner M. C. Madsen, Vejen.
- Overretssagf. Eugen Schou, Hurup.
- Adjunkt P. A. Larsen, Rønne, Bornholm.
- Mejeribest. Carl Christensen, Hvam.
- Fiskemester Jørgen Hansen, Vamdrup.
- Gaardejer Jes P. Jensen, Darum, Bramminge.
- Fiskemester S. N. Jensen, Bramminge Hovedgaard, Bramminge.
- Fiskeeksportør P. P. Vendelbo, Vamdrup.
- Fiskeriejer P. Hansen, Aakjærdal, Lunderskov.
- Uddeler J. C. Nielsen, Karup, Viborg.
- Fiskeriassistent H. Bauer, Vejen.
- Fiskeeksportør Chr. Jensby, Sebbersund.
- Fiskemester Vilh. Huus, Arnakke, Syebølle.

- Selskabet „Saltbækvig“, Citypassagen, København K.
- Møllejer H. Hansen, Vejle Dampmølle.
- Proprietær J. Winther, Tolstrup, Tvingstrup.
- Proprietær A. Bruun, Bledd, Tvingstrup.
- Tømremester N. J. Knudsen, Kolding.
- Arkitekt J. P. Knudsen, Kolding.
- Gaardejer H. Jørgensen, Seest Skov Kolding.
- Overførster Wedel, Hegnetslund, Køge.
- Lotterikollektor C. E. Warming, Kolding.
- Folketingsmand, Kommandør Bluhme, Nørlund, Arden.
- Grosserer Thorvald Müller, Reventlowsgade 12, 4. S., Kbhvn. B.
- Købmand Carl L. Hansen, Vestergade 30, Odense.
- Bogtrykker P. G. Lydiche, Industriudstillingsbygningen, København.
- Købmand Peter N. Jensen, Cathenerinstrasse 48, Hamborg.
- Gaardejer Jens Chr. Jensen, Kølvråa, Herning.
- Gaardejer Anton Jensen, Neder Uhre, Herning.
- Fabrikant Joh. Lauridsen, Vejen.
- Dyrlæge P. Hansen, Sønder Bjært, Kolding.
- Proprietær Joh. Bøgh, Binderup, Kolding.
- Ingeniør H. Lauridsen, Lemvig.
- Overklitfoged A. Poulsen, Lemvig.
- Fabrikant P. Mørch, Horsens.
- Møllejer Chr. Holst, Bredvad Mølle, Horsens.
- Partikulier Hugo Christiansen, Bag Søen, Kolding.
- Partikulier C. Brøndum, Ørskov, Tvingstrup.
- Hofjægermest. Houden-Rønnenkamp, Næsbyholm, Sorø.
- Frands Christensen Dahl, Dahlgaard i Ølby, Struer.
- Frands Paaskesen, Vesterølbygaard, Ølby, Struer.
- Provst Thomas Møller, Ølby, Struer.
- Niels Langergaard, Langergaard, Struer.
- Niels Matstrup Jensen, Ørgaard, Resen, Struer.
- Gaardejer M. P. Rasmussen, Foldby, Hinnerup.
- Gaardejer Niels Sørensen, Vesterkjær, Mundelstrup.
- Netfabrikant M. L. Utzon, Mariendalsvej 55, København F.
- Grosserer Th. Drost, Esbjerg.
- Telegrafist W. Riis, Oldenborggade 10 c, Fredericia.
- Godsejer F. Bülow, Ristrup, Mundelstrup.
- Grosserer Carl Jensen, Odense.
- Hofjægermester Sebested Juul, Ravnholt, Ellested.
- Proprietær B. Jepsen, Dolleruplund, Lunderskov.
- Hotelbestyrer Chr. Ottesen, Varde.
- Gaardejer Jakob Nielsen, Boldrup pr. Hobro.
- Skibsfører H. Hollesen, Løvdal.
- Købm. Chr. Møgelvang, Nykøbing M.
- Lærer Alfred Larsen, Bodilsker pr. Nexø.
- Proprietær S. P. Pedersen, Borupgaard pr. Hovedgaard Station.
- Brødrene Poulsen, Vejle.
- Restauratør Thomsen, Industriforeningen, Kolding.
- Proprietær Chr. Hellman, Tammestrup pr. Skanderborg.
- Købmand Th. Hansen, Vamdrup.
- J. M. Møller, Egebjergg. pr. Horsens.
- Inspektør Wulf Stamer, Willestrup pr. Arden St.
- Biologisk Station ved C. G. Joh. Petersen, København K., Brevpostkontoret.

- Gaardejer Chr. Vaatrup, Houer pr. Ringkøbing.
- Gaardejer H. Dahl, Agrup pr. Kolding.
- N. Christensen & Co., Skanderborg. Fiskerimedhjælper Hans Sørensen, Vamdrup.
- Fiskeriejer R. O. Pedersens Enke, Vrigsted pr. Braaskov.
- Kancelliraad Bredstrup, Haraldlund. Statskonsulent Chr. Levinsen, København.
- Købmand Fr. Johansen, Mariager.
- Bogholder Orla Lund, Lindenberg pr. Skjörping.
- Købmand H. C. Risting, Fredericia. Direktør Carl Hohlenberg, Jonstruphøj pr. Maaløv.
- Partikulier Jens Ravn, Stenhavgaard, Højrup pr. Ejstrup St.
- Plantør S. P. Poulsen, Klintrup pr. Sporup St.
- C. Malmberg, Brønderslev.
- Gaardejer J. Toft pr. Lem St.
- Fiskeriselskabet „Kjeldkjær“, Bredsten pr. Vejle.
- J. Basse, Pjedsted.
- N. Carl Jensen, Roerslev pr. Nørre Aaby St.
- Peter Løkke, Bøvling, Faare St.
- Hovmester paa „N. I. Fjord“ L. A. Jensen, Torvegades Forlængelse, Esbjerg.
- Forstkandidat van Deurs, Glintholm, Ry.
- Løjtnant Bodenhoff, Kloster Mølle pr. Skanderborg.
- Købmand H. C. Thorkildsen, Vejle.
- Gaardejer N. Clemmensen, Stenild pr. Hobro.
- Gaardejer J. Petersen, Laxtrup, Bjergby pr. Hjørring.
- Partikulier Johannes Lerche, Spenstrup.
- Tømremester Schröder, Hobro.
- Murermester Lambæk, Hobro.
- Købmand A. P. Nielsen, Nykøbing, Mors.
- Grosserer Holg. Petersen, Købmagergade 44, København K.
- Forpagter og Dyrlæge Th. P. Therkildsen, Gl. Hammelse, Brønderslev.
- Gaardejer H. M. Pedersen, Butterplund, Glamsbjerg.
- Gartner Særmark Thomsen, Vesterbrogade 13, Vejle.
- Forpagter Hvenegaard, Frederiksgave, Ebberup.
- Godsejer Hvenegaard, Petersholm, Vejle.
- Forstkand. og Skovejer C. A. Mathiesen, Toplundens Planteskole, Flauenskjold.
- Gaardejer P. Buhl, Engholm, Vejen.
- Gaardejer P. Kr. Poulsen, Skjoldborg pr. Vildsund.
- Kæmner E. Fløjstrup, Nyborg.
- Sagfører Bertel Vestergaard, Thisted.
- Mølleer Hans Hørlyck, Vamdrup.
- Agent Joh. F. Bitsch, Lemvig.
- Skovrider C. Sørensen, Klosterskoven, Sindal.
- Købmand Karl Larsen, Hadsten.
- Forpagter Hviid, Kollerup pr. Hadsten.
- Gaardejer Johannes Jensen, Ahler, Østergaard pr. Borris.
- Partikulier Ole Chr. Poulsen, Koldbro Mark, Taars.
- Proprietær D. Rørbye, Hadstendal, Daugaard.
- Proprietær E. H. Beyer, Nørgaard, Jebjerg.
- Forpagter C. Krogh, Nærgaardsminde, Grenaa.
- Dir. Alfred Kieler, Libau, Rusland.
- Sagfører Fred. Elken, Kolding.
- Gæstgiver Christensen, Nymindegab, Nørre Nebel.
- Proprietær Andreas Knudsen, Engsholm Ladegaard, Vejle.

Bager O. Hansen, Risskov, Aarhus.
 J. P. Hartz, Røgelhedegaard pr.
 Brønderslev.
 Branddirektør Rasmussen, Højrup,
 Ejstrup, Kolding.
 Bankdirektør Nielsen, Naalebjerggd.,
 Alminde, Kolding.
 Møllejer H. Juhl, Høllund Mølle,
 Ødsted, Vejle.
 Etatsraad A. Mourier-Petersen, Edels-
 borg, Skanderborg.
 Proprietær Axel Castenskjold, Us-
 singgaard, Løsning.
 Proprietær C. Hartmand, Ulstrup
 pr. Hjørring.
 Købmand Hans Møller, Swebølle.
 Forstander Niels Pedersen, Ladelund,
 Brørup.
 Forpagter H. Chr. Hansen, Thyrbæk,
 Vejle.
 Forstander Schrøder, Askov, Vejen.
 Brugsforeningsbestyrer P. J. Peder-
 sen, Vejen.
 Mejeribestyrer Petersen, Gørding.
 Ingeniør K. Thomsen, „Det d. Hede-
 selskab“, Aarhus.
 Dansk Fiskeriforening ved Sekretær
 Videbæk, Gothersgade 8, Køben-
 havn K.
 Overtelgrafist S. C. Jensen, Frede-
 ricia.
 Restavratør Christensen, Palækafeen,
 Horsens.
 Lærer H. Kr. Nissen, Skodborghus,
 Vejen.
 Mejeribestyrer J. Brinck, Flemløse.
 A. Lindvik, Kirkevejen 56, 1., Kri-
 stiania, Norge.
 Grev Fr. Ahlefeldt-Laurvigen til Ul-
 strup, Ulstrup St.
 Gaardejer Mads Madsen, Trustrup
 pr. Lyngby, Skive.
 Fiskerikontrollør for Østifterne Chri-
 stian Holstein, Svendborg.
 P. Chr. Mortensen, Hjortkær, Bram-
 minge.

P. Mortensen, Vejsig, Aastrup pr.
 Holsted.
 Gaardejer Rasmus Petersen, Gamst
 pr. Vejen.

Mindre Meddelelser.

Fiskerisagen i Rigsdagen. Det glæder os, hver Gang det erfares, at Mænd i Folkets Ting skænker Fiske-riet her i Landet Opmærksomhed. Saaledes blev for nylig fremdraget af et Medlem, hvor langt vi staaer til-bage for Udlændingene i Fiskeridrift Ved vore Kyster fanges der af Lan- dets Fiskere for ca. 1 Mill. Kr. Fisk aarlig, hvorimod Engelskmænd og Tyskere fanger for mange Millioner (20 Mill.?).

Saare lang er Rettens Vej. Den 10. August d. A. begærede et Inter- essentskab i det sydlige Jylland en Landvæsenskommission. Sagen drejede sig om at faa Opstemning i Hoved- vandløbet Kolding—Nebel Aa for ved dennes Vand at drive Ørredavl i der- til indrettede Fiskedamme paa et Areal, ca. 18 Tdr. Land stort. Til denne Kommissions Nedsættelse be- høvedes Landbrugsministeriets Bil- ligelse. Skønt Ministeriet i Løbet af meget kort Tid gav Dispensation, staaer Sagen paa endnu. Først den 23. d. M. kan den endelige Kendelse ventes. Skal vi ovenpaa have en Overlandvæsenskommission, bliver Sa- gen ikke afgjort i dette Aar. Man kan nok sige, at den Vej er trang, der fører til Lov. Først kommer Selskabet af med en pæn lille Sum, dernæst maa de roligt se til, at en Aarsindtægt gaar tabt af de dyre- købte Arealer og det dyre Anlæg.

Rotter og Mus. En Fiskeriejer meddeler os, at Vandrotterne trækker med det rindende Vand om Natten,

i hvert Fald om Sommeren, og at han har benyttet sig heraf til at fange dem paa følgende Maade. I Fri-løbet, efter at Vandet har passeret alle Indløbene til Dammene, anbragtes en Udfiskningskasse, der paa Grund af Kanalens stærke Fald stod saaledes, at Vandet faldt ned i den fra en Højde af ca. 1 Alen og atter faldt fra Kassen, hvorved der blev en meget stærk Strøm igennem denne. Næsten hver Nat var der gaaet Rotter i Kassen, og de var altid døde om Morgen. Paa den Maade fangedes i Sommer over 50 Vandrotter foruden en Del Spidsmus.

— — —
Vi kan oplyse, at Carbid, anbragt i Gangene, skal være et godt rottefordrivende Middel, men det maa naturligvis anvendes med fornøden Forsigtighed.

Gittre ved Engvandingsanlæg.
I Forbindelse med vor Notits i forrige Numer meddeles, at man til de Forsøg, Foreningen vil lade anstille, har udset Grindsted, Baldersbæk, Holsted Aa og eventuelt Funder Aa, paa hvilke Steder Forholdene er besigtigede af Statskonsulent Levinsen.

Tysk Fiskeavl paa Hedejord.
I en Sidedal til Floden Lippe har Ejeren (Friherre v. Twickel) ladet omdanne et større Hede- og Moseareal til Ørred- og Karpedamme, som ialt udgør et Vandareal af henved 100 Tdr. Land. Imellem Anlægene fremhæves Dammene for Ørred-yngel og Fededammene, en Motor, som finder Fiske til Fodring, et større Klækkehus, et Isrum med Køle- rum, Overvintringsdamme og en sindrigt indrettet Kumme til dagligt Fiskesalg. Ved Siden af Fiskedammene dyrker Hr. v. Twickel desuden den omliggende Hede og omdanner den til Eng, saa at Damdrift og Engdrift gaar Haand i Haand. De to Foretagender gaar endog saa samdrægtigt, at Dammene holdes tørre i Forsommeren, indtil Græsset i dem er slaaet. Senere sættes de under Vand og Fiske udsættes i dem, hvorved der indvindes de kraftigste Sættefiske, man kan ønske sig. Den Slags Damkultur maa kunne tjene til Eksempel for flere end een Hedejejer i Danmark.

Arth. F.

K u p o n .

Undertegnede indmelder sig herved som Medlem i „Dansk Ferskvandsfiskeriforening“, eller tegner sig herved for et aarligt Bidrag af ..... Kr. til Fremme af „Dansk Ferskvandsfiskeriforening“s Virksomhed, eller for et Bidrag af ..... Kr. én Gang for alle. Beløbet følger pr. Postanvisning eller maa hæves ved Postoprævning.

....., den ..... 190 .

Navn: ..... Stilling: .....

Postadresse: .....

NB. Kuponen bedes i udfyldt Stand tilsendt et af Bestyrelsens Medlemmer. Pengesendelser bedes dog adresserede til Hr. Sagfører Jul. Nors, Ribe.

Annoncer.

Damkultur.

Projektering, Overslag og Udførelse af Damanlæg

Sagkyndig, praktisk, billig.

A. Christiansen, Arkitekt.

„**Dansk Fiskerianstalt**“, **Brabrand.**

KREBS

fra 2 Tommers Længde købes.

Vi paatager os ogsaa Fiskningen efter nærmere Aftale.

**Vamdrup
Fiskeri-Selskab,
Vamdrup.**

En Fiskemester

med gode anbefalinger søger Plads straks eller senere, helst ved et nyt Anlæg. Billet, mrkt. „S. N. 100“, tilsendes dette Blads Kontor.

Zinksolde

i alle Hulstørrelser fra $\frac{1}{2}$ til 38 Mm., saavel runde som aflange.

Prisliste gratis og franko.

**N. Christensen & Co.,
Skanderborg.**

I Boghandelen

kan følgende Bøger af Prof. Arthur Feddersen bestilles: „Den kunstige Fiskeavl (Aft. af Tidsskrift for Fiskeri)“. — „Ferskvandsfiskeriet.“ „Lidt om den kunstige Fiskeavl. (Med 8 Billeder.)“ „Fiskeavl (1881)“.

Telegr.-Adr.: Fiskeriet.

Telefon Nr. 26.

Interessentskabet

Vamdrup Fiskeri-Selskab.

Fiske-Anstalt og Eksportforretning.

Til Efteraaret leveres Sættefisk af alle Arter.

Øjneæg af samtlige Ørredarter — **bedste Kvalitet** — leveres til Vinter.

Prisliste gratis og franco.

Spisefisk købes og afhentes ved Anlægene.

Ferskvandsfiskeribladet.

Dansk Ferskvandsfiskeriforenings Medlemsblad.

Udgaar den 15. i hver Maaned.

Redigeret af Smidt Nissen pr. Ejstrup St. og N. Petersen, Vamdrup.

Nr. 9

December

1903

*Eftertryk af Bladets Artikler til-
lades, naar Kilden angives. I Und-
tagelsestilfælde vil det være udtrykke-
lig angivet ved den paagældende Ar-
tikel.*

*Medlemmerne erholde Bladet gratis.
Kontingentet er 4 Kr. aarlig. Be-
gæring om Indmeldelse tilsendes et
Bestyrelsesmedlem.*

*Prisen for Annoncer er 10 Øre pr.
Petitlinje af $\frac{1}{3}$ Sides Bredde. For
Annoncer over et længere Tidsrum
indrømmes betydelig Rabat.*

*Bladet udsendes som Regel den 15.
i Maaneden fra Trykkeriet, og skulde
det ikke komme Medlemmerne i Hænde
senest den 18., bedes Anmeldelse givet
til det stedlige Postkontor, og hvis
det ikke hjælper, da til en af Ud-
giverne.*

Indhold: Hobro Fjord. — En ødelagt
Næringsvej. — En god Fangst (med Bil-
lede). — Om Revision af Ferskvands-
fiskeriloven. — Mindre Meddelelser. — Ny
Medlemmer. — Annoncer.

Hobro Fjord.

Af cand. polyt. I. A. Bie.

Naar man tænker paa, hvilken Be-
tydning en Fjord har for det Land,

som den skærer sig ind igennem, og
for de Byer og Handelspladser, som
ligger ved den, er det i første Række
som Samfærdselsaare, og unægteligt
er det jo ogsaa denne Egenskab, som
mest bidrager til Opkomst for Fjord-
pladserne. Men ikke alene det Liv,
som rører sig paa Vandet, har Be-
tydning; ogsaa det, som findes i Van-
det, har Værdi. Den Betydning,
Fiskelivet har, er man i de fleste
Tilfælde tilbøjelig til at undervurdere.
Fiskeriet er delt paa saa mange
Hænder, det foregaar daglig og giver
ofte kun mindre Indtægter ad Gan-
gen, saa udenforstaaende kun sjæl-
dent faar Lejlighed til at faa et
samlet Overblik over dets Værdi.
Men summeres alle Tallene sammen
i en Statistik, viser det sig, at det
er ret betydelige Summer, der hentes
op af Vandet.

For vor Fjords Vedkommende er
det særlig Fangsten af *Aal* og *Ørred*,
som har Betydning. Aalefangsten er
vigtig, ikke alene for de egentlige
Fiskere, men den har ogsaa Betyd-
ning for et stort Antal Arbejdere,
som om Vinteren i den arbejdsløse
Tid kan „gaa paa Fjorden“ og om
ikke just skaffe en Dagløn, saa dog
som oftest skaffe sig det nødvendige
til Livets Ophold. Alene dette er
et stort Gode for mange, idet det
gør det lettere at komme over „den
døde Tid“ og skaaner mangt et Hjem

for den Nød, som ellers let vilde komme til Stede.

Det gælder derfor om, at alle, som giver sig af med Fiskeri, gør deres til at bevare et godt Aalefiskeri, og dette gør de ved at sørge for, at Fiskeriloven og Fjordens Fiskeri-Vedtægt overholdes. Andet vil næppe være nødvendigt, da der fra Naturens Haand hvert Foraar sørges for tilstrækkelig Opgang af Aaleyngel fra Havet til Fjorden og dens Tilløb.

Anderledes stiller Sagen sig med Ørredfiskeriet, hvilket jeg i det efterfølgende skal søge at klarlægge.

I Slutningen af Firserne var Fangsten af Ørred meget ringe; det var egentlig kun i Ny og Næ, at Fiskerne fangede en Ørred. Der blev den Gang stiftet en Fiskeriforening med det Formaal, ved Udsættelse af Ørredyngel i Fjordens Tilløb at forøge Ørredbestanden i Fjorden. Denne Forening blev senere opløst, jeg erindrere ikke af hvilken Grund, mulig fordi det varede nogle Aar, inden der kom Resultat af Virksomheden.

Fra min Udklækningsanstalt er der imidlertid hvert Aar siden bleven udsat fra 30 til 60,000 Stkr. Ørredyngel i Fjordens Tilløb, nogle Aar med et Statstilskud, andre Aar uden noget saadant.

Yngelen er udsat i mindre Aar og Smaabække med gruset Bund og paa Steder, som er passende Legepladser for Ørred, og i Bækkenes nederste Del, nær mod Fjorden og nedenfor de Steder, hvor de benyttes til Engvanding.

Endvidere blev der straks, da Udsætningen af Ørredyngel paabegyndtes, lavet en Vedtægt for Fiskeriet i Fjorden, hvorefter Ørreden var fredet fra 15. Oktober til 15. Januar (i Aar forandret til 1. November—1.

Januar) og visse Dele af Fjorden blev optaget som „laaset Vand“.

Resultatet er ikke udeblevet, idet Fangsten af Ørred i flere Aar har været ret betydelig og er stigende Aar for Aar, saa at den sidste Aar opgaves til 3,000 Pd. I afvigte September har 2 Fiskere i Løbet af 3 Uger fanget ca. 400 Pd. Ørred.

Virkingen af Yngeludsættelsen er en Kendsgerning. Vi er ikke længere paa Forsøgsstadiet, men Resultatet foreligger hvert Aar i et stort Optræk af Ørred, som forandres til klingende Mønt i Fiskernes Lommer. Her er et Felt at arbejde videre paa, et Felt, som vil kunne bringe stort Udbytte igen af de Penge, som ofres derpaa.

Staten har i de senere Aar givet 150 Kr. aarligt til Udsætning af Ørredyngel. Er det ikke et smukt Resultat, at disse Penge har givet ca. 3,000 Kr. aarligt i Fiskernes Lommer.

Det er min Overbevisning, at Fangsten af Ørred her i Fjorden vil kunne øges betydeligt, saa at den aarlige Fangst efterhaanden kan komme til at stige fra 3,000 til 30,000 Pd, ja maaske til endnu højere Tal, naar der gøres tilstrækkeligt derfor. Der er nemlig ikke nogen egentlig Grænse for, hvor meget det kan blive til. Paa en Landejendom kan der kun holdes en bestemt Besætning af Kreaturer, naar den skal fodres ved Ejendommens egen Afgrøde. Paa lignende Maade kunde man ræsonnere med Hensyn til Ørredfiskeriet i Fjorden, at det vil være afhængig af den Mængde Føde, som er i Fjorden til Ørreden.

Dette Ræsonnement holder imidlertid ikke Stik, idet Ørreden kun en kortere Tid opholder sig og skaffer

sig Føde i Fjorden og dens Tilløb. Naar Ørreden har naaet en vis Størrelse, trækker den ud i Havet, og der skal den nok vide at skaffe sig Føde, bl. a. i de store Sildestimer. I Havet faar den sin væsentligste Næring, og der vokser den med en forbavsende Hurtighed, endog med en aarlig Tilvækst af flere Pund.

Naar dens Legetid kommer, den Tid, da Rognen skal gydes, trækker Ørreden ind i Fjorden for at søge Legepladserne i de Aaer og Bække, som løber til Fjorden. Dette sker i Efteraarsmaanederne. Da er det, at Fangsten væsentlig sker, da er det, at den giver Mønt i Fiskernes Lommer, saa det kan forslaa noget. Dette Ørredtræk vil kunne øges, saa det bliver som en gylden Strøm, der glider fra Havet ind i Fjorden. Vel vil en Del af Ørrederne blive fanget ved Havkysten, andre vil forville sig andet Steds hen, men Hovedparten vil søge det Sted, hvorfra de er udgaaede. Herfor har man ved Hjælp af mærkede Fisk paa mange andre Pladser Beviser.

Det, der skal gøres, for at forøge Ørredoptrækket, er blot at blive ved at udsætte Ørredyngel eller sommergamle Fisk i stigende Tal. Resultaterne viser, at vi er inde paa den rigtige Vej.

Fiskerne har efterhaanden faaet Øjet op for denne aarlig voksende Indtægtskilde, og de vil nu søge at fremme dette Fiskeris Betydning ved at faa ikke alene mere Yngel sat ud, men ogsaa ved at faa Damme indrettede, hvori en Del af Yngelen kan holdes gaaende, i hvert Fald den første Sommer, inden den slippes ud i Vandløbene.

For at støtte denne Sag har mange af Byens Borgere indmeldt sig som

bidragydende Medlemmer i Fiskerforeningen. Man venter endvidere at kunne opnaa et forøget Statstilskud og Bidrag fra Kommune og Amter.

Fiskerne ved Landets andre Fjorde burde tage Sagen op, da der sikkert andre Steder ligesom her kan skaffes et godt Ørredfiskeri og en god Indtægtskilde for Fiskerne. De gode Resultater her fra Fjorden kan kun virke opmuntrende og give Tillid til Sagen.

En ødelagt Næringsvej,

Fra *B. L. Søyland*, Flekkefjord, har vi modtaget Meddelelse om „En ødelagt Næringsvej“, af hvilken vi tillader os at uddrage efterstaaende Citater:

Medens vi i ældre Tider havde Overflod paa Laks, har vi nu meget lidet mod forhen. Vi har nu haft Ferskvandsfiskeriinspektør i nær 50 Aar, men Arbejdet har ikke ført til Fiskemængdens Forøgelse. —

Det er ikke nok med, at Fiskelegen fredes, ogsaa Yngelen maa vokse op i Fred, indtil den er saa stor, at den i det mindste en Gang har leget; Fiske, som ikke har naaet den angivne Størrelse, maa ikke fanges.

Ved Siden af Fiskerilovgivningens Forbedring findes der imidlertid et andet Middel til Fremme for Fiskerieringen, og dette er lige saa vigtigt; — man maa vinde og udbrede Kundskab om Fiskenes Liv og Livsbetingelser, deres Formering, Fangst o. s. v. Hvor meget gøres der ikke allerede nu for Udbredelse af Kundskab i Landbrug, Kvægrog, Mejeri-væsen, og hvilken Fremgang har ikke disse Næringsveje som Følge heraf

kunnet fremvise? Men hvad er der paa den anden Side gjort for at udbrede selv de enkleste Kundskaber i Fiskerihusholdningen? Intet. For imidlertid at kunne meddele vore Fiskere og Fiskevandsejere virkelig nyttige Kundskaber, som de kan gøre Brug af ved Røgten af deres Fiskeri, maa der findes Personer, som sidder inde med grundige, saavel teoretiske som praktiske Kundskaber i de hidhørende Fag. Saadanne har vi imidlertid endnu ikke. Og hvad der er værre: Systematiske, praktisk-videnskabelige Undersøgelser angaaende vore Fiskesorters Liv og Livsvilkaar er endnu næppe udført i vort Land. Der ofres aarlig Hundrede Tusinder paa andre Studier. Var ikke Tiden inde til at ofre nogle Tusinde Kr. om Aaret paa Udførelsen af Undersøgelser og Forsøg vedrørende vore Fiskesorters Fødemidler, Tilvækst, Forplantning, de ulige Egenskaber ved Vandet, Plantevæksten, Dyreverdenen, som de ulige Fiskearter fordrer for sin Trivsel, og som befordrer deres Tilvækst og Formering? Hertil fordres imidlertid en eller flere Forsøgsstationer og Personer, som har de nødvendige Forkundskaber, og som kan ofre hele sin Tid paa disse Undersøgelser og Forsøg. En saadan Forsøgsstation kunde maaske kombineres med en Centralfiskekulturanstalt og desuden blive en Centralskole for Uddannelsen af Lærere i Fiskerihusholdning ved vore Landbrugsskoler eller de specielle Fiskeriskoler, som en Gang i Fremtiden maa oprettes. Bare naar vi gør alt, hvad vi evner, for at skaffe os grundigere Kundskaber om Fiskenes Liv og det Element, hvori de lever, kan vi haabe at faa ordnet Fiskeriet og Fiskeristellet i vore vidtstrakte Vande paa

en fuldt ud hensigtsmæssig Maade og drage den størst mulige Nytte af vor Fiskeridrift.

* * *

Hvad der bør gøres.

En af Englands Fiskeriinspektører, *Buchland*, skriver:

Naar det gælder at forøge Laksemængden i Vandene, afhænger alt af de øvre Fiskeriejeres gode Vilje, og de maa paa en eller anden Maade vindes. Det er alene retfærdigt og billigt, at de, der udklækker Fisken, faar en passende Andel af den Fisk, som deres Vandløb frembringer, og dersom de nedre Fiskeriejere er taabelige nok til ikke at indse Nødvendigheden af, at saa sker, saa er det paa høje Tid, at Lovgivningen træder imellem og ordner Sagen, saa at de øvre og de nedre Ejere i Længden kan have Fordel deraf.

— — —

En anden af Englands Fiskeriinspektører, *Valpole*, skriver:

Parlamentet har fra første Stund af erkendt, at de øvre Fiskeriejere indehaver Nøglen til Situationen, nemlig Gydepladserne. Laks kan ikke fanges, med mindre den eksisterer; den kan ikke udklækkes, med mindre Vandløbenes øvre Dele er baade tilgængelige og fredede; men de øvre Dele kunne ikke fredes uden Medvirken af Ejerne. Fiskeriejerne ved Vandløbets Munding og Havet er — skønt man endnu ikke er kommen til Erkendelse deraf — afhængig af Ejerne ved Vandløbenes øvre Del. Med disses Medvirkning kan det nuværende Udbytte af vore Laksefiskerier atter fordobles. Uden dem vil de i mange Tilfælde blive ganske tilintetgjorte.

En god Fangst.

Ovre ved Sydkaliforniens Kyst findes der en stor og graadig Fisk, som er bleven kaldt „Havets Tiger“. Det er en Art Thunfisk, som paa sin Jagt efter mindre Fisk ofte springer flere Fod op over Vandfladen.

Denne stærke og lynsnare Fisk er en yndet Genstand for Lystfiskernes Efterstræbelser. I Sæsonen (Maj—Juli) opholder en Mængde af disse sig her. De har dannet en „Thunklub“, og enhver større Fisk er sikker paa at gøre sin Banemand berømt. Det spændende ved Fiskeriet, som

foregaar fra Baad, er først den Stilhed og Varsomhed, der maa udfoldes, for at faa den sky Fisk til at nærme sig og dernæst den lange, spændende Kamp, som udvikler sig, naar Fisken har bidt paa og maa gøres mat ved timevis at trække den lange, fine Silkeline af Hjulet og langsomt og forsigtigt at hales ind igen.

Vort Billede, som tilligemed ovenstaaende Oplysninger gengives efter det udmærkede Ugeblad „Frem“, viser en Thunfisk paa 251 Pd., som i 1899 gjorde sin Fanger til Champion.

Om Revision af Ferskvandsfiskeriloven.

Af Fiskerifoged Jens Chr. Sørensen,
Bramminge

I Anledning af Artiklen i Medlemsbladets November-Numer, hvori siges, at der er fremkommet en Udtalelse om, at det vil være utidigt allerede nu at fremsætte Forslag til Revision af den kun 5 Aar gamle Ferskvandsfiskerilov, skal jeg tillade mig at bemærke, at selv om Tiden ikke havde været saa belejlig, at man netop nu kan fremsende dette Forslag til Behandling i Rigsdagen samtidigt med det ny Forslag til Saltvandslov, vilde det bortset derfra være fuldt ud berettiget at faa den nu gældende Lov ændret paa de mest uklare Punkter.

Da Loven i 1898 fremkom, modtoges den med Glæde af os, særlig for dens Bestemmelse om offentlig Paatale mod Overtrædere, men bestrægtedes iøvrigt nærmest som et brugbart Grundlag til en fremtidig Lov, der med klarere Bestemmelse kan sikre et rationelt drevet Fiskeri i vore fri Vande mod de Overgreb og Misbrug, der følger med det Rovfiskeri, der nu i afvigte Sommer saa at sige fik Lovbeskyttelse ved en, som det synes for os med Fiskeri kendte Mænd, i høj Grad meningsløst motiveret Overrettsdom, der tillige er i stik Modsætning til nævnte Rets Dom af 10. Juni 1895, hvor de tiltalte da fik Politiretsbøden fordoblet for samme Art Overtrædelse, som nu endte med Frifindelse. Kan samme Ret fælde to hinanden modstridende Domme over samme Overgreb af samme Personer paa samme Fangstplads, maa jeg (som Fiskerifoged føle mig skuffet over Lovens

Virkning og i vort Arbejde for at faa Fred i og ved Strømmens Udløb i Henhold til den gældende Lov.

Bortset fra ovennævnte Sag, hvor Vidneførslen paa det nøjeste beviste Rapportens Rigtighed, er jeg uvidende om, fra andre Egne af Landet, at Fiskerikontrollen har antruffet Personer i ulovligt Fiskeri, som ved Antræffelsen er løben deres Vej fra Redskaber og Kontrollen, og uagtet Fiskerifogden nøje kendte Udøveren, er denne Benægtelse bleven taget for gyldig til Frifindelse.

Jeg tillader mig at fastslaa, at den gældende Lov paa mange Punkter trænger til Skærpelse og tillige paa en saadan Maade, at Omgaaelse og Fortolkninger umuliggøres; det er jo ikke Meningen, at naar Loven hjemler Rettigheder, disse ikke skulde kunne hævdes.

Det daarlige Resultat af Loven af 1898 har dog ikke fremkaldt Lede hverken hos mig eller hos mine Medarbejdere i vore Bestræbelser for at fremkalde en virkelig brugbar Lov, der kan baade værges Lodsejernes og Fiskernes Rettigheder og Fiskebestandens Bevarelse og Fremme, ligesom det ogsaa er mit Haab, at der ikke i den danske Rigsdag sidder trætte Mænd, der skulde faa Lede, naar vi tillader os at fremkomme med et, som jeg maa sige, paa Ferskvandsfiskeriets Bevarelse og Udvikling begrundet Lovforslag. Skal den nuværende Lov (være det eneste Værn mod det stadigt tiltagende Rovfiskeri og Fiskerikontrollen ved de ferske Vande ikke respekteres mere end hidtil, vil baade Ørred- og Laksefiskeriet i Løbet af faa Aar være en „saga blott“ trods det ihærdige Arbejde, der gøres af enkelte Ferskvandsfiskere for at ophjælpe det.

Ophøjes Ferskvandsfiskeriforeningens Forslag til Lov, og faar Kontrol og Konsulent den Myndighed, som kræves, for at en virksom Kontrol og Vejledning kan øves, vil Fiskeriets Udøvere være mere betryggede mod Overgreb, og Myndigheder og Dommere staa ikke længere magtesløse.

Jeg formener derfor i Henhold til de ovenanførte Grunde, at det ikke er utidigt at forelægge et Lovforslag for Ferskvandsfiskeriet.

Mindre Meddelelser.

Til Klækkerne. Husk paa, naar et Par Dage er gaaet efter Befrugtningen af Ørredæg, at disse da de første 5 & 6 Uger omgaas med Varsomhed i Anstalterne. Stød eller stærk Rystelse af det Kar eller den Bakke, hvori Æggene ligger, kan forvolde Dødelighed. Vil man pille de døde Æg fra, pas da paa ikke at prikke de friske Æg. Købes eller sælges befrugtede Æg, taales Forsendelsen bedst samme Dag eller næste. Dette gælder for Vildtfiskenes Æg. Regnbue- eller Kildeørredæg burde ikke forsendes, før man kan se Øjnene i Æget, da disse er mere

ømfindtlige end den danske Ørred lige efter Befrugtningen.

Ny Medlemmer.

Direktør E. Klein, Vesterfælledvej, København V.

Grosserer C. F. Hansen, Mønstedsvvej 3, 3. Sal, København V.

Landmand J. Jørgensen, p. t. Skoleinspektør Hansen, Platangade. Kolding.

Følgende Smaaskrifter

af

Professor Feddersen

kan bestilles paa

Dansk Fiskeriforenings Kontor,
Gothersgade 8, Købvn. K.

Faas for 25 Øre pr. Eksemplar +
Porto til Forsendelse:

„Lidt Vejledning i Karpeavl“.

„Krebsen, dens Fangst og Pleje“.

„En liden Fiskebog“.

„Aalefaringen“.

„Odden og dens Fangst“.

„Om at gøre Fiskegarn holdbart“.

„Udklækning af Ørredyngel
og dennes første Pleje“.

K u p o n .

Undertegnede indmelder sig herved som Medlem i „Dansk Ferskvandsfiskeriforening“, eller tegner sig herved for et aarligt Bidrag af ..... Kr. til Fremme af „Dansk Ferskvandsfiskeriforening“s Virksomhed, eller for et Bidrag af ..... Kr. én Gang for alle. Beløbet følger pr. Postanvisning eller maa hæves ved Postoprkrævning.

....., den ..... 190 .

Navn: ..... Stilling: .....

Postadresse: .....

NB. Kuponen bedes i udfyldt Stand tilsendt et af Bestyrelsens Medlemmer. Pengeforsendelser bedes dog adresserede til Hr. Sagfører Jul. Nors, Ribe.

Annoncer.

Damkultur.

Projektering, Overslag og Udførelse af Damanlæg

Sagkyndig, praktisk, billig.

A. Christiansen, Arkitekt.

„**Dansk Fiskerianstalt**“, **Brabrand.**

KREBS

fra 2 Tommers Længde købes.

Vi paatager os ogsaa Fiskningen efter nærmere Aftale.

**Vamdrup
Fiskeri-Selskab,
Vamdrup.**

En Fiskemester

med gode anbefalinger søger Plads straks eller senere, helst ved et nyt Anlæg. Billet, mrkt. „S. N. 100“, tilsendes dette Blads Kontor.

Zinksolde

i alle Hulstørrelser fra $\frac{1}{2}$ til 38 Mm., saavel runde som aflange.

Prisliste gratis og franko.

**N. Christensen & Co.,
Skanderborg.**

I Boghandelen

kan følgende Bøger af Prof. Arthur Feddersen bestilles: „Den kunstige Fiskeavl (Aftr. af Tidsskrift for Fiskeri)“. — „Ferskvandsfiskeriet.“ „Lidt om den kunstige Fiskeavl. (Med 8 Billeder.)“ „Fiskeavl (1881)“.

Fra H. Bydekarkens Fiskerianstalt,

Rendsborg, Holsten,

anbefales billigt

1-, 2- og 3-aarige Karper, Suder og Foreller.

Specialitet: Befrugtede Øjneæg af Foreller, bedste Kvalitet.

☛ **Telefon 72.** ☛